

MIC. # L813

**TOLEDANO, MOSES BEN
DANIEL,**

NOTES ON PENTATEUCH.

**NORTH AFRICA: 1808
MASORETIC SCRIPT**

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

פירוש עה"ת
מר' משה טולדאנו ז"ל בשהמחמ
מלאכת הקדש שנרמק בלנוורנו תקנה
ובסוף הפ' הזה עוד דרושים אחרים
מהנ"ל. הכל נשתק ע"י נכדו ה"ר
יאודה טולדאנו ז"ל בש' התק"ח כמ"ג
בסוף הפ' . יעקב משה טולדאנו היו .

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

מיוזשירוב לכתב וירא מלמ הקדש

כבוד לרבות כבודית יינין ואלהים את הארץ עבדו מן הארץ ואלה בארץ בארץ בארץ

ש

יעקב מנשה טולכאכאן הווי. טבריא עירק"ל

כבוד לרבות כבודית יינין ואלהים את הארץ עבדו מן הארץ ואלה בארץ בארץ בארץ
 יינין הארץ עבדו מן הארץ ואלה בארץ בארץ בארץ
 א' אומרו ויינין ואלה ויבוא ה' אלגים כחף לתעלה ויבוא אלגים את הארץ
 כאלמו ולמה כמעט קט שניה את מעשו ועוד שראו יתר ועל שתי סבב
 אחר לתעלה סדר בני אמתו ולמה עלה פול ללא צורך ואת ועוד ספר לראון כ
 באומרו עשר מן הארץ כי באומרו עשר ולאי דהן הארץ הוא ופס ספרונו
 על זה חולל ואמרנו על עברנו חלקים שיקראו ארץ שאל' מוכח ארץ יעברו
 אחר הלאי יתיה כפרה נוכל לעמוד ועוד אמרו ניה הארץ לעבד חיה וכי
 המורה הזה אענה כי ה' ונתן בו בשעת כוח חיים דיה הארץ עבד חיה עבד
 כבדנות עמו ונשי' זל כחוקש כעמאר נכ על זה נפשו ואל אפ ספרה וידה
 נקראו עבד חיה אך זו של ארץ חיה שכלם שניתוסף בו דעה ודקה על זכרנו
 דחוקים מאד ומה בשעת לעבד חיה דערכ נבי כהנה ומה לעבד חיה דערכ
 עבד ארץ ומה שגילה ארץ לכלל ישוב דואו נקאי וישל' אלגים את הארץ
 הוא כחון וינין ה' אלגים כל חית הארץ ואכל על הארץ אפ' יבואו חולל
 ככל ויבואו רשי' כחוקש שראו לראון יינין וככונ כחון ס תמצ אלפני עבדן
 תחת ידו של ארץ ונבי עמי' יע לעבד וינין דערכ נבי ארץ ויעבדו אלא ד
 דהרבה עשה עמה מניס מחיטם שנים שיועלה לבנות הארץ אחרי קונו
 ולבת אחרי ית' ואל יטב על ימין או על שמאל לבת אחי עבד ית'
 דעבד דזכר ועל הכל הוא ית' כעבד לא קועל נהם חקמים סווי ית' כמע
 צור ילך תשי' ואין מי שחכנו אן בראון וטולל אלא אחר מעבד ונשי'
 חקמים חזק' זל' דערכ וינין ה' אלגים את הארץ כלומר שבעה וינין ה'
 אלגים את הארץ תחת ידו ולבנות שונות בקול ואל לבנות אחר עבד ינין
 והערכ או' כמה כבאו ד' תחת ידו ואמר עבד מן הארץ כל' ספרה ארץ
 עבד מן הארץ שראו חקמים המוכח כרבי' קול שראו חקמים זך ונקי ולכן
 אחר אלגים עבדו ארץ חקמים עבדו ונשי' קדוש פ' קול יתיה קדוש
 ולא יעבד אחר החוקש דבאוג לא יבוא ועוד שניה ואלה בארץ בארץ
 חיים חסות פלא דכבוד שאין שם אום כל של שלם קו וכל זה אולי הארץ
 ינין זה שראו חקמים עול כזה ויתגבר על ינין בארץ כיון שיוקם שכפר
 חזקה ידו וחמאו עול שראו פוגם מעלה מעלה ועבדו ניה הארץ לעבד חיה
 נמשל כבהמות נחמו והוא מלובלך בחמיו ולא נתן דעתו לכל זה אלא הוא

כבדמה

כבדמה שאין בו רעות לרוע מהות מקום אוראוי ועל זה היה חזק הע"ה
מכרש חלבי ה' אחותי לבנוי וכיך רכונה ל' רגל' מיטעא הנשמה
שהיא חלק ללבה מחשבה חט מכרש שניה עשה וכיך חלל אפי' הנוף שקלא
חלק אדם שקרוב נעתי הנשמה ואב ואם עושים הנוף אלה את מכרש חמך
שתיה טעה נב העל אחי וכיך זק חלקי ה' אחותי לבנוי וכיך לנ על
חלקי שהוא הנוף החוחי את מכרש שנה הוא יהיה נועה אחי וכיך אכל
חלקי שהיא הנשמה איט למך ככ בקשה כין שארשה קדוש ומפור ואיטה
טעה אלא אחי הטוב וז' עב מהרוב מור זקט' ונשאלה הפיר חסר חסר
עד כי ואלא שחכנו העלן כשנת טת' לפרע קמן כאנכמה כלשת לעד
מכרש יעל חכל' ללכ' דין וראיתי להגלים חסרנו חסר' הנשאל אכלנו
אל הרוב הנוף מוסר' באנח' ואנ' ככ' רוב עבתי ..
ויאמר מי העל לך כי ענום איתה ו' יא לוקוק חכר זה איט יודע מי הוא
לאם אחי ואיך כי ענום אלה ואין חכר ל' וקול' כמה דאית כי ענו'
אתה אחי מי העל לך י' נע' לעל' כתוב נהיו אפיהם ענוים האדם ואיתי
ולא יתבאשו וכו' איבי' האש' בשניהם טו' אר' איבי' הנוף ואמר
שאל חסר' הדעת ושתאוה לתשמיש כי זה טו' אל עץ הדעת טכא חלטי
הטעה ורע שהיה לנין כפני ולבן לא מצ' למיך כמה דאית כי ענום איתה
דלא וחלי ענום היה אלא מי העל לך אג'י' פמות כי איתה כואש' המן העץ
אשר נשתת' וכו' אכלת וטון אכלת מן עץ הדעת שתלבשת כל' ושתאית
לתשמיש ושתבושת' ~~אכלת מן עץ הדעת ותלבשת כל' ושתאית לתשמיש~~
~~אכלת מן עץ הדעת ותלבשת כל' ושתאית לתשמיש~~
אשר נתת עמה ו' כוננת תאוכה זו היא על' שאמרנו כי סגולת עץ זה
הוא להרכות תאוה למשל ולע' האשה אשר נתת עמך והיתה כוונתך
לבו ורכו היא טעה ל' מן העץ הזה כי סגולתו לתאוה ואוכל לעקר ל'
עבא עץ זה אלא לזה אדם לא הייתה ל' אשה לא הייתה אוכל' מחט למה
האשה היה ל' מקאו אכל' כין אשתה ל' למשל ועץ הדעת מסוג'
להרכות תאוה י' א' א' ורכיח' לאכול' או י' אחי קדוש לזה באופן
אחר טענת האשה עמך ל' פרו ורכו להנער' ולהעמיד תנועות רכיות
לאכל ל' כי וראי סוף אדם למות כי טענת האשה עמה מורה כן שאין אדם קיים
כאיש אלא במין' ועל' כין שראיתי שאכנה חוה ולא חתה ולא עשה כה נאס' חיות

עב כן אכלת נח אבני ואמרתי אמה נדך עזוס ואיוס הארתי כן ועל במלזכ
 אהאכלתו בעב על מקל ונכעה זא האשה אשר נתת עמך היא נתנה לך מן העץ
 לא מעץ הדעת אלא עץ אשכנז והבטת ועלך ואוכל . אף מן העץ אכלת והעשו
 היה על פני העץ . (אף וכזה יסן מוזל אכלתו ואכל פ' רבון דרצוני היה על פני
 העץ ואת אכלתו מן העץ עשמו אף יכול את לאכול ב' אחר) . ויאמר ה' אללים
 את הנחש כי עשית זאת וג' כפי הלאה ה' עץ כי עשית זאת וג' וק' דהנחש
 ה' עץ כי עשית זאת כמו עץ אשר עשית אף הדבר הזה ולא חסרת את כנך וג'
 ועוד דהני קרא ותורה דהנחש ויאמר ה' אל הנחש ארור אתה וכו' והנה ירשעני דהיינו
 באכל כי עשית זאת . וג' דה' כפי פתחו ויאמר ה' אל הנחש מה אמר לך כי עשית
 זאת כל זאת עשית ארס וחזה את מעללו עלך כי אתה עשית במלזכ כל המעשה
 את הרבים מלא הרבים עלי כו' ולבן ארור אתה מכל דבהמה וכו' . (פירוש דול דהיינו
 בערה כמו אהבתי רש' בחומס ותמה מה ענין זה למה י'ל לאכלתם מעץ הדעת
 עם מהירות אנו דונו ארס וחזה מיר באותו יום וילכו באותו יום והיה הרתם ונדתם
 בחור והקלה היה כוזה איהיה באכתי והיתה הודתם ולתתם בקושה וכפון אהיה
 כחור דהרד הרב וקין טלה ענע ועבן נתקלל בלדה לשבע אשם . על נחור
 תלך קצף רעיו על אהרד לעון הרע והשקר אין לו רעם . ועפר תאכל כל ימי
 חיך אתה עמית לארס אשוב אל העפר נס אתה עפר תאכל כל ימי חיך .

פרשת נח "אלה" תולדות נח וכו' לפי שאמרו ז"ל שצדיק טוב דהיינו טוב
 לשמים ומוב לבנות נש צדיק שאינו טוב דהיינו טוב לבנות
 ואינו טוב לבנות . ללא אלה הם התולדות האמיתיים לארס נח טלעו עיניה
 לעלום ושיחה לתחתום אהיה טוב לשמים ולבנות ומפני דכיו אש צדיק
 תמים היה כדוויפו זהו טבר טוב לשמים לבנות את האלהים התהלך נח זהו טוב
 לשמים . ותשחת ארץ לפני האלהים היינו כהשחתת זרע וכפני ארץ ויהי אש
 בא אב
 אשת אחיו ושחת ארצה והשחתת אש מעמלא את הארץ ויהי
 עשם והניא השחתת את הארץ נס ותמלא ארץ חמס פ' דול זה שפכת דמים
 וכל מקום שארץ צפתה פיה לקחת דם הארס מעמלאה ונתקללה . וינא אלה
 את ארץ ונהי שחתה ומה השחתה שייא בארץ כי השחית כל כסר את
 דכיו דלך נבר מעמלא עתה ושחת ארצה טאלו היו מטאצם שם הארץ ולבין
 עתהו מן הארץ ש' נ' עמלים כי יווע דהאשה נקדאת ארס והטעם נקלח
 חורס ירוע הקדיה כי עש' נ' עמלים טלעה נח העומקה מהרשע הטעם בארץ
 ושחתו ושחחו נ' עמלים מן הארץ אעמלאו הארץ .
 ויהי דגמם מקדם צדאן דל' המישע טעמן מן קונו דאל עלום אמרו י' אשכט
 לא כו' ולא לתלותו וישעב דבתכילה כל הארץ אלה אחות ודכום אחרים

אמרנו נעשים על ה' אלהינו ה' אחד ועל אחד היה אברהם סוף חזו אך לא היה
מפאך אך היה כבודם מקדם וכלו במקדונו של עולם מיר דבשם עולם
וימלאו בקעה והעמיתו של עז והיא בקעת דורא ארעמיד עכדנבר למא
וקרא מתתה וימלאו בקעה בארץ אעבי שם נעשו מת דור המקל וזה
היה שנתם אחד המקול והשנים הללו לאו ולא לקחו חוסר יי ורח ה' ארצ
דח הנקח ליושבו דול הריח דח אברהם כבשן האש ולפי זה יל לא חוסר
עוד לקבל את האלה למה בעבור וכשכל האדם זה אברהם אבינו כיוצא
דחם הקנה וכדתו מתו לא אומץ עוד לקבל את האלה "

פרשת לך ילך

כאשר אמר אלנו אהי לא נגד דובר לעיל
אלא אמרנו ויאמר ה' אל אברהם לך וכן וע' דקקת אמרה לא באמרה
דכה נצום טגאתו ולעובתו אכל אברהם עשה קרע בגינתו מן דטהב
כאשר רכב מן שלחן וזה ילך אברהם כאלו רכב אליו בגינתו מן לא
להגאתו ולעובתו יי ויאמר לאברהם יוע תדע כי ע יקה ויען וכן זה יוכן
בהקדמה קדמה מרוב כי גלות מצרים יקה ת ענה ונחלק לב חלקים חרם
בעינת משנה יקה ואברהם טחק וימכר עד אלא יתו למצרים היה הגלות
בם כעבותות אלה עלתם לעלות וזה כי ע יקה ויען לא בארץ ענייה
אלא הענות כדומם באי אלא אלה לרם ואמר ועבדום היינו משמת יערב
שקנים עבדו ואחר ועבו אונם היינו ענינו ומיכור משנתנו חרם וכל
זה יהיה ר' שנה נרות ועבודת ושני ונש את דני אשר יעברו לא מיכפא
על קעני אלא נש על העבודת קן אנו עלו במרוב רב יח אטלה מתו
לשש י' אלא היו חזים לאת וזה דמז ונ' אק דני אשר יעברו ורם לשש
י' אשרו עבדים את מצרים קן אעב ורן הוא לגונם כדיוחס עובדים ואיש
דזים לאת על דק ונש אלה דני אשר יעברו דני קן אנו ודנינו דמנ
ונכל אלה מצרים אעשה אעשים למה כי כזה אחו כן ילאו עקש גדול כי
נש עבדים כמ' וזכר יקה מותרים כבשן ויקחום ישאל "

פרשת וירא

מקרב חזר זקב זל " ואקחה פת לחם ופגעו לבם אחר
תעבדו וכן ויאמר כן תעשה
כאשר רכבת קראו המצרים לך דקלג כן עשה כאשר דברת ואפשר דכוננת
המלאכים לג אברהם עת ל' אחר הוא ואקחה פת לחם ופגעו לבם ומפאסן
אברהם עת יענה ויעשה להם מעשה נולה כמו שראינו אעשה לבקו דכ
הוא דוכן עין אומנם העע ועשים דרבה עה כעשה אחר להם ואקחה פת

להם אמרו כן תעשה כאשר רובת דוקא ולא תנסיה לענוח בשכלנו כלום ופער
 עבד אנבים אשה לא קנה מלת ועשה מה שעשה או יראה עתה מזל כל
 מה שעשה אנבים למלאכים על עמנו עשה הקדוה לבנו בעמנו וכל מה
 עשה על עליה עשה הקדוה לבנו על עליה זה כן תעשה כאשר רובת רב
 כי כדרך בבאן כן תעשה לבנו בשבילך לעתיד שמה אעשית בעמך יעשה
 ל הקדוה בעמנו לבנו ומה אעשית על עליה כענין יקח טא מעט מים גם
 הקדוה יעשה לבנו על עליה וכו' אף חתם כן תעשה הקדוה עשה כאשר
 רובת ומה תעשה למעט להטא ומה כן ולא האמור אף להקדוה להמלאכים
 מבשים אותו למח רבחו אעשה בבאן כן תעשה לבנו אהקדוה נותן לבנו
 שכר והו' פאל אתה העשה וכל מה אמרו זה כן תעשה כאשר רובת
 אלו אין בנו אכלה ושתיה אתה אכלה ושתיה כן תעשה לעמך נראה
 לחזק קשיא הו' קושייתנו זאת הקדוה כן תעשה ורובת לפיגונו כן תעשה לעמך
 ולא לנו שאנו אין בנו אכלה ושתיה וקדוה יקח חמאה וחלב וכן רבך אשר
 עשה ויתן לפניהם הנאשנים הקאו לשאור וכי אנבים אשה שקיים אפי'
 שתב אין נתן לפניהם בשר וחלב כחך כי מן הקדוה אסור ועוד אין עבר על
 הקדוה לא נתן מבשול ונראה הקושיא רועקרא לכתא לאף לאחר מתי
 מותר ל אנבים עשה לנשות זאת לפי דאלה האנבים עמנו ל מעבדים ואז
 מותר להם לאכל בשר וחלב כחך כיון שהם נשים לאף לאחר מתי לא האמרו הנשים
 מלאכל בשר וחלב וכי אסור לתת לני עבדי לאחר מתי בשר וחלב והרי הקדוה
 אמרה שנמכור הנבילה לבני ואז אין צד אסור לא הם באכלתו ולא אנבים
 כתיבתו אותו לפניהם לעבר אכלט שור שהם לא בשלם כחך לעמא אסור כהנא
 ואשר רובת נב כוונת הכתוב במא' יקח חמאה וחלב וכו' והוא עומד עליהם תחת
 העץ ויאללו והוא לפי שאמר עקב חמאה וחלב וכן רבך יתן לפניהם ואשר הכתוב
 לך תעשה לני עבד אנבים אשה היה עמקם כדרך בעל הבית אונא לאלה
 עם האנבים ואז תיקשי הדרך אכל בשר וחלב וזה והוא עומד עליהם וכו' ואלה
 אכל הוא לא אכל עמקם אלא היה עומד לני אחד יאך ק' דעל הכשול אין
 בשל בשר וחלב והלא התורה אמרה אף הכשול ונראה אפסו למח דלפי
 בשל בשר וחלב כחך אלא לאחר אכשול כן רבך לעמנו באשת האכלה
 הו' חמאה וזה מדוקדק בכתוב שאמר יקח חמאה וחלב וכן רבך
 אשר

אשר עשה ניתן לכהנים ותרבת אשר עשה נראה אך למותי רקוק סב לנמא
ניקח חמאה וחלב ניהן לטעמם וקטרוב כבב אמר לבא עשה לבן הבקד סמא
ואל הבקד כן אכבהם וכן ניתן אל העבר ניקבר לעשות אותן ולמא חזר להנות
לבא סדר עשייתו. אלא הענין הוא כהן דקרא עמם להודיעו זה שבשם לבדו וללא
ניקח חמאה וחלב וכן הבקד אשר עשה כל אעשאו לבדו כל עבוד דבר אשר
עמו ואז טעמה אכבהם אע"פ כיון עשה. או יראה מה וקרא עמך עליהם
תחת העץ נחל כל דל דתבת נחל מיתר. דלעילא דאכלה ולא ענין לטעמי
אלא לאוכלה (א"ת) כי נראה לאשמעו' קרא לאע"ד ומלאכי ה' היו אע"פ מכל לבדו
על אכבהם כהן הקום כ"פ דלעילא כ"ש סדר אלה דכה ע"פ. אלא יובן כחול
דאחר שהיו אוכלים אכל אכבהם היה או' לבן ברבו למי שאכלהם טעמו נהיו מבטלים
לאכבהם ויהי או' להם כל מאכל אכלהם אלא מאכל הקדש וכן נבאן חמא
אכבהם שדעשה עשה להם יעלה ועל אש הדק יאכלה טון אהם טעמו כ
בעבדים ואז לא יכבדו לעיני לבן עמך עליהם לשאמנם מן יעלה וילבו על
שבאן אותם נחל ונמוו בעשה כה שיכבדו אלו ית' נוקטו עיבונ' י' בעולם
נימל אכבהם את ימך כן כן שמת ימים כאשר זנה אותן אלהם אמנו חזל במד
הדל וכן ח' ימים ימול להם כל זכר לדונותם. וראוי לבין מה כוננת
חזל כזה שאמנו הדל וכן ח' ימים דויל קה כ"כ הוא ומה צנך להביא ראיה אמר
יבא והוא כעין לפי שאלו מצניו שאח"כ נכונה לחול ויאוי ייב כן ח' ימים אלא
קרא שתחא כדב ונחלתם את כשר עלתם ולא קבצו זמן ואח"כ כדב וכן ח'
ימים ימול להם כל זכר וז' יעד בית אה"ל עברו שילתו אכמה בבית ומקנת סמ'
שקלא משנול כדלדק' בחומש אכל כבו ויאוי חלצו לא מצניו אכמה לא כל
זכר היינו יואאי חלצו למא ימול להם כל זכר ויעד ביתו כגו ומדאמרי יעד כדב
כלא נז' מאמע קבלה צוואה אינה אלא ללד בית אכל על כבו ויאוי חלצו לא
צוואו נלה באו חזל במתן לעום ואמנו נמל אכבהם וכן הדל וכן ח' ימים
ימול להם כל זכר וז' דמחבא ראיה שאכבהם נכונה לחול נב כבו ויאוי חלצו
לא' לא קרא לא טא להקריי אלא על מילת העבדים א"ז למלא קרא וכן ח' ימים
ימול כל זכר יעד כדב ומקנת סמ' מאי להם קראמרי אלא וראי דקד' כ
תבתי אזקות אזהר ויהי וכן ח' ימים ימול להם כל זכר והיא צוואה א' לחול
כבו אהם מונעו ועוד צוואה אחרת צוואה א' מול נב יעד בית ומקנת סמ'
(היינו) נמי כדב ימול אכבהם את ימך כדב כן י' ימים כאשר זנה אותן אלהים

ואמר יעקב השבעה ל אמא מחז תאמר אעם קייתי סכור קייתי שיהרש נחור
ואחריה הנה אנו הולך למות ולמה זה כל בגדי ונמצא אהיה כמעט
אז אנום הייתי שהיי עיף נמות ואחז קלמום ונמצא אהיה כמעט לבן דאנה
ל על המבד אהוא מכר קיים כל שום תנאי ונענה כל וקל

מחור וקט'ל ויאמרו לאה לאינו כי היה ה' עמך וכו' ונאמרך כאלם אתה שנה
בנוך ה' יוכן במש'ל הנפטר מן המי אל יאמר לך כאלם
אל לך נענום אהה דוד אמר לא כאלם לך כאלם הלך ונתנה זה אבימך ופכר
אז כבאו למך ע' לאה לאינו כי היה ה' עמך וכו' אס תעשה עמנו ועד וכו' וכאשר
עמנו עמך דך מוכ (אעפ' שמשלך כאלם שאמנו לך כאלם פתג' הכתוב
אחז נענום יתק' ילכו מאתו כאלם נמצא שתמיד בעת שילחם הו אמרים
לך כאלם ולא לך נענום עבד' אתה עתה בנוך ה' ל' שאתה עתה אף שאמנו
לך כאלם לא אידע לך דבר נזק ומכשול ואדרכה אתה בנוך ה' ונענום עוכה
וכרכה ולכן לא תעשה עמנו ועד . וזה כוונה המפרש במ' על מקומו כ' כמות
מקומו יבא כאלם ב' ודקבעת על מקומו ואינו יכף א' הוא ע'
מקומו יבא כאלם שבעה שדולך למקום אחד יאמר לך כאלם אז דע כי ודאי
שאתבעת על מקומו ואינו ש' אידע לך מה שאידע לא כאלם וקל

פירוש יצא

התנועה הם ל' מה שחמנו מה שבין מה שאינו ולפעמים יהיה תכלית התנועה
מצד מה שחמנו לבדו מאוס הרחקת הנזק או מצד מה שאינו להקד' בת
התנועה כי אם ידעו יותק' יהיה בעוב או מצד מה שבין לעי' בנוך שבין מ
מקום כלל לאלט ונהה תנועה זו רשק' היה מצד מה שחמנו לבדו חכא
שכך מעשו אחיו המרדף להורו ומצד מה שאינו לקח אשה מכנות לבן ונענום
חנה" וילגג' במקום . וזו ככר פירשו אהלך חנה לקח ל' מאס אשה וכן
במש'ל על זאת יתגל כל חסיד אלך לעת מצוא זו אשה וז' וילגג' כ'
במקום שהתגל על זה כהר המנויה . ק"ל במש'ל כפ' נדר השה קפץ להר
המוניה וכן במש'ל מה' יצא הדבר מהר המנויה יצא וזהו נמו וילגג' במקום
למו שקפץ הר המנויה לקראתו כי בת זונה נודמנה לו על כן ויקח מאכ'ת
המקום זה הר המנויה וז' אכעם נעל' נעמין ואות אס ישמך וז' אכעם
וכת' בבית האכעם נעשו לבן אחת למנום שיזכה לגדלם והיות עליהם
יחד כמו אכן אחת כרכיב מאס' כושה אכן ישג'ת

נראה ה' כי שטאה לאה שרשו כולל במלכש מהיו מעשה עשו אנאיים בעליה
ועל זה היתה טובה ומתפללת שלא תפול בגול עשו על כן ופתח את
פיה וקרא אין מקראי ולא מיה פשוטו נראה ה' כי שטאה לאה בעט יערב
אחשבה לדמיייתו נכיון שטאה פדוע שבוקם לגשה דכתב כי שטאה אלג
ונאה הקצה זכותה שטאה זו עקב היה לבי שמואה מעשה עשו לבן

זרקה לחשכה ועקרה כבעש
מחוד זקני"ל ותרצא נחל כי לא ילגה לשקב ותקנא נחל נאמותה אחונו זל

במדכש כד אז יחוק כתרב אל יקנא לבך כחמאיים כי
אם כוואתה' כל הינס ואית אחות נתקנא נחל נאמותה אלל מלמד שקיטאה
כחשמה הנרכש אחיה אילגה אהיא זקנת יתר חמת לא היתה יולדת עב'
וכאני להתעבר כעש תמיהא זקנת כי הנה הכתרב אמר אלל יקנא כחמאיים
אבל כזיקים מנוב לקנא מהם ואכ יכה עשתה חל שקיטאה כלאה אחותה
הזקנת ומאי פניך ל' יחוק ומאי חשט' ואשכר דו' יחוק קנא דייק שאמר

אל יקנא לבך כחמאיים כלל כבאתה' כל הינס דאם פדומא נקרא הוא אלל יקנא
כאשם חמאיים אלל כאשם כזיקים ונכא' אלהים אז' הילל אל יקנא לבך כחמאיים
כי אם כבואיה' לאו הני מעשה דקאי אעבדי אכל דשתא דכערב כחמאיים נכאנ
ה' מעשה דלאו אעבדי קאי אלל על דחמא עכמו קאי אלל יתקנא ככר שחול
חמא ודנע להכל עקו נהק אל יקנא לבך אלל כזיקים ככר שחול חמא שחול
עשט השולז פגזן אים תראה כזיק ישל עשיר נכפס אויס לא כש ואתה אין
לך אל יקנא לבך מזה כי אם כבאתה' כלמחר וקנא ככר שחול ואתה' חותר
לך לקטאות אים תראה זקן א' שבר אלהי ככל לבו וככל נפשו וככל מאורו
מותר לך להתקטאות ממנו זהו פ' הכרוכ על כחמו ולכן קנא לך ל' יחוק

היאך נחל קטאה כלאה אחותה על שהיתה יולדת וקא ככר אל יקנא לבך כחמאיים
ועל כדרך תפיש הכתרב אלל יקנא לבך ככר שחול חמא וקנא חותר
מחלל אלל ככר דנעש לנחתה' כיון לכהק כיון למע לבן כאל' יחוק ע' דש
כבאן מעשין יכאתה' טעה כה נחל שאמרה אילגה אהיא כזקנת יתר חמת לכ
היפס יולדת וזל נכיון עשין כם' עשגי כמעה דל מלך עב מלך כזה" ומזה נלכנו
למחן לאין הקצה מקנא אכר כל כביה פהח נחל עקן לה האלהים אכרה
כזה כפטרב נקבר אלהים אר נחל וכזו נכן יערב אלהי ככר שחול חמא חס עשיר
ומאחיון ככר כונית' נתן לא אכנו בעליו ובעליו ולא יסיה מאותה' את אל מעשה
כח חזקיה וחכיון אהיו לרנשים אבות מל דעל נאומתו' מה לאה הכתרב נכרוב
ואחות

ואחותי שגן תרעש וקמעה היתה עליהם נאעם כן שגנו והיו מהרהרם אחר דרכו ית'
ואת זה ידמו אהיה במצור תבא אחר תעבדה' מחשבות דע ואמרום אחרי טעם
יכרה תעבדת' מחשבות דע בגן מטעה וחטיו אהיו מחשבים מחשבת נעור
ואמרום מהבא קכתוב למדנו כזה ואת' ונפי האמת הם וכבי מותר הו' לזא ואמרום
אחרי נועם זל' כן אל טהורים וסם התו' ויאמרו לך כלמקום אלו דברי נועם כ' אול'
להמנע בת מלכס היתה והלכה אול' איו לעירה ולא ראו הלכה אול' אלעז כן שגנו א'
אמרה מועב אהיה אלהה בבית זה ולא אהיה נבונה בבית אחרת וכל זה
להרעבו כמה היה אנהם נזול שכנות מלגים כאים להיון אלקות בביתו ו
והלכה אול' זוט שגנו אהיה מורעו' ונס דהעיה הזוהירו עש שאין להרהר אחר
מזוהיו ית' אחר כס' תהלים כלבי לפעט' אמרתך למען לא אהיה לך סא' למדני חוקך
כשער סלעך כל משפטי פוך ונקיים תל' חזק ואין לך חלום שכחוכ סתורה אכרה
אין תחה תליה כה בביקר אול' כתיב למען יריבין ימך וכשעלם הקן כתיב למען
יב לך ורחוקת ימים דמי שאמרי לו אבנו עליה ורכל ל' קוללות וחזקנו כלל ומר'
היבן אריבך ימיו אל זה וריבין טובות ימיו אל זה אל' אריבך ימך לעולם
שכלו אורך וד' אול' וסל' אלתל' דמיה אחר להאי קרא רכ' לא חטא חו' חזק אול'
כאי מעשה חזק וד' עכ' דם הכתוב כלבי לפעט' אמרתך ומשעלם לא אסיר
תחלת חמט ואל' בשעה שאטרואה שכחתי סתורתך למען כל למען יריבין ימך
למען יב לך ואט' דואה אכעל' ית' נולל ומת אט' מהרהר על דברך אל' אלה א'
אשמור דברך ואט' עשה אלה' כמו אחר הו' לבי שאט' תולס העשותי לבי ולא כך
אאט' או' שאט' אים כעג לא ארע סתורה ולזה אט' מברק מתוך כאי' למלט חוקך
וארע פירות תורתך ואו' בשתעמדי אז בשפת ספרות כל משפטי פוך שאף אהיה
עשה מצות שאול' לחיות בהם ואחה ששית כו משפטי חמך לא אהרהר אחר
ממותך לבי שאט' או' בשפת כלה מלל פוך כל אהיה אחת דכ זה בשפתו
אף אחרת למען יריבין ימך ולמען יעב לך שכואו הוא לעולם שכלו אורך
לעולם שכלו טוב' וזה נב' שאמר הכתוב טוב ל' כי שפתי למען אלמד חוקך
כל נחוב ואכיר יסיה ל' כשעשית עבמי בשכל לרע אותי למען יריבין ימך
אט' דואה זה ואיל' לא ידעתי העשם אלה' אשמור חוקך שאט' או' דמי סחוקה
אין בהם טעם ומאמין בתורתך ואט' כמו אחר רעך ומעל נקל' "

לשאת ניאם מחוקקת נאדמיו אנו' " **אך** כזאת נאות לבם אם תדון אנו'
להמול לבי וכל זכר יוכן כמלך זול'
הגור מן העלים מותר בערל שבאל' ואסור כמול' גנים וכל' שאין העניה קנייה
אלא עש' גנים אטל' כל גנים עבדים כלמני כל גנים אל' שמוצם אבהם קני'
עולם

עולם וזה אי תהיו בחונו לא במילה לבר אלף אם תתעבנו מלב ומטא וזהו
בחוננו קניינים עמונים אפי' עולם ופזה עמאל למה הרנוס ולא אמרו כביסם לבי
שאלו אלף טתפנו ולא עמולו לבתה אלף לקחת חכמותיהם נמלא אע"פ קנייני
עולם לאמר הם כאלו לא חלו " ויהי כונם השלשית בתויתם טאכס נקמו אט כט
יעקב אמשן ולע אחי דינה צראו זל אחי דינה ולא אחי יוסף כלומר דאי אחי
דינה קרא יתרא לאטולא יושען אהם אחי דינה אלף משעמא הוא אחי דינה ולא אחי
יוסף וכלו אהכיל רש' כחומא ומיהו ק' דקיא גולה קציא ומאי קתל קא חזינן דלא
קנו כחומא באחים יול קתל דלק אנהנו באחים לבב דינה מחייבם כדן חק
אלו ענו באחים עב יוסף איתמר להם הקנה על חובת עין כך על יוסף אחיכם
נתאכזרתם אי גלי חק אעשו כחומא מחייבם כדן על חק אעשו כחומא לרין
מאום חובת אחותם הכי יוסף אהיה אח וחכם ולא עשו כחומא דבר למדוק וקל
מחור וקטול ויכב יעקב מצבה על קבורתה כמרוס בר' תט ראבד אין עשין
נפשות לצדיקים לכייהם הם זכונם למרוס אשאל נקמו
עם חמל אט' רבן יקיר ל' אפנים עב' הקאו המפרשים ז' דהוא מעשה לסתור
דקאמר אין עשין נפשות לצדיקים דהיינו צונם אעושים לקבר איהו טכר
קאמר דאין עשין צין זה לצדיקים מאום דוכייהם הם זכונם ואז' אך ולמה
יעקב אנה עשה מצבה על קברת חמל הצדקת דקאמר קרא ויכב יעקב מצבה
על קבורתה ועק' האי דקאמר למרוס אים' נקראו עש' חמל מהיכן למרוס זה ומאי
איעיה רבא למרוס זה ועד תאי קציא כחומא אכא ראבד לתרזוי ואלא ער למרו
דחול קציא לכו כבטיב דקאמר ויכב יעקב מצבה על קבורתה היא מצבת
קבורת חמל חמל הטל רהור סט דלמא ויכב יעקב מצבה על קבורתה וע' לכו
ועה חזר ואמר היא מצבת קברת חמל עד היום ועוד אומרו היא מעשית כחומא
היא ולא אחריה לזה כח ראבד לתרין הכתיב ואמר אין טונן נפשות לצדיקים
דכייהם הם זכונם זל מרין דאמר קרא היא מצבת קברת חמל אנו למרין
זו ציבה מצבה אכל לא צדיקים אחרים ואז' ומאי אטל חמל שהוצרכה מצבה יותר
מאחר צדיקים לזו למרוס אשאל נקראו עש' חמל איהו המכרית חמלים עליה
בעלת דהיינו עשמה דתקנה כדן אפית במש' חזל והכילו נש' כחומא צ' ערין
על קברה וקיא תרבה חמלים עליהם מאכ' אם לא היה יעקב אכינו עשה לה
מצבה כמו שאין עשים לכל הצדיקים דהיינו דני ל' לא הו' אשאל ידע מקום
קבורתה ולכן קאמר קרא היא למרוס היא אצתה מן הטל נפשות על מצבה
ומיהו למור דלמאר צדיקים אין צדיק אלא דכייהם הם זכונם "

ואנג

ואנכי יבאר קרא דכתיב קול בגמיה נשמע וכו' וקול מבנה על כנה מואה
 לנחם על כנה כי אינו לול דקולא כי אינו טאמן רכיס וכו' אונן עפי מול
 כל המתקשה על מתי יוקד מואי על מת אחר הוא כוכה וללא דכתיב וקול מבנה
 על כנה מואה להנתי כנה ואת וכו' וקול לא יועה האי דילא וכל המתקשה על
 מת יותר מלאי על מת אחר הוא קכה ויהי לה לרא לנפשה פן תנע אליה דועה חו
 כבעם אמהם לוא דכתיב כי אינו לול כאלמא אס מתו כנה ושאר מיהא אפלה
 כנה על כנה תקול קס תחומין פן ימות נס הוא כבעו אבל ככתל מתו לה
 קלם ושאר האמה לבה מיליה ומאיהם ולזה מואה הנחם ללא נאמר לה
 עוד פחד וזהו מואה הנחם על כנה ובעשם אלא יראה לנפשה פן ימות לה מר
 אחר לוא כי אינו לול אהכעל נכ מת ואינו כי לקח אותי אלתי וקלי

פראת יאב"ו (ישאן) איתו אמרו ל כלקוחי למה נשאלתיך שיקדע לרס

את רס פנים סתם ים עכל ואל לה כן אי מה אואל למה
 איתו ואל מה אואל למה כי מה איתו אהב איהם מכל בניו ושאלו
 איהם כהו איהם מזה לא לשאלתי ל אהבא דהוא וו כבאן ואמר פנים למ ים
 והיל לבנו זה לעל כפסוק ישאל אהב את יוסף וד יעאל כתיב פנים אס יומו
 זה ולמה איתו ער דואן אחרם הענין הוא דכעיה קסא לה ככתיב כמא עראו
 אחיו כי איתו אהב איהם מכל אחיו וישאלו אוע דקול וראו אחיו כי אהבו
 איהם ולא ילו קסא לאלם למה כתב קרא איתו כפ עד קסא לה מה אש' וישאלו
 אוע דהאך היתוה תפלות כגותם אל לרקיס אכעי ים אעבו חו על לא תשאלו
 אחיך וכאלמא לא ילו דכו לאלם קמול אלא דיכו אחת כלה ואחת חלב כולגס
 כחומם אבל מה ישאלו אותו נאה לבארה שאין בו אלא גותס לבד וכו' לתנן
 כל זה בא כעיהל כלאונו הזך ואמר ישאלו אותו למה כי למה כתיב קרא דהוא
 מיותר כמו אכתבו ונס אין כרוק עות דמכס לכן נאמר כד איקדע לרס אר
 קים לל אס תרכה לעד קואט אמרי אית עעמא אהו דמכס אונאם לוסא
 לא מואהל כנה חו אלא אהם היו ככאים וועד כוהק שוכנו יקדע לרס קים
 כנה חול קים דאה ונע מה דאה איונו אל יוסף דאה וקדע ולכן אכעי ים כראו
 האכו סזה אל יוסף שהוא הקמן אכלם וקדע קים כקדע ורס אהו הגולס
 מחנו לא נקדע ככנילם לכן כנפה כהם קנאתה' על קנאת פולניס תוכה
 חמה ורס קים קנאו למעשו עוכס וקדק זה כעיהל תקרא אמר ישאלו
 אוע דכתיב אוע יערא דקול ישאלו מאי ישאלו איתו אלא ודאי דהו ישאלו
 ואת למה אכעי ים ישאלו לוסא אחיהם לוא אוע כי ככניל איונו לבנו היה

מיוחד וספון חקלם וזה קמא ליה לבעה"מ ומטאך למידיק דהא אונע ל' יענאו
במכלל שאותו ל' כזכורנו ל' נקדע הים ה'למח קרא כפאעיה וז' יראנו אחיו כ' אונע
אקב אביהם ניטאו אונע פי' כפאעיה שאותו ל'בנו הוא אדיה חפוב כעט אביהם
ועשה לו כתנת פנים לז' אביהם פ'ם ז'ל אעשה אהבתו אל יעקב כיוסל הינה
פ'ם ז'ל ד'ינו אעקוט הים כזכורנו ל'בן אהבו כפאעיה וכזה נפ'טאבו כל העושים
לאחר וק' יראנו אחיו כ' אונע אקב אביהם ז'ל אכפאעיה אונע הא ספון וחפוב אקדע
הים כזכורנו ל' אהבו אביהם ל'בן ניטאו אונע פי' אעקוט כפאעיה אונע וחפובתו מ
חקלם ל'מה יעב כחם חמונו והם חפובים חמונו ובהכ' אף ז'ל מה אהע—ט
ל'מה הארובה התורה לפ'ר כגות השכנים ולמימד ניטאו אונע דכמ' בא היעב
דכפאן שכחן יא דאנאוהו מחמת אובה הוא מה אל זכו הים ואם לאו אדיה ל'מה
י'קד מהם לא זכה למעלה זו אקדע הים כפאעיה כדלמחן וז'ק' כ' הוא כפון למכין
י'ק' כהיום הזה ניכא ה'תת' לעשות חלואכיהו אמרו ז'ל כפ'ת' דמוטה לעאונ' זכיו
עבם תנא חלוא אעל' למע'ה אעק' עכומ' כ'אונע אע'ה ע'אק'לו הוקנו
אל אכיו ז'ל מיר ויעב כ'אונע ק'ת'ר ובה' הומא חמרו ל' חמ'כין אק'ל דעולם קל'
ז'ל כן חרפוס ויעב ק'ת'ר דאומ'ים לו ל'אע כלום הי'ת' טא' כיוסל אק'ק וק'ק דהא
הרשע ז'ל ל'א'ת'מוע'י ולמימד דאל' הי'ת' ע'אק'לו דמות הוקנו אל אכיו או
אום ארם י'ק' כ'א' כ'מע'יו ולא יעק' ע'ב'יה ואז' א'ך יק'ל יוסל ל'י'ב ל'אע'ים
ואל'אר ע'פ' מ'ס' כ'ס' כ'יומ'ה אדי'ת'ה א'ת' שעי'ב' אומ'ת'לו ל'וס'פ' הי'ת' ח'וס'ר' כ'ב'ין
האמ'יים וז'א' און' ל'ה' ה' ח'ת'ר' א'ק'וס' הי'ת' כ'ול'ף ק'ומ'ת'ך וז'א' און' ל'ה' ה' וז'ק'ף
כ'פ'ים הי'ת' ק'ס'מ'א ע'י'ך וז'א' און' ל'ה' ה' ל'ק'ח ע'נים ע'ם מ'זה מ'וכ' כ'מה ע'נ'יים
ע'ת'ת' לו ר'אע'ה ז'את' ואז' א'חר' כ'ל ארם כ'אנ'ל'או ח'ונ'ת'ה לע'אונ' הש'ע'רה כ'אונ'ם
כ'ל ד'הו וכ'ף כ'עונ'א ק'ס'ה כ'זה יק'ל ל'ק'נ'ל ול'ע'אונ'ת' הש'ע'רה א'פ'לו כ'פ'ט אכיו וא'ת'ו
ול'מ'א אק'וא א'נוס וז'ח'מ'ט' ל'ע'ניה ויוס'ל א'ק'יק א'די'ה ע'ב' ה' ואכיו ל'ל' ד'אק'ו כ'ח'א
ה'אונ'ת' אל'א ד'מות' ה'ק'נו ד'וק'א ו'אין ל'אכיו ע'ל'ו ד'אונ'ת' א'די' אכיו הי'ה כ'א' וז'א'ן
ה'ה כ'ת'ע'ים ו'א'ל'ת' כ'ב' י'פ'ו ו'ל'א ח'מ'א ל'בן י'ג'ל אכיו ויח'י'ב ד'ר'אע'ים וק'ל " "
מ'ח'ו'ר'ה'ש' נ'א'מ'י'ז'א'נו ז'ל" (ו'אל'ן) א'ת' כ'ת'נת' א'ל'מ'ים נ'ד' ו'א'חר' ה'כ'ר' כ'א' ה'ת'ע'ר'ת'
כ'ד'ך ל'יר'א'ו'ז'ל א'חר' ה'ק'נה ל'ח'נה א'ת'ה א'חר'ת'
ה'כ'ר'נ'א ח'י'ך א'ת'מר א'ומ'ת'ת' ל'ך ה'כ'ר' נ'א ל'מי ה'ח'ונ'ת'ת' ו'ל'א'ונ'ה ק' ד'ה'י'כ'ן נ'ח'ו'ו כ'
ה'ר'ה א'חר' ה'כ'ר' נ'א ו'ה'ל'א כ'ת'ב ו'א'ח'ו'ו ז'את' מ'אכ'א ה'כ'ר' נ'א ו'ג'ל א'ד'יק'ו ח'ו'ל'
כ' ח'ע'ת' כ'ת'נת' ה'ל'מ'ים מ'יו'ת'ך ד'כ'ב' כ'ע'ב' ל'ע'ג'ל מ'י'ט'ה ו'ע'כ'ל' א'ך ה'ת'ע'ר'ת'
כ'ים ואז' ל'א הי'ה ל'ב'ין ק'רא ל'ח'ר' ו'ש'מ'ו א'ך כ'ת'נת'ת' ה'ל'מ'ים א'ל'א ניטאו אונע
ס'ת'ם און' ניטאו אונע א'ת' ה'ת'ע'ר'ת'ת' א'ך א'כ'י'ה'ם ו'א'ח'א' ה'ה נ'ד' ע'ת'ה כ'ת'נת'ת' ה'ל'מ'ים

וקבוצה זל בשביל פיו של אדם שהוא מוכיח הרבים בפיו הוא מוסיף חכמה
 על חכמה האזכוב אם לא יוצא הדברים בפיו אם באמת וסתמים טנו עליו איהם
 חכם ישנו תלמודו גדול. גם צריך בה להתייחס תלמודו כוח לקנות טעמה
 נחמת הנשגב ואחך ישין בה כמגלה לעצם אפס והלל לפי שמו עיני
 מאגרו שגדה בפניו ולא ישפחה ויש דקעה שי ידבר אמתות והגות לבי ת
 תבונות ויל בפל ועוד למה כזה אמר אמתות וכלב אמר תבונות. ולא
 לפי האמור אף והקף שי ידבר החומר ויל מנחלת ששתי למה שי ידבר ולא לבי
 שאיש מעשין כלבי ואכל ואיש מוכן פיוש הדברים אלא נשפא בעלמור
 ואחך והגות לבי שדייתי מספיד הדברים בעשה ומשין כס היעב כלפי קחי
 ואו אפי נגש בגד עבון שהוא ערב מוכס ואף והגות לבי או תבונות
 וזה נתי כוונת דקעה בפוקדן אצמה ואכיעה אחרותך דפי כאן ק' הכלל
 ועוד שנוס את עממו ופגחילה אמר פהודית ואמר אמר אגחודך ועוד
 פשם או' אצמה ופעי או' הכיעה. ולפי האמור יבא לפתור ולפי דקעה
 בפוקדן אצמה פי' מתחלת עסקי בפוקדן זאת אפי עשה כפי דקדוקן
 אצמור לעלוח בני דת אפי חופי ואפי נוכח ממה שכתוב בספר
 שאיש מוכא אלא הנדפא לבר כדרך שיהי בעלמור אמת אחר ואכיעה אצמה
 ואפי כלפי ומכיע כה תמיד ומשין כה ומתפא אצמית ואבלין בהלכה
 ומנציא הדין לאמתו וקל...

כולנו כפי אפי אמר נחנו פיעא במסנה נחנו ז' כולנו כפי אפי אמר נחנו
 פשענו ומגיניו נחנו נעבדו חלוצים עבד. יוכן עפי חלל דוננו של אחר
 פי' אלא היו כהם דלמונם היו יוצאים למלחמה ונשפים אפי שפיו עבדו עלו זקף
 המסנה כולנו כפי אפי אמר נחנו דקיינו שאנו באמתת כלב א' כאיש אחד אז אפי
 נחנו פשענו ומגיניו כל שאנו עבדי עלו אפי נחנו נעבדו חלוצים שניהו
 יוצאים למלחמה מזוניים ויתן ה' בפינו אפיכינו ולא ערוא תמור פי' יכא כיון
 אפנו באמתות אחד וקל...

פרשת ויגא אפי יחנה ואמר כי אדונת וזכר כי כמור כפיעה ש לה כיון
 אצמנו ידבר פי עבדך דבר משמע שדבר אחד לבר כוכה
 לדבר ואחך דוסה לדבר מעלה עכה וקפי קולל ידבר עבדך באזט אדונת
 כ' אומרו באזט אדונת דלמה לו לדבר באזטו וקולל לבי אדונת ודפי פי' יכמו
 דפי באזט כ' אומרו עבדך תגי זמט למלך וכל דור פני ולמא ידבר טא עבד
 דפי באזט אדונת ואל יחר אפיך כי כמור כפיעה.

וכלי ייחוד כל זה אצל ל' שבינה למטה כל המדות אשר האם אשר נמצא
 נבוע כבוד מאי יבינה לעבוד אתה עליו אלו חכמים ומד יקרה
 למסר אין כוונתו על קצת הענין אלא בה לקחתו למעבד וכן כתב ב
 במדקס כי כוונתו כפועל מה שבעה להוט אשר דוכים אף אתה כי לזה
 חסד לאמר למסר רבו זה ספס קשים והענין פן תעלה באש חמס עגור
 לבעלין בה להוציא עמנו מן החמד ואז פני יקרה נחמל כענין ענין יהוד
 יוסף לבעלין לזה כל המדות למסר דבר על שבך דבר באוט אמת כל אש ים
 ל הרה דברים לרוב שתן אכל דבר על שבך דבר לרוב באוט אמת בה
 על שמשו אשר קשמים אכל אשר דבר" אן חסד אי שמשו אוקס אלו
 הרה המדות שאר באוסן אף יחד אף שבך ערוס כענין שקנות אונע
 אתה שבך דבר אף נמצא הנבוע כדו ירה לעבד ומה הוא הרה אונע
 באונע האש כוונתו בפועל מה שבעה להוט אשר דוכים אף אתה כי וכל אש
 איתה חוטנו לזה שרף אלו אף ד' ולמה היה לך למחל כל אלה ומה אבוע
 ומה יעב על שבך ימות העבד דתבת ושתה אין ליתובן לאונה אלא כמס
 למח לל ושתה אף כענין איתה אן מאין כענין פלוגות כענין למח אלה
 כענין תבת הנבוע יעב על שבך חסד העבד ונ' עבד לרוב אש חמס עגור
 וכזה אמת כמס חול המה למחמה הנבוע ד' דל' אף פד הרה להקום
 והוא עמנו אשר אלהים חסד את פן שבך חסד כה לרוב אן חוטנו אף
 לן רב להקום אמת למחמה פועל חבבה ופועל חק ענין בעת ונעשה יהיה
 ופי האמור אף יהיה מאמר חסד למס על כענין מחשבב ובר קיט ודאר
 ה' כבאר ובעה בו אש כענין על רבו כבוד עמו יאן יראה מעין הקורס
 שיהיה אף למס אף אמת שאיתה לקח אונע לעבד ולא לרוב חסד אף כי
 אמת לל אף הוא אראני להיך עבד ירה מחמו אכל אש אפר לך אר הרה
 ככתב אמת ורבו זה אמת אש אונע באוט בה שלא שמשו העמרים
 ואביא לך דאיש אלא לקחתו אלא לזה שרף אי אמת כענין כענין הנבוע
 לקחתו אף אף יחד אף שבך לל למח לא יחכה לך על העבד הנבוע אלא
 כעבד ולא במחמה פועל נח נבדג על פחות חסונה פועל וקורס חסד
 דכל כענין כבן נח וכף הכא מסס חסד פועל לייט כפיס ואמרו אש יחמל
 און מעבדן ואת ועבדו שרף יח אף יחד אף שבך ולא הרה
 חוזה אף יקנה כולו כי כוונתו כפועל להוט אשר דוכים ולכן אמת עלו ולא
 הרה וכל

חמורה נאמר וזאת היא עבירה שיש בה חמורה גדולה
על כל הקדש למטה פדיון חמורה אל כל עבירות על

חמורה כי מיד כי מאד כי עבדך עבד וכן ואין אדם פוגע על עבדו

ויסע יא' וכל אדם לא יבא בארץ אבד ולא יזכר כחמורה פ' וכל חמורה
כאשר עבד מכאן אבד אמר יעקב אבא פארה שפוקא לזאת לחל מדין

הזרע לא מכאן אבד אל אט הניט הניך לבאכ אבדוהי טתן ל דמות אט
יבא ואם לאן אט יבא וזא נסמט יבא וכן יבא פארה שפוקא לעול דמט וכן

ויזכר וזמיו לאהי אבדו חק פ' כן לזאק עלם אט יס וכן יבא לזאק
לדמותו אט לחזק לזאק וכן

לבעת ניהי ממור זקני זלילה ויקרבו י' י' למת עקרא לבדו לזאק וזמיו
לא אט לא חמורה פן שפוקא עבדות

עמדי חסד ואמת אל על תקבט בחכמים ונא פדיון י' אבדו ונעלמה חמורה
וקבדקט כחכמים וזמיו אט אענה כדכך עמורו שפוקא לז' י' לזכר

במקרא קלם כלל א' אומנו ועבית עמדי חסד ואמת אט י' חסד אינו אמת
ואם אמת אינו חסד שפוקא חסד ואמת אט י' חסד אינו אמת

לזקנים האמת שהוא כפי הקו ואחך יבא חסדו אענה לו עול לז' חסד
הט' חסד ועבית עמדי חסד ואמת חסדו אט י' חסד אינו אמת

כא שדושה כקדש א' כלל על אט תקבט בחכמים ואם פ' על שפוקא חסד
בזמנו כזה שפוקא אט חסדו אט י' חסד אינו אמת

השכנה היא קדש חכמים חסדו אט י' חסד אינו אמת
אשכנז ע' אט חסדו אט י' חסד אינו אמת

וקבדקט כקדש חסדו אט י' חסד אינו אמת
חסדו אט י' חסד אינו אמת

היה ל' וקדש ו' אומנו השפוקא לז' חסד ואמת חסדו אט י' חסד אינו אמת
וכי חסד יוסף אט י' חסד אינו אמת

עומדת וזכר י' חסד אינו אמת חסדו אט י' חסד אינו אמת
חיל יבא לז' חסד אינו אמת

אעט הכושר לז' חסד אינו אמת חסדו אט י' חסד אינו אמת
השפוקא לז' חסד אינו אמת

הכושר חסד יבא לז' חסד אינו אמת חסדו אט י' חסד אינו אמת
חן חסדו אט י' חסד אינו אמת

חמד זהו שקב אלהי וכבדתי ואם לא תוכל לעשות קסמו עשה מיהא האמת זכר
ואמת ועתה חפצו לחמד ומדו האמת וכנגד החמד שזוא לחפש האמת קדק
אמר אל נא תקבוע בחפצים דל אל נא עתה בעשת חתתי תקבוע בחפצים
ולאחר כמה ימים אז תעלה לאי אלא ופכתי עש אפתי רסיינו חתלת שכבוע
פקדו תסי עש אבד ולא שמשב בתחלה ככאן לאחד כמה ימים ועלה
לעצמותי וזה ודאי חמד לחפש האמת קדק סכל בעשותו נקבנו בחפצים וקטלו
עצמותי והוא חפצו שמתנה ומשבשו יעלבו ומחודד וחפצו חפצו לאמת
ואחר ונשאתי חפצים וקבדתי בחפצים דל אם איני סלא יכולת לעשרת
עש חמד ולעלה מיד אחי חופי עבד עשה אתי אמת מיהא דהיינו ונשאתי
חפצים דל חקדקע חפצים שאהיה קבור בו וקבדתי בחפצים ולא קבדתי
עצמותי כאכז עמאה אלא באהיה בעת סכונד מול תעלה לאי ותקדק
עצמותי עם ופכתי יוסף עזי אבני אעשה כדכרך דלא אבני חפצ עשמי
אם לא יניח מעבד אעשה כדכרך אכל לבי ולבך יודעם שפרעה ברשע
ולמדו לך שישאל על ששערת אהי אמה הקדוה את עניו ואמרו לו שישאל
דל על רשעוה שישאל על ששערת אהי אמה הקדוה את עניו ואמרו לו שישאל
כאשר השפיעו או יתע אבני אעשה כדכרך דל עלו אתי יעקב לשאף היתה
בעבד אהיה ספק ביד לעשות כפירותי בחומה ואכז אם יוסף יתן כשון לעלנו
ולקבדנו ולחפצ חפצ פרעה על זה בני כאלו הוא העלה איתו לוא יוסף אבני
אעשה כדכרך אהי חפצמי אלקי לקבדך לוא לי יעקב השבעה ל שרעשה לבי
כן כבוד ישבעו וקל

זכור את בני יוסף ואלמד מי אלהי ואלמד יוסף אל אביו בני דם אשר טען
לא אלהים בזה ואלמד קחם טאל ואכזים יא להבין בתמינות יעקב מי
אלה וכן לא היה יודע מי הם עבד אלא עליהם ב' או' בני דם אשר נתן ל אלהים
בזה דפולל בני דם לבד וכדלוי שבכאן דולול ל' או' קחם טאל אכל ואכזים
דולל קחם אל ואכזים וכדלוי שעבשו יקחם ואם פ' טאל לשון כפשה או תגדל
הקושא שמתחלה לא נזה לבדכם ועבשו הוא כפשה וכתמינים חפצ
לקחם לבדכם ומעיקרא לאי סבד ולבפול מאי סבד ל' או' קחם טאל וכי קעשי
היו אהקחם ולא היו יכלים ללך על עליהם ולבדכם יעקב ואספר לו שיעקב
כשאלה בני יוסף לא טלה לבדכם טל או חפצ אהי סקיעה
חפצית כחם יתן לו את אמת שש פשיטת כיון אין למה יש כהם אדם

לברכה

כר טעם וכנה כמותה זמן ויאמר מה אלה לך ואלתם אינם פסוקים הנוטים
ולזה רבינו לא יוסף בהם דל זביקים הם והפסוקים אחרים וכוונתם הם
להקנותם והראים לדולל זכותם אשר נתן לאלהים כזה שנגלו ל כסאן באחד
מזבים שהיא ענות הארץ ועל כן הם זביקים כאלה לכן כאלה יוסף לכו
זהם זביקים וכוונתם היא לברכה או אמר לעם קחם טו אלה ואברכים אמש יעקב
מן אלהים ונעמה בשמים רבי יעקב עשה לברכה יבוא ויסוט אחר
וילכו להם כלל ברכה מלפני יעקב לזל לא פנים יתברך קחם טו קל כבקשה מן
קחם והביאם אלה ואל ברכה שבו שיהם לדיקים וענוהם גיהיה פי קחם כמו קח
את אהבן שפגשו קחו כרבים וכל והוא כפיתו ופוח ולרבי חלל שאלו אלה
כדולת אעתיך ורבי ואלהם לזאת מאפיים נחמ וכוונתו מהנחה אפסר לו שוקו
נד מלך מלך רבי מלך גופו יהוא לא הנוטה לז איה הנוטה לרבינו ומוק
רבינו בהם דל עבשו מהם זביקים הם ולא עשה להקות בשם כח ואין דין
אך אלה עם קולו אלה כאשר קולו עם ואלה העוב יעקב קחם טו אלה לז קחם טו
עשה מיהא שהם זביקים ואברכים אלהים ונעמה יבוא איה אלה

בראת אמותי וכאמר

יעבו אמותי בן אדמה וכן מבוץ ויקוץ מלפני
כדי שאלה הקוים יתברך דמילך אפסר
דקעננו גרם להם הרביה ורבי רבי יושם ועוד יש להבין אמתו ויקוץ מלפני
כה יש קוץ ויקוץ כחג יש מאי מלפני ואפסר לו עפ מלך ברוך דכפידו
יש למרבים ברוך עליהם וגינות אעשו להם הארמים ונענש וכה יאצו
וישאלו וז' ז' וכאשר יעבו אותו דל כפסוק מיט קעננו ענין המלך
מנעם ארץ בן באותו חשבון נב יונה ופנוץ ומה שאמר ויקוץ מלפני אלהים
שהיו פמוקים בראויה פניהם של יש' ז' ויקוץ מלפני כ' דל כראויה פניהם של
בראיה לגד עשו כאלו קזום נעמים כענינים ולכניסם ככניהם וקל
(אורי יעשה כ' לא יתן ארץ מלך מרבים להלך ולא כיד חזקה ושלמה ארץ וז'
הנה כל המלכות פגשו ולא כיד חזקה ולא כיש לא יד חזקה ככר
ואפסר ער למר דכפית ה למר לחם שלא יעקב להקנה כידו ית' הימנע
שהיא נראית הוד חזקה אל לא כיד שחמל שאינה חזקה ככ כמו הוד המטת
נ' ואט יעשה כ' לא יתן ארץ מלך יפני להלך ואמנך להקנו עד אשאלתי
אכל לא כיד חזקה פי לא אעקב להקנה כיד חזקה אלא נאמתי ארץ קמל
ורביך אר מלך ומה כ' כיד חזקה יעשה וביד חזקה יעשה מאצו טו למיתח

אבנן המוקד יסוד אלה כל עשמו קיה על שמים וקדו וואמר פרעה מי ה'
 אשר אשמו בקולו לעלם את ישראל יושתי את ה' צב את ישראל לא אשלח ישראל
 אלא יושתי אתה כמה סאה לבנות את זו וזהו יתרון לך וזהו את ה' אלוקיך עבד
 לבקר עך היאך תעבדו בעמקם זו כבאן ועש או' ופ' את ישראל מאי ופ'
 קולל ישראל לא אשלח אתכם יוכן במזל כשפדו מצרים היה בעבול עממה
 אבנו חכמה אנביה
 בזמן כהן ודק את מטבא וקאלו לא סבד ואל
 המכנים לגמון באכזרות יוסף בעשר עממיהו יתן סודי כח ועמך עממי
 דא עלה למען פדעתי ולכן עפתי ש' להיות בגלות במען פדעתי חזק
 סוד ויאה' כפול ללואת זמר הינה סבבת משק בתולה והעבד לא הקדקד
 אהיה אשר אהיה כל אלה פתחו אלא כאלו הקדקד לבד ו' פתחים אהיה עליה
 למען דלון עמי עבדך בקי צדי בזה פוכן רזה על היה סוכה עי מר עי
 ופועה דעש נמשה היה פופד לעלם הלגר היה כמע אומר לא הקדקד
 בעבול לב אש' אהיה דהי נעלם הזמן ופועה סבד בעבול עממי אבדו
 אלהי כחן ופועה לבית עלם ר' אש' אשמיס ז' אש' אשמיס כהן
 לעלם ארש' עתה בזמן דלון שמי' ופ' אתה סוכה אש' לא יושתי ארש' דל אשמיס
 הלגר היה בעבול ארש' אהיה ע' אש' ע' אש' כהן אבדו אבדו אש' עיני
 לא העה הזמן ולכבוד ד' אש' ע' אש' סוכד אשמיס הלגר בעבול אבדו יושתי אש'
 עיני לא נעלם הזמן וחפר בזמן ונ' עי' אש' סוכד אשמיס אש' אש'
 אלא כפי אהיה ניה נעלם כל שמי' אלא כרבי הוא האמת אשמיס אשמיס
 כפי ניה ולכן חייב לדרין לה יוק כבאן גמ' שמי' כמתן פשר פועה דלון ולכן אש'
 טור אומר אשמיס אשמיס לא אשלח או יראה מען הקודם דהק' מי ה' אשר אשמיס
 כהן לעלם את ישראל קודם זמנ' וכי לא יושתי את ה' כ' אשמיס הלגר היה בעבול
 ה' אשמיס כפי אהיה נ' כ' אש' חקר כמתן ונ' עי' אש' ופ' אשמיס אשמיס
 אר רוחו ואמין אר לבבו וכל עלו ה' חכמה נ' אשמיס וקדו אש' אשמיס
 ידו לב כחמת אשמיס בעלית עבדו עממיה ויהי ז' היא חכמה עממי סוכה
 עמי אנבי כפי' וזהו אשמיס כפי נעלם אש' אש' נעלם אשמיס ויכר
 פ' אשמיס לעית' אשמיס מכר לעת ולא כשכחל האמת אשמיס
 ואת אלא אשמיס וכקשת אשמיס אלא כשכחל דודי אשמיס אשמיס נ'
 עממי בעלית זכו אש' נ' כל אשמיס כהן חכמה חכמה אשמיס אשמיס דודי

שיהיה העבודה מן העלית עם הדבקה אינו עומה אלא בעצמו שאינו נשנים
 לעולם מן הגנים וסקטנו כמנהגות דמנה והגשלה נאוקת דל על ופכפכה
 הוא תמורתו להוציא אל אשמועינו כמנה אלה וקיש חפלה כעמנו לבין א
 אלהינו וכן מצינו דקדש היה מתאונן ומתרשע על אגרי צדקה ולא כחלבו
 אגרי צדקה ככיל שמו ית' החולל בגנים וז"ל אי עמית תפסוק יה ה
 מי עמור כי עמך הפלמה למען תוכל לל אי עמך תפסוק יה ולא נכאלנו
 תחת ידך תמאני אף אדוק שיהי השכנים שסוקלות אדוק מי עמור תל
 אגרי צדקה ותרום גם בכינתך מן העלית קמל היה אם כה תעשה
 שתמור להמאני ולא קמול אדוק עשה זאת אפוא שם וז"ל דהיינו
 כי עמך הפלמה ופלה ומקול לבד פאעט ולא תפסוק על חפלו לרעך
 תוכלו שיהיוך כל הגנים בעמך עמחול פאעטו יקיש עמך עול ונכאלו
 גנים ופואו כי אתה הוא ואין וולתך יומה עמי אפוא עמי ומינות יחול
 לעשו ככני קדשו הוללה אונס דכפ לבב בפור יכניה ועדה וכה להבניו
 נהרם תשאלו לאן הוללה אונס דכפ לבב לבב בפור יכניה ועדה וכה להבניו
 עמלק עמל כי יל על דביו מתא דלעבני בזמן דזה עמלק קיש און דב
 אלה יה עוד ידוע דעו של עמלק שמתא אונס עמי חל פולא ז"ל הוללה
 דל עתה שאנו פלתי מן כפי אלה יה ופיר הונו ופולא חלן אין לנו להנות
 ולכלל אלה לעם יה חל אימתי אגדה ה' נקיה שחולל שלם כעשה עתה
 ככל לבב דל שעבדו אר ה' בשט לזכרוננו שיהי שני פולא ונכאל
 כחולל ככל לבב כפי יציר דהיינו לעולל שאיבר זכע של עמלק ויאכז
 נ' שנו שחולל שחולל שחולל יכניה חממיה אר הארם והו צמור שנים ועדי
 דל כעשה עמלקים יד שנים ועדה שנים עמלק לבתם מתחמת ה' עמלק
 אז אגדה ליה נקיה שמו יר שלם וזכו שאמר דב הוא עמלקו פוקוס אחר
 הוללה שלם עבד ה' ירעה עתה שאת כוללת ואין כפמון ית' אלה אש
 יד הוללה לעם יה ואמתי הוללה אר שם ה' נקיה האם שלם כעשה עמלק
 וקדו עבד ה' ולא עבד און עמלק אר שם ה' נקיה האם שלם כעשה עמלק
 חלמת ולא נקיה עבד לעמי כניה אין יהיה שמו ית' שלם או יראה אורה
 ה' ככל לבב כחולל דוד עתה לא עמל כו יכני עמל ולב חלל כחולל
 ז"ל אגדה ה' ככל לבב כפי יציר דהיינו לעולל שאיבר זכע של עמלק ויאכז

מתן לביאיו כמו המושב לים חוק ואתה דואה שיניאית שדוים כמורה אל תאמר
אבל שלמי כחיים ואין להם חלק עלול במהרה לאלה יוכי לשלם לביע
אל יצדיק שהיו התורה אלמד עתקאן כביש כדש אל לאכתי יומי ולבד וזקאון
לח לכה קי רחב עי עלימי און יל' במול יברו שז אלס' מעבד טלא ככל יד
ואלמלא הקנה עזרתי אונג . וכל ל ענד חול שככה קים יכרס מתנה כדום קא
מכר טמן להכיו פ' מעט עמנה שראי יצד עמנה טמו אל אלס וממניאו
ומוררו תן העלש נתן הקרב לביאיו זקאן חסר כולם אל תאמר אכ' אין להם
עבר כ' ולפי כערא אנגא מפל' יוכי לשלם כביעו להיין תדקרו כדש לעיל
לפי עני שזה הדק קאן עסק כרעה כלה יברו מתור כדו ומלא שראו נגס
למה שפיטו אש- לה היה עסק כרעה לא היה לו פוטע מאני יל' ולחבר הנא
נותן לו עבר כל הקבה . ענד חסר למה הסמו מונן כעטן חסר וכל ה
המטן הפקוקים על נחון . כלה למעלה דודו למשל כ' יצד זה אונס
ק' חסר לבב כ' חסר לבב ככל לבב אש . ל' ב' לחבר (אין
כ' יצד וזה הדב אין האני למני חסר בקול נס חלל כמוד והעני לפ' ע
שנתי ועד שרם דפנה דכית לטט יתמיד ואין ראש למנה לל כפניה
שאט יש כ' מעלה יתד שאית מהם און יצד שלט כ' ולב חלל כקרב
ואת ומה מעלה היא ואת און כ' יצד ומדונה לא יהיה לך שכר כל כך
כמה דלפס לערא אעל' סוף עולם מעשה ה' יוכה גדול הוא השכל
מעשה עמי הקרה ל' עני דיושם לב חלפס דדחמלא לכא כע
והוא דודא לכל מי שיחפז אונס ולכן אט שאט אוקפ לעבור חסור נותן
לכך שכר והראיה שיתן שכר על המצות שבה הא וחדר פעל יוכה
כל הוד וחדר ומאזר שבעולם פעל ית' קים שאלמלא הקרה עזרו איו
יכל ל' ואעפ' וקרנ' עמדת לעד ונותן לו הקרה שכר כלת כע
תכלית לבן נ' אט חל' שאין יצד' שלט כ' יתן ל' עבר כמורה ומה
שאתה כואה שכריק אקד געלעפי יצד' לכה אקד לא שלט כו אין זה
מן התמיהא שזה זכר עשה לטא אונס שזה ה' חסר אונס ה' ואין אנו יורשין
מעמם אכל כדו רמוה כבה שכל' חסר ורמוה ה' ונותן להם מתנת
חסר שאלמלא הקרה עזרו אינו כל' לו ואת כיון שחונן ורמוה ה' ונותן
מתנת חסר למה מנה נתן לביאיו שנתן לכריקים עירוך ויסודין כשאה

קם זה נוסף נכיה באני להתנהג שחם במחונק כי שוחזאו לטא לעמוד
 בתורה וכו' וכבר לעשר בבייתו כי למה שתתלהם עיווף הדעת היה לך ל
 להתנהג עמו במחונק כד שבזה הכתוב יזכור לעולם בבייתו שחזא
 התורה שנקאת בבית ויקה שכל פני לעמוק כה על זה מאיב עם תשובה
 מתאימות ואמר כח מעשיו קטר לעמו כל בשכל כח מעשיו שקרא בעשר
 אעם עבדים מעשיו יושעו אהם כמקורו חודנה נעם ונתן להם שבר
 נולד בעולו ועל אמת להם נחמת נעם שיהיה כי אהיתה על כענן כחול
 דעתו מתגברת ומופתת ה' לש' שיהי ואי' בעולם על יסודו יוש' הבתוב
 כמח כה' ועשה פוד שכן ארץ ודעה אלוהים יזכה כמח כה' ועשה טוב
 ואם אהיה טוב לך ימותו ופנות על שמתן אכף כל אהיה שמתן על
 הארץ תרוב מעשר אלה ודעה אמונה ועשה טוב ואל תהרהר אחיו
 ית' ויהי מאמין שיהי עמו לך לעולם שכל טוב או יאהב עמו כה'
 ועשה טוב ויהי יודע שגול יהיה שברך בעולו ולא מי כעש במח אהיה
 עש אוראי אהיה כי קוהויה מאמין שבר טוב כמח לך אלא אפי' שמתן
 ארץ אהיה לעול נולד והארץ שבת כה אהיה אל תבעט כעובדי אה
 מקום אלא ודעה אמונה ודעה שגול יהיה שבר האחרון מן הלא שמתן ..
 או יאהב סח מעשיו הנולד לעמו כחולו עליו אהיה רח' כמקורו לא יאהב
 אהיה לבי כענה ולא שביב אהיה כח אמונה ודעה טוב לבי שמתן
 להם עיווף ויסודו העמו כמח כח מעשיו הנולד לעמו להחשיב עובדי
 כעולם ונתן לעמו כח נחמת נעם שיהיה עולו שיהיה אהיה ועל די'
 יסודו ככריקו נותן ה' לעמו נחמת נעם שיהיה עולו ונתן לשאל טובה
 כוקרם ואת תיבם למה הכריקו כעור אהיה כעשעם למה הם כעולה
 והלא מעשי יהו אמת ומחשבויה כח' הדין שאלו כעונה ואני כואים
 כחך שארונה כעשי' כעובדי עולו הם כעשעם ואם היו יסודו כהם
 כעשעם כמחמתה הם מתחילים כח' הדין שאלו כענה ואני כואים
 רצו לך כה מחשבויה והא קוהויה לאולי כי אהיה ואתי כי חלמה לך שמתן
 כל מקוהויה ידעה עלך שמתן עולו ומחשבויה נעם וטאעם נעם כעלה חותם
 וטאעם וד' די' שיהי זה לבית עין אחרו יסודו כח' הדין שאלו כענה ואני
 כי בשכל שמתן זה עשה אהיה כהדין אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה

עלם במהגנו נהגו ואומים אקנקו שתדן שתן אר הדן והן נב שאומר כבאן
אאל בעטש יהו ית' אחת ומעט והיה מן הדור ששמונו סוכנין מן הדור
עבדו מיכית שטאמטש כל פקדו ארשתי ובעד המונטש וזכאים מחכו
אף בעטש עשייתו בעבודה והוא עתיד לתן מן המבדקש קמוטש לעד לעולם
אל העש' אולאים סוכנין מן הדור אף בעטש עשייתו העבודה לאל אעל
זה סוכים לעד לעולם אל לעולם יכרע חרס חרס פאש' פארת ושד
ואי אכר לעאר בעטש אפא רגע כתימיבי' פקודת עלת לעמו וז' ור' ר'
אם תאמר למה אתה מעטש לבצע אהר' לבר' - מתעבר על האדם
ככל יוס' ומטש להמנו והוא מלאך ואין כל אדם לבטא עש' עתה מן מחכו
לוא פדות עלה לעש' כל כה לבנות מן יכר' ופדותו סילמון עלה להם
זה לעולם פיות והיא העדה כגו' כמאור כדלתי' עתה אפ' תורה תכלן
והיה ל' לעמו כתורה ל' אפ' כונח יכר' י' ראשית אסוק תאת ה' יראה
כמאור אפ' שיש בו תורה ואין בו יראה למה י' אפ' אפ' אדם אפ' אפ' אפ'
ל' פדותו הטמיון והמפדות ל' משנ' ל' כה' על מעד אפ' ל' אפ' אפ'
תאור קומתו להמנו אפ' מות' מות' אפ' מות' אפ' אפ' אפ' אפ'
וקט' ל' כל זמן שחוקטין דעתן מעוטת עליון אפ' וקט' תורה כל זמן
אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ'
יאת ה' ל' ראשית אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ'
אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ'
עוב' על עש' כמור ה' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ'
כקט' על אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ'
התורה כב' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ'
הוא הנחת המצות אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ'
הוא אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ'
ז' ראשית חכמה ל' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ'
דכ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ'
אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ'
יאת את ה' ומה אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ'
קמה ד' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ'
לעבדו כמנ' ל' ז' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ'
העול' העוז האהר' ובחזק' אל' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ'
אל' תאמר שש' הטה עבד' ה' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ' אפ'

ואט עגל שלמים לתמה הוצק לו ואט עגל שלמים והוא כלל זה אף קדו וכאמרו
ואט עגל שלמים למען דוכו ופקדו אל קדו ד' תהי' הן ב' לא תחשבו אל מלת אל
באית כמותות דקול' הן ב' לא שמעו ואך יאמרו לרעה אך תעשין הוא שמוע
אמרה האדם העגל שלמים כמאן מוצא דזכרים מפי' זכיר לבולטם כזה
לעמים לפי שסוכר שעדיין לא חלון כדאין ולכן אדם השומע רביו דעתו קצרה
עליו לחמת כפל רביו ולמה חרעה שהיה עגל שלמים היה מדבר לאט לאט האלו
ואולי לא תקצר דעת י' בגיבורו ועבד' לא הועיל דתקנתו כלם זא' וידבר מאד כן
ול בגות וכמתן כה' ששמעו רביו ועבד' לא שמעו אל משה לל חסידת שהיה
המזכר מאד שהיה עגל שלמים כגו' וכאכל זה לא שמעו רביו מאום אפסיה
דעתם קצרה כרביו מלפ' שהיה עגל שלמים וזה מקוצר מח' דהיינו אפסיה
דעתם קצרה כרביו ועוד טעם אט' אלא שמוע ומעבדה קשה שקיו שוכים כווי
וכללה לא ישלבו ועיקר קטעם אלא שמוע היה מקצר כוח שהוא עש' ראשון הני'
למסוק! וכו' אף קדו אמרה מאד ואמר הן ב' לא שמעו אל פיגוס הן ב' שאל
האיכה אלא שמוע היה כשכלל אף מאט הוא המזכר ואט עגל שלמים גרעם
קצרה כדוכו ואינם יכלם לשמעו אל אלא לטורפים ואיך שמוע שרעה ואט
עגל שלמים דודאי ללא ימיה אומ' לשמוע כלל וכלל וכלל "

פרשת ר'א ויטח את מאסה נחת אהרן אל שרעה ויאמר לבו עבדו את' אלהים
מי וילי הרולבים ויאמר מאסה כעבדיו וכזקניו נלך ונלך ח' ה' לבו
ויאמר אלהים יריבין ה' עמם כאשר אמרו אנכם ול' האם מאד עב' שמוע לא כן
לבוא רגבים ועבדו את' ה' איתה איתם מתקשים וד' ע'ס להכין לפסוקים אלא א'
ח' ה' לשרעה ה' שמוע לשאול לחרעה מי וילי הרולבים וכל כן היה עי'א
אל ידע שמועה י' רביו שכלם ילבן כמו שמועו מתוך השב' וקול' כה' צור לבו
העב' ועבדו את' ה' ב' למ' חרעה לבו חסדתי הקדש העש'ם לזקנים וסוד'
האית הוא דקול' כזקניו וכעבדיו נלך ד' למ' אמר נלך יתי' זיתו וכמד' הויה
ס' דלמ' כעבדיו וכזקניו כעבדיו וכעבדיו נלך ד' אומדו י' כן שמוע ד' חסד'
דעצרה כרבו מאד שאלו שכלם ילבן ואח' תוך כה' דער חור כו' ואמר לא כן לבו
כא' העב' אכל קע' לא ה' אומדו כ' איתה איתם מתקשים וכלא' הם ראו'ם היה אילג
קלם חשבו ועד וקן טל' ועש'ם כמו שאלו חרעה' ולי'אכ' כל זה אלשרע' אידוע' דא'
שתכלית י' אית' י' חרע'ם היה כה' לכע' ל' ויקרא חלל' ויש' כעטו
וארד לבי' חר' חרע'ם ולב' עלית אל' אר' עמורה ורחבה ול' וכן ט' חרע' ואלו וסוד'
אנכם אל' הארץ ול' ולמה שרעה' כא' כעט' מעטנו' חזקת' לעב' י' איתם חרע'ם
חלל' רביון איתם הרולבים אלא לכוון לא ילבן אלא הרבני'ם שמוע' לטוח זארת'
ועוד לאחר שרעה' הרשע' סיה' אשמע'ן גדול' ואלה' ושכ'ט' אידוד' היוצ'ר'
חרע'ם כמדכ' הזה יתעו' וש'ס' ימות' ולא כותי' להם אף לבן היה מארכ'

באלה את פ' חמדי יו"ג לבו שבנו אר"ה אלקים דיינו רבדים אורשים
לעבוד לה' לאמון' רבדים וקמח ולפי דברים שארם רבדים לעלות לא' ולפי רובם
להעלות נב' עמכם טבכם וטבכם מי וחי בקולכם כל מי וחי הם רבדים להלן
לא' וקלא דואר אט באמענות של אגלכם באר חתים במדבר ואף למד רעלו
המל עמכם לא' זוכר והבט לו חרטה כרוח הקדש ואמר כעשינו וכווננו לך
ל' כעשינו וכווננו על אטנו שכמו לי לך לא' שעלינו לא עזרה אותה נזירה
והיינו מעולם דהקדש רבדים לאקטם לו' אעפ"י שעשי כטי"ס' אהם חנן'
עזרה עליהם נזירה שימנו במדבר אנו כט' לי אפי' עשינו לך לא' ומה דעשי
נב' אחר לך יחי ויחט ולא כללו עד לפועל לך אדוקר זה לא קא' אלא על אט
לי ואחר עד כח ואראך עוד אש' יארל יזם לא' וקס' בלחיים חנן' לא עזרה
עליהם נזירה ד' כעשו אהם פחיתים חנן עשום ופבדו ורס'ט קשום סבל
לך לא' ולכן אכרה סברתן שאמות אלא לזאת אלא רבדים אהי קס' האכס
לכנס לא' ולכן כולבו לך רבדים לוטח כח אטעזיפ' כ' אקה ורשום ילכו
ל' כרסין ט' שמה שאמנה ארסם ארס כט' לי ואר טבכם אדעתי נס' אט
אעלכם לא עזרה נזירה חמדלם אכל זאר לבם דאו כ' רעב עב' פנים שאף
חכס' אלא יזכו לכנס לא' ויחוונו במדבר כחא חיל ורביאו רש' סוואס טפ'
פיטחיל' לזאם דכמות אהין נמקלנו ענ' כד' ול' ודלכ' כט' לוי אחוהים
והדנו יס' כהס'ל' חשפמות עש' ז' כ' רעה עב' פנים שאף עליהם יעבוד
קס' אלא תרבמו לא' . אן יראה חש' לאון כ' רעב עב' פנים לחוטה ואסרין
יזכר אלא זכ' לטעם לא' ובארזה פתח דכ' חזק' ט' עוכים חזה הודה
לדכינו אלא אחר לבו נא רבדים ועבדו אר"ה ט' אותה אהם חכנאס ד'ל'
אמת הוא דרעמים ורשום והמל' לבו לא' אכל לא כן כרסין שארם דואר
עבדיו לקלן עב' ורשום שיש אחר אלא לבו נא רבדים כל עתה שארם
רבדים לכנס לא' ילבו נס' הם דיינו לחוף אורכעם אנה אכל נא ד'ל'
עתה שארם רבדים לחוף תולקם סתם וזק' ט' אותה אהם חכנאס ד'ל'
ארסם סרסום לזכוח ואף לא' ילבו עתה דק' מי אדוק לזכוח וקל' ועבן האז
אנה יתווא כל חס' אערכו"

לראת כאלת או יז' חזק ופ' אה' השירה הזאת לה' אמנו ול' כמדוא
לה' אמנוה ולא לבאר ורס' אמנוק עב'ל' ורוא קמוה דאך
היפק אדעתינו ל' אלבאר ורס' אמנוק עד שכאו חיל' להשמיענו אלא אמנוה
אלא

אלא ליהי' ואשאר לי לחול קמאי להו כבתיכ דקאימר אז יאיר תסה וכטי יא
דתסה דה נט עמקאל על אמר איה דאין אולתה יורה אלן מי אעמקע לו
עם כדאיא באר על לבוק ויסע חסה אז יא' ע'ם וכלמא יארל יארל להם
לאור כגיר חוסי ומחל אכל חסה ככל אעה ויעע סיה עבם לזכרי י
יואל ואין טעה דה ומתצטב ויהי גדול בעטתם כמו אגא' נס האיס חסה
גדול מאד בעט חגיגים נד ואז' חס' לו לאור ולח' קולל אלן אז יא' יארל
כמו אגא' בעטן סלאר אז יא' יארל ו' לזה כל בעל האומר כנועם פיו
ואמר לה' אחרים ולא לבו' דל באלמא אס זאת סאיה סיה כבכל כל אהוא
לרעה וכל האמו אעמקע כים אז ודאי דה' ע'ם לא היה לבין לאור אהוא אל
עמקע לו עם אכל עבאיו אסאיה הייתה כבכל ה' כ' נאה נאה אעמקע
אמו ית' בעולם ע' אעמקע לרעה וכל החוכו לבן אע' נס חסה כזה לאור
על אעמקע אמו ית' בעולם " ובתורה אע' רכעממו יא' על קים זקאו'
זקאו יחד תחלה וז' לו א' א' יורד

קתלה חערך אהם נוטלם עצה
זה חזה קלץ טמון א עמינו כ שאי יסודה ונד' אור רקב' מי אהמלכט
תחלה על קים אעמקע חלק על שאר ע'ם . ויא' ליתן חס' לה כבמק שאמו
ליתן חס' יחד חס' לביים דל זה ש'תרה וקאמין לרכיך וקלץ לם
שוא יא' ר' יהודה אמר' יה' ראש דל יה' ראש ומלך על ע'ם ה' על יארל
כבכל ש'תרה וקאמין לרכיך אסרי קודש האם כפדפסא ורבין לתיים שאר
ש' יא' אלן האמינו כ' וגם ס' אז טאו לס' והאמנו כה' וכחסה עכדו "
ראמר ה' אל חסה קנט חמעיי לם לם חן סמלים אולנו כחמה דה'
תעוק לטט אלמן ע'ר לודי ע' . ותחלה קאו חס' עמן אעה א'כל
ד' ס'ט . וכ' פ'אמו יל' ע'ף ח'ס' ב'ח' א' כ'תרא חוולא חן אסיה יורד לם
לם ג'באו אס' אלה כעב סא' ד'לו אהקים מחעל ולג' אמים פנן וכעב
כחכל כניס' סז' ע'קע'ל חעניות תהום רבה וארוב' סמלים ט'תחו ז'
הנה חמעיי לם לם חן סמלים וחס' תרבה לנדע אעמקע חס' ה' לז'
תעוק לטט אלמן אסוא חמן סא' ע'ר לודי דל כג' חס' אטא' פ'אור'
א'ס דור חמכל ח'ס' תרע ותבין ג'באו חס' דני' . ואשאר ל'י'ב פ'ר
ועבין חאי קשיא ליה לבע'ה כה' קאו' דכ' ל'ט'ס' זה חס' אלן
קע'ן קאו דקשיא ת'הו לחול כבמק קנט חמעיי לם ותכ' לם י'ר'כ'
דדאי ל'הם אז דותן ולא לאוס' ולא ק'ולל אלן קנט חמעיי לם חן ה'
סא'ס וחס' עם לרכי' חול כמדכ' סא'ת' לם חס' לאו' דחאי א'י'ג'יך

חעמל

חשבונו לאוהב נח כפמיק תעבוק לפט שלחן ננר צורדי קציה לבו מאי ער צורדי
 דאין לו אום חמשת' ולזה באו חלל בגופם פיקס לישב השעות אלו וקדום
 דברי חז"ל אפיו אוהב חזון אנ"ש' ע' מה אלו חז"ל חזון על שבעים כפבורם
 קם אלא אלאו המצביים בגאונותם אים בגאון אלאו בגאונותם עאכ"ו נחלא
 ולפי דמי אוהב בגימטריא י"ש' אינן אלקים אלא קם כט המצביים אכל חזון חזון
 אביה יורד שומר לגולגולת ופיה נחלא שומר הבנים כבתי ישראל אז אוהב
 יבואו יבואו חז"ל דאם כבדיהם כן דא לא חלא שומר של הבנים כבתי
 אביהם כחן אפנים טעו' זהו דמחן קרא ואמר לבם דה"ו לבם לא לאוהב
 דאם איו כט לא יחלא שומר כבתי אביו ולזה אמר כעבדו הנט חמשי לבם
 וכי תמא חמשי קאמר לבם דישראל היא כב"ו לואו קד' תעבוק לפט שלחן ער
 צורדי קל תעבוק לפט שלחן אבוא חזון ובודותו לבו חמשי אפי' כתינו וזה
 דוא ער צורדי אקם אוהב באומרים אים בגאון אלאו בגאונותם טא"ם כזה קוא
 חעבד דבדיהם דאם כבדיהם לא היה דאין לרד לבו ולבגנו חזון דקרא אחר לבם
 ולא לאוהב' וכזה א"ל חמשי תמוס גב"ו לך ק' קדוקה כחן ולבו כואר הפטי
 בעל עב' וכבר דמו כו דכ"ס' ולזה כ"ו נחלא חמשי אחרנו דמחן חזון
 חוכה אפיר דמחלא קם כט אבותיהם ולא כט המצביים חזון כב"ו אכ"ו
 עשיית העגל אחר אכעש יוס חיר חוכה דשורשים דע וזחק חמשי אאנירא
 אשקרא קאי ואלו"ו אים כהם כר פמול חזון לא היו פמס חיר העגל אחר חזון
 יורה וזהו ולבו כואר פטיס בעל' וכבר א"ל חמשי חמשי חמשי וזל כב"ס
 נלג' ונחמתי כחן וקם פאעו כ' בעל' נחלא חמשי' ולפי האומר חמשי
 אהר חמשי חזון חוכה אלאו כב"ו חמשי' ולא כט המצביים חזון אכל
 וקם פאעו כ' בעל' חמשי חוכה דאנים כט אקניהם אלא כט המצביים וקעשה
 אהר עמו כהם' ואח"כ לוחי עור כבונת דמחלי דראשן עפי' חמשי
 אהרן היה חמשי לבם לנ"ש' אים כ' ע' לראשן או כן ו' לראשן דהו דקאמר
 כפ"ה רב חמשי לבם חן דאמים ואי תקש' לך אחאי קאמר לבם דקרא
 היא כב"ו לנ"ש' חזון חמשי לבם שלחן ער צורדי קל תעבוק לפט שלחן חזון
 אה ער צורדי קל חעבד לצורדי אקם דראשים אכחאך חמשיהם חמשי
 מראה קלום לביות ולזה אמר לבם קל לבטאכס אפי'ו לחמשי חן דעיון
 וכזה יתבאר נ"ב כל האחרים דנ"ו אלא אפין רבנא חמשי לראשן
 פראת יתרו ואת אט כב"ה אהר אים חמשי עמ"ס כי אהרן היי' בארץ עבדי
 ונ"ס אהרן אפער כי אלהי אבי בעשה ופ"ט חמשי פרה היי' לבן
 וארבה אפ"ה חמשי לבן לקחית דראשן אפער אבוא חמשיהם חמשי
 אקרא לו ואח"כ לפט קראלו דראשן על כ' נ"ו היה בארץ עבדי' ויתבן לפט
 כהער

בהעיר עיר כבתוכ רבול אסר שי סאחד נשמי כי אמר ע אט כאלך נציה
לא קיי בלען עבר וכמו סאחד כי אלה אבי כעני ללא אמר היה בעוד
אלא מדעה עפה יריב לן עטמול אמר קח לראשון נשמוס אלך סגול
המקרה השט ללא כי אמר נר היי סאחד עברי לל מתקילתי סאדך חכמי
נב אט נר סאדך נציה סאף חכמי אינה ארזי ומלמתי אלא עקר ארזי היא א'
וכול אנו נים כמו עמ' כי נר יהיה דערך ואב זכו סוקרה בראשון סקרה לו
ולכן קח לראשון נשמוס וק' ועדיין ק' לכה כעמוס אמר כי אמר ע היי
וכאשר לא אמר אלא כי אלה אבי כענה ולא כתיב כי אמר ואשר למור
סמועה חסמה סאדע לו עש כרעה לא רצה לגלותו כמור קהל וענה לן
יהיה איש סודר ומורה וילען עליו לכרעה ויאמר לו הנה חסה לבגן קחי
וכואה ולנה כעמוס אמר כי אמר ע היי כאלך נציה לל סאדך כמור קהל
וענה עעש קויאלו כעם זה חסר סקיה ע כאלך נציה לל כן כאלעזר
סמתי כרבר אלא כונו לבין עכמו קראו אלעזר חסמי כי אלה אבי כענה
יעלל סאדך כרעה וק' והוא מתק"

כבר את אבך ואת אמך למען יאריכין ימך אדוול לעלי סכלו אונך וז וק'
היא פיך אריכו ימים כעע'כ וכסאלח כעע'ז איד זה אכל כעע'כ
אין פיך אריכו ימים ואשר עפ' חסול זכו אחיסנה לל זכ כענה חסי
כאנך חול כעו את אבך ואת אמך כר סבזה יאריכו ימך לעלי סכלו אונך
ספתקרב כעאלה ויהיו לך ימים אל ענה חוכמי סאדך אם חו לא תקמי
חנות לא נפיה כעע'כ אלא ימים חועמי ספדי אינא אלפי סט תיעלתי
וכל זמן סאנו כעלות אנו מחסמי הים וק' ולעמע ועין סמ' חלאת הקודס
אאר ל כעעתי כעל תיחך אמר עמ"

לא תענה כמך ע סקר יא ללכין רבול לא תענה כרעך סקר לו למח לא
תענה כרעך עמתי סקר מאי ער סקר דקאמרי ואשר כרעך כרעך
עמול נמוכי חמא ועדי כרעך ללא לעזר חסמי דאפדי כיה יחיה זא ללא
קענה כרעך לל לא נפיה מיוחד לענות אתה לבוך לפי סכענה סאתר
מעו לבוך אתה עמסה כעו סקר וארע חייב חלקות כמו סמעו עמתי
סקר סמיב חלקות וק' "

לראת חלעמיס אם כמל תלום את עמי את העש עמך לא נפיה לו
כענה ולא תעמיח עליו כעך יא לבין רבול אם כמל
תלום ארעעט לא נפיה לו כענה ולנה חלעמיס יראו עמי ואח' קראו עמי

אך נדע את הדבר במה שהוא הדין העוסק במצוה פטור מן המצוה ואיכא מילי
 כגון דהמלצה על החשבון שומר שכר הי כהיא שאלה ללא בעי למרוב פטויה
 לענין פלו' באעה שאלמה עליו הוא פטור מליתן פת לעט דעוסק במצוה קאי
 ז"ל אי כמל' תלוה עמי ואתה עוסק במצוה אל שכפי הדין אתה פטור מעט
 דעוסק במצוה פטור מן המצוה אפי' אי מזדייק שיעשה לפנים מאורי הדין
 ואי העט עמך ופתוח תפתח אר ירך לו איך איתך חיוב ולכן לא קבי' לו כגושה
 שתאמר מאחר שאיך חיוב כפי הדין לבן כשתתן לו תבי' לו בגושה מאחר
 שאתה עשית לפנים מאורי הדין לבן אש מצדך לא קבי' לו כגושה א"כ אלא
 קאי קאי אי סמך לה' כפי תלוה אר עמי אהי חוכם לטעם לשאל' וחול'
 כשערונו ע"ו וחלנו וז"ל ישמעאל או' כל אי שבתורה דשות חזן מל' ארן חוכה
 ואלו קם ואי תקרב מעור בקדים אי כמל' תלוה אר עמי ואי חוכה אכעס קעשה
 ל חוכה אומינו אלא דעור ק"ל אכעס שלמות תכנה חוכה ולא דעור ומה ק"ל
 ואי אלא אי דעה לעבור אל אכעס יעשה אל לבגס יעשה ע"ב וק' ל' שמתעאל
 בופיה למיה קרא אחר בסוף אי כמל' תלוה אר עמי כיון שהוא חוכה ואיך נופיה
 אחר באס מוכה אכעס קעשה ל' דעעמא דקאימר ביה ואי תאוס דאס דעה
 לעבור מוכה אל אל לבגס קעשה וכן נבי ואי מעור בקדים דנעשו חול סמלי
 פייסת וקרא ע"ו ומה ישיב באס כמל' ואשאר דנעמן הוא כמל' דעוסק במצוה
 פטור מן המצוה מללעות לשאל' ז"ל אי כמל' תלוה אר עמי ז"ל אי אתה חסיד ויהא שמי'
 ושואה לפנים מאורי הדין תלוה אר עמי ז"ל אי אתה חסיד ויהא שמי'
 אם כיון שהוא כפי האמת מצוה ללעות לז"ל אר העט עמך ז"ל שדעט עמך ואתה
 עמך כו' אתה נותן לו צדקה וכפי הדין אתה פטור מללעות באונה שעה ולכן
 קאימר אי דקאי על אתה שעה שדעט עמך אתה דואה ליתן צדקה לעט ולכן
 ע"ו לא קבי' לו כגושה ויתאמן לפדוע לך מאחר שאתה לא היית חייב ללער לו
 והאי דקאימר דאס ז"ל חוכה ז"ל דבעלמא חוכה ללעות אלא דכבאן רחן לבו הכעור
 פמלי דקאימר אי להויעבו אפי' הארם אאל בשעה שהוא עוסק במצוה אפי'
 עמוק במצוה כגו' ע"ל בעונת הכתוב אי כמל' תלוה אר עמי אר העט עמך
 דהכתוב בא למר' ללא דוקא העשירי חייב לעשות נחלות קמיה ללעות
 לש' אלא אפי' העט המתפרט מן הצדקה גם הוא חייב ללעות ז"ל אי כמל' תלוה
 אר עמי וזואה זו היא נ"פ אי חוכה גם אר העט אאל הוא חייב ללעות לעט
 אחר לחות מלכו וק"ל ..

ועברתם

ועברתם את ה' אלוקים וכירך את לחמך ואת חמך והפירות מחלה מקרבך יאל
למקדק לצי רבי חייא אמרו כל מקום שא' את ה' בא לבית תה' חר
יראם כבאן רבאמא בפסוק שאמר את ה' אלגך תירא תצדק דואתם דחייב אום
לרא מן תה' אכל באן שרא לענין עברה אינו אין זה ופי' עבוד לתה' ויעשם עז
קו ועור יאלק דק או' והפירות מחלה מקרבך מה ענין זה אצל תחלת הפסוק
ונראה לו' דקרא ה' ועברתם את ה' אלוקים כל אמצעו ה' לעבוד את ה' אהם
התה' בארזו וכבר חוו ואיך איך מלאכת אמת עשיתם וכמה זמון לאשרת
זכט לתה' ובגין לחמך וממך שיתן הקדש כרבה כמישם אפולק קימעה ויערך
כמשך ואיך אצל אהם לא תדווח אלא דבר מועט הקדש יתן כר כרבה ואיך לצי זה
לכר העומד אצל אעבוד עבודת תה' בארזו וכבר חוו ועור זאת עבודת איך
אחלה לזו והפירות מחלה מקרבך ותהיה חוק כראי מוצק ועור יראה בתא ובין
אך לחמך וממך כמו שכתבנו דכוננו אלא יאל קימעה וישכש כעני
ולא תמא שא קלה תחאכ ל' איהיה כמו הקולה אהנו יכל לאכל דרס לחמך
דוב קימעה אה כקרב המשם לזא והפירות מחלה מקרבך דיקא דל שכתובים
אלך אמר מחלה ועבד תשכש כאכלת קימעה או יראה עוד ועבן למד מילה
לענין כלמן רבים ועברתם את ה' אלוקים ואח' סיים כלמן יחד וכירך את לחמך
וז' ולא קאמר לחכום ומחכם אחים העני דר כתיב חזינו דעבודה אעבוד
לתה' בארזו ובגלו וכואל יד קלנו תהיה אנה וזה יעבוד יום זה וזה למקדת
אכל לענין אכלה לא כן ידמה אזה היום וזה למחר אזה העני לתה' דהי כמחר
על הפירות אלא לעבור לו בית מיוחד זא ועברתם את ה' אלוקים כל לענין עברה
כולם בבית אחת עמו אותה אכל לענין אכלה לא כן אלא וכירך את לחמך וז'
אז קאמר את ה' אלגך תירא ואמר עשיר וכשמו נשכש לזל את ה' אלגך תירא
היינו לרא מן התה' ועור זאת ואמר עשיר דהיינו איעבוד עבודת התה' בארזו
וכבר חוו וכואל ועור וכשמו נשכש זל אשכש כתי' התה' מוכ חביקנו כהם
אקכש לעשש כהם כמו אנשכש כבו יחיד וקל
לז תהיה מאכלה ועקרה כארץ את חספי יתך אהלם יש להבין מה שיקר ש
למאכלה ועקרה למספי יתך אהלם ואלאשר הדוע תא אהלם אש לו כהם
הרבה חיי אהם חספי אש גדול כהם ומאשר עומד לנשכש אהלם עליו
לז אשכשמה אשמו דכנו על מקום אל ירא מזה אלא לא תהיה מאכלה ועקרה
כארץ יהיו כן כהם רבים ואצל את חספי יתך אהלם ותהיה כל יתך אהנו כמות
אקל ואהנו מחר דשה וקל

לראת תרומה ויקחו לי תרומה אחרונה במזבח ושה' כי לקח טוב נתתי לכם וכל
 עב' ותמנה הוא ומא' שיעיה כלמק ויקחו לי קדושה עם כלמק
 כי לקח טוב נתתי לכם שבאו לתרם זה בזה . ואכפר דחול קצית להו כלמק ויקחו
 לי תרומה ואמר ויקחו לי דבול ויקחו תרומה על השמנה להטאת ולמזבח כחולך
 לך אצווא להטאתך ולמזבחך ומה הטאה יש לי יל' בזה ונס כלמק כי לקח טוב
 נתתי לכם קצית להו דבול כי ערה טובה עתה לכם ולמה כינה את הערה כשם
 לקח ולזה השם בעהמ ויקחו לי תרומה דבול כי לקח טוב עתה לכם דל דעמול
 חלף כשם חמול ויקחו לי דמזמנה להטאת ולמזבח הוא לך כי לקח טוב כל שלמך
 אחרתי ויקחו לי תרומה טוב הוא וכלאי להטאת הוא מה שיעית לעמול המזבח
 לך אלו עונת אל עשוד ורבו אומרים הערה כה שלא יחרכ שכל זה עמול המזבח
 כשכל אמת המזבח כשם חרכנות בעוונותם של י' ולזה ויקחו לי דל להטאת
 אט חזקה על המזבח כה שתורה אל תעשו בו אחרת וכן יחרכ המזבח וכל'
 לראת תרומה ואתה הקרב אלך את אהרן אחיך איתא במדרש וכל באעה אחר
 הקב' למשה ואתה הקרב אלך את אהרן אחיך דנע למשה אלא
 הקב' תורה היתה אל ונתתה לך עב' . ודבר ק' איך אכרי שארון הביאים שסוף
 לחסידותם ודענו לו על גדולתו אל אהרן אחיו הגדול חסדו . ואכרי לו דודא לך
 דנע לו למענה על גדולת אהרן אלא חסדו ומענה דין כדביו י' אלא ואתה
 הקרב אלך את אהרן אחיך ולא קאמר הקרב את אהרן אחיך חלף וזה השמנה
 אמה הוא הכוהן לא הקב' כמו שרואו כל עלך אפי' נואו למען אט אית
 מזנה לך אסתנה אלה ולכן נב כאן שאמר לו ואתה דנע לו השמנה ומה הוא
 הכוהן והשכלו השית התורה דיה אל ונתתה לך דל לכן מאחר שכל העלתי
 מעלתך לתת לך קודתי בני סאלו אט הכוהן ולא לגישותא אחרת או . אן יאה
 עפי' חסדו והבאותי' חמוש פ' בהשלת דית בשמים הקרב קבדות לחנוכה
 המזבח נשכח לי לא הקריב ויהי אהרן או' אמה כשכל אין הקב' מקבל
 שבעו אל לי אלא הקב' אל תנא לעולה מהו אתה מתוק וכל לך נא' בהשלתך את
 העות . בזה יבא המאמר כמין קומוך אבאעה אמה ה' למשה ואנה הקרב
 אלך את אהרן אחיך להביאו בעה כהונה אעל דם יעשו הקרבנות ויעלה
 הגזות הכתובים כפראה ואז יסתלק פרעמנו על שלא הקריב בעשיל
 דת מוקאמר ליה השית ואתה הקרב לך דגם אתה זהו שכלך אט שמוך
 עולה מ אסתכר אתה את אהרן ועל זה דנע למשה ולא לזה בעול
 זו לבד דנע אקריב כמו הביאים ולזה אלא ה' הערה היתה אל ונתתה

לך

לך וזה משלך על כל חי ואיך צריך למעלה אחרת וק"ל
 פראת תשא זה יתנו כל העובר על הפקודים מחזית השקל כשקל הקודם
 עשים גבה האקל מחזית השקל תחמה לה' כל העובר על
 הפקודים חסך' שנה ומעלה נה' העשיר לא יזכה וקרל לא ימשיע ממחזית
 הפקודים הנה' זה ינו חסך' שנה ומעלה נה' אומרו זה ינו כל העובר על
 ואימתיך לבסוף לפרש ולמא חסך' שנה ומעלה נה' אומרו פוכב על הפקודים
 הנה' כל הפקוד כפקודים מאי עובר על דקאמר נ' אומרו עשהם גבה האקל
 למל ואם למלוי השקל כמה בני די פרא לכו אישורו כל עוכך כדפירש' סחומ
 ואז לתה הוצרך עול לפרש כבאן ד' לתה הוצרך לו' לכו דחסך' שנה יצא לכא
 דעל זה הוצרך להוסיף ולו' אומר כל העובר על הפקודים כדפירש' די כל כחודש
 מאמר חסך' שנה ומעלה כל יצא כבאן ופירש' שם מעד שאין יוצא לכא לחוג חסך
 ד' ה' מה עשי למחזיר השקל כן דל וכן עשיר ואלא כבוא סבה על המוסיף ל' או'
 לפיר על טפאונתם לה ענין כפרה אלא מנין ומאי שיטה כבא ועוד דקדוקים
 דכפ יתבאנו חסך' הפאר כפ' וזה נראה לו' דהנה ידוע שנין זה היה
 אחר מעשה העל שעבדו י' על
 עובר דכבות שעבדו ע' וכל
 החרה כע' כפר כל החרה כלם וכאונה אנה של עשי העל לא טענו אלא
 ענין דכבות נה' זה ינו כל העובר על הפקודים דל שעבדו על הפקודים
 אפוקדו כפיטאל לעבד ע' לכן ענו מחסך' השקל וקרא נופה תנא וסדר
 מפרש לתה דוקא מחזית השקל כיון שהוא כופר טפא יתנו אלקי אלפי שקלים
 כל אשר לאיש יתן כפר טפא לוא עשה גבה האקל והם עבדו על עשית
 דכבות לכן לאי ליתן מחזית השקל תחמה לה' ולא ינו אקל אלא כי כיב' לשו'
 חרה כעב' חרה וחזי עוד לו' דמה אחרת כל העובר על הפקודים לא תמא
 אפילו חסך' י' שנה שהוא כפ' ענין אפ' חסך' עבר על הפקודים ושבו ע' יתן
 מחזית השקל לא כן הוא אלא דוקא חסך' שנה ומעלה או חל עליו לפרש קדומ
 ה' ולא חסך' י' אעפ' שם הוא עבר על הפקודים והענין מקאר מעבדו
 מאוס שאין כד' שלמעלה מענין אר האוס לחוג חסך' ולזה כאן מחזית
 השקל הזה היה יתן כבתי ה' לא ענו כבתי' וחזי דעשי נה' העשיר לא יזכה
 וקרל לא ימשיע לפ' מחזית השקל הוא עשירי גבה די חרה כעב' חרה
 ואיזו פיר' או יפחות לא די חרה כעב' חרה ולוא לכפר על טפאונתם לפ'

אחא

אהיה כפרה על שכן העל אפי' אחזית אהל זה ינכר להם על מה שעבדו
 על עשרת הדברות כאלו וק"ל
 ואחריו כי את השבת לעשות את השבת לדורות כבוד שלמים לנדרק ר
 המצות זה יא שט המביס כגואל אחד שמקלה אחד ואחריו כי את
 השבת שהוא כבוד ואל תעשה ואפי' אחד לעשות את השבת שהאבות
 עשה ואפי' אינון עמל מעשה סמיל אחד שיהיה עמל כעמל
 אדלו ועמלן לגודלה בשבת ומלשי מעלה על השבת שיהיה עמל
 נדיה מעולם ועשה לו עם ועלמה לו כלל וכללה ויהיה עמל
 אפי' כיתו ופי' ואחריו כי את השבת דהיו מעשה ויהיה עמל
 תעשה סמיל זה המיד אישכ ולא לא עמל מעולם לו את השבת שיהיה עמל
 יתן לך דיוח כמה לעשות את השבת שיהיה עמל זה המיד שיהיה עמל
 ה' כלל שבו היה מתעוררם כל ימיו ויהיה עמל שיהיה עמל שיהיה עמל
 דכאן עמל לבבון את הלכה ולא היתה עמל עמל לו עם ויקח שמעם
 וכבו את הלכה וכשא הרס לפי חסדם אלו לא היה עמל עמל עמל
 עמלנו בני עמל לבבות אין אחרים לו עמל ולא תעבדו עמל עמל עמל
 השבת דהיו מעשה שיהיה יתרה לבד את השבת שאף דבר שיהיה עמל
 מן הדן לעשות מלך ישאו הם שמירה לתעמלתו ועמו ועמו ואף דהיו
 חכמים עמל לעשות את השבת פי' העמיה שיהיה עמל עמל עמל
 השבת כמקורם והשבת עשה כעמל דה' יבו אדלו נאמנם כיום השבת
 ויכבדו לכליה וק"ל ועמלן
 וק"ל עמל את פי' אלהו דאמר לתה' יחיה אפי' זה אחיו ול כמדעס לו

כי אחיך תלמד לתקן שיהיה לו כן בית ושלשנו על כל אשר לו ק"ל
 אנו כן בית וק"ל לבט אדם פי' עבדן כדון אלוים לאפי' זמן אלוים ה
 אפי' ורדע לו אל השלמן על אשר לו להאבדו אל אפי' לויתו ואחריו
 הן נאמל מעמל על הכל הדי פלטי עמל יא כדון ק"ל זכרם וביד פלטי מאפי'
 כן אחי מאפי' לבט הקדו לתה אתה עמל לא בשבת תורקן באחיו יחיה
 חז אפי' חקיים אהין וכבו יקייחווה וק"ל לתה' יחיה אפי' עמל עמל
 ויקראו המעמלם וק"ל ראהן המעל דומה לעמל וכשאלם בתם אין העמל
 עמלן חייב וכשעמל בשבת הלוה המיד שיהיה עמל לא בשבת תורקן באחיו יחיה
 דהיה על כל יא' מועל ואפי' המביקים יקייחווה לא בשבת או לרשעם אפי'
 חקיים לבד ולשום חוב של אחיהם מדין אפי' דבאפי' ואפי' זה חקיים
 אפי' לתי אחיו כן עמל כפי אדם אפי' ירשו ללתי חקיים אין חקיים

האדם

האחרים לחול. ונראה לנבא קושיא זו ע"פ חז"ל בדברים ובתחילה לא נענה
הערה אלא למשה ולדעו שאל' כתב לך ומשה נהג כה מוכר שכן ונתנה
לש' נשאו נא' עובד שכן הוא יבדק ע"פ. כזה א"ע החשב דומה לבואל על
בעון אדם יצא לא להם נענה הערה אלא למשה ולדעו נא' אם תמה
וזעו יקיימו התורה הני כאלו צדעו כל החוב כולו לבן אמר משה למר ה'
יחד א"כ בעמך אט ואקדן תקיימו הערה אע"פ החוב מוטל נא' א"כ א"כ ע"פ
אלא א"כ נהגו כה מוכר שכן ונתתה לש' ועבדו אמתו אט אזור כבד
חלף נא' ונתתה ואלבע החוב וק"ל

ויאמר ע"פ ילבו והנחות לך אמרו לך כ"כ דבריה מ"טן שאין מרצן ל' לאדם
כעשת בעמו א"כ ע"פ ילבו ודעתו לך א"ל הקב"ה למשה המצו ל'
עד א' עבדו א"כ ע"פ ומוי איכא מקרא קמי אלו א"ן דרעא ואל זועב כ"כ
יום וכמה זעמו נעו וכמה נעו במימיה. וק' ב"ן דהזכיר כ' יוחנן כדב"ו
הא דק"ל הקב"ה למשה המצו ל' עד א' עבדו א"כ ע"פ ואל איכא קמי
הקרא נא' מאי נעו ומוי איכא מקרא קמי א"כ ת"ק ד"ל לשנ"י מקרא דכ"כ
כאלו דמה ל' לתרץ מלפניו זה ואל זועב כ"כ י"ס דהו' ממש נדעני ללא א"ל
נע' לתרץ ד' יוחנן דקאמר משן שאין מרצן ל' לאדם כעשת בעמו ודאי ד'
דבעם א"כ כו"י עבדו ה"ה כ"כ בעם א"כ ה"מ א"כ עבדו ל' כד
על עשיית העבד בעם ה"ה מ"כ"ו שנתרצה מבעם זה כ"כ ק"ל משה
ואמר למר ה' יחד א"כ ע"פ נא' אמר וינחם ה' על רעו אשר הכר לשונך לעמו
אלא ודאי דבעם זה ה"ה כ"כ א"כ ע"פ נא' אמר וינחם ה' על רעו אשר הכר לשונך לעמו
ל' ודעתו לך נע' זה דק"ל ומוי איכא מקרא קמי א"כ ת"ק ד"ל לשנ"י מקרא דכ"כ
בעם כ"כ מ"כ"ו ל' דה"ה ל' א"ן דרעו ואל זועב כ"כ י"ס ואל ד"כ
ל' ע"כ ל' מקרא דכ"כ נע' כ"כ א"כ ע"פ נא' אמר וינחם ה' על רעו אשר הכר לשונך לעמו
כ"כ ע"פ נע' א"כ ד"כ י"ס ק"ל ל' נא' למשנה מינה א"כ מלפניו ואל זועב כ"כ
י"ס מ"י ע"כ וק"ל

א"כ ח"מ רע' בזה מנחה נע"ה נישא להם א"כ י"ס ב"י ל' ב"ן למר ק"ל
מנחה כ"כ א"כ וק"ל לקדוה פ"כ ע"כ ב"י כ"כ מ"כ"ו ב' מ"כ ק"ל
משה לקב"ה נע' א"כ י"ס ואל הוא א"כ ע"פ למשה כ"כ ל' ד' כ"כ
אחת עמך וז' עמו ל' ע"כ מ"כ"ו ומה כ"כ ה"ה א"כ ע"פ א"כ

חמשה עשר רבץ מוכו בעד יאראל לט שהגית הוא אננס זה להם
 לחחר אהא ליש להם מוכ זכר עד כל די וזה דומה לבן שנתן לו אביו א
 ארנקי של מועת וקאזיבו בקורה של זנות מה יעשה סכן שלא ימא זע
 אלא חמא קעם הזה ול שטיינ רעל אל אש יא כמוזר עבד בגדר
 חמא אונג נקאל אל עכו חמא גולה היא שהמורה בעד בגור כל
 הקורה כולה וקעם שלא נכנס אל בגדר אונג לט אינעאן להם
 אלג זכר ומה באענת להם מוכ זכר במחול וזה רכ אהא חמס לקד
 כשכל כמל נחב רכב שהעלת להם פר כל די עס להם לעמור רעלי
פרשת ויקהל וכל אזה חמס לב כזה מו וכו' א לבין מאי רמזין
 רגעים אלו חכמות שסו מוים כדס ופלא זכו דיקר
 רגעים וכאלמא חש' און וכל רגעים אשר נאל לבן אינע בחסד מו א
 רגעים היא דינה אומנר יורה שעל בני רגעים מו אובן כרערגי אל
 דכל מאי חמסם ואלא רג' דרבותיהו רכט נשי לט אדך רגעים ירה
 אדת תמרה ללך וירד רגט מוה אל לעוון כשט ירה סאדת זה לא אשר
 ואל רגעים חמות טתן ה' חמס ותכנס כס אכאפ ירה סאדת מו
 וו היא חמס שנתן ה' כס נקל

פרשת ויקהל ארס כי יקרב חמס קרבן לה' מן הכהנים מן הקד
 ומן כללן תקריב את קרבנם י' להבין א' אומרו ארס
 כי יקרב לא קאמר א' כי יקרב כח' רכס סעמי כקורה ודמי חול -
 ידעם ב' אומרו חמס תיורר שהה אחר תקריב את קרבנם ב' אומרו
 קרבן לה' הוא נב תיורר דהולל ארס כי יקרב קרבן מן רכסיה וכו' אך
 קעבן יוכן ספ' חול כמס' כדך דרכי כתי כלתיה די אן' רכסנ כמון
 אסמך קיים די ארס מביא קרבן ומתכב לנעבאן שאין כמלך קיים
 י'ל חלפין איהי מיטע חלב אוממטע מלל תמורת חלב ורס קרב
 עב דמזבח י' ארס כי יקרב חמס ול כמון שאין כמלך קיים קמווך חלב
 ורס איהי קרב כמזבח הקרבן אסמך די ארס כי יקרב חמס חלב
 ארס אנומ קרבן אלו ארס לא איהי ארס כי יקרב חמס חלב
 ה' ויקרב חלבו ודמו וזהו קרבן לה' ויקרא ארסו קרבן סעמיה לה' חלל
 אלס כח' זכתי אנה' דוח נכרה וכומן אסמך קיים מן רכסיה וכו'

תקריב

תקדיש את קרבנם. אך יל עפי חש המלכאים שטעם הקרבן הוא כה
שאו יבגע לב המעל כראונו זכיות הזבח ונתקחו וארילתו אמור
יארר הן כל אלה גדלים הם האים לעמו כנופ וכבאדי על אשר מעל
ישר זעיר ואז יבגע לבב עמל ויאוב אלה' ויחמרו. זכו הנרצה כבאט
בפוכ לאמר לנו אלה הקרבן הוא השקר זואע יל אלה הנרצה לה'
בקרבן הוא שבאעתי רבאתי יבגע לבבו ויקיב גי רח ומלבו על נוטו
נב זכו אדם כי יקרב חנם לל שהמכא קרבן צדין הוא לבט דברים אלו
הוא השקר אדם כי יקרב חכם אדם שהוא נועמי קון אלף רם חכם
הוא איקריב שנהא כוונתו להשפיל לבו ונוטו וטאלו טענה בו לה'
אנענה ככה וזכו קרבן לה' שקרבן זה אינו יודעו אלה' להב שאלו
כומן לב חוקר טיות יודע שהשפיל דעתו לפניו וכמה יקרב זה וישור
לבו לתאזרה זו עי' שמן הבהמה וע' תקדיש את קרבנם שע' אתראו
הבהמה מנותחת לאיברים או יחאוב אדם לעכמו היה צדיק לעשותו
כזאת וכזאת ולכן זכה' על זה כה שאר ידע האדם ויטיל ולבבו יבין
נאכ ופלא לו. או יאה עפי חש מי אדעתי אפלה חשעה סאלו הקריב
ל הקרבנות כל שאלו זכתי אלהים וזכו נשעב זכו דקאמר אדם כי
יקרב חכם לה' ינו שנוט כעכמו יקריב לבט דמקום ויטיל דעגו ולבו
וזכו קרבן לה' שכו חפץ השיר מאלף טולת אהט חשעה עליו על מי אשפיל
דעתי סאלו מן הבהמה מן הכקר ומן האן תקדיש את קרבנם וכאלו
קרבתי כל הקרבנות לה' אל כהמה ובקר ואן. וטה נתיאכ ללו
חש מן הבהמה מן הקריות האן ללא גולל אלו מן הכקר ומן האן ל
למוד אלו לחמו חש ללל אדם כי יקרב חכם שיקרב לבו ויטיל לבו ואלו
יקרב חכם הוא מן הבהמה מן האן הבהמית אלו ויכעט יצרו הדב אז
חשעה אט עליו סאלו מן הכקר וזו תקדיש את קרבנם. לכן האדם
צדיק לאזור טבר חלבו ולהכעט לכאד ומ' לנו טורח חשדקים
שקם חכמים ואולתים רחמן יטיל ומכאד כה' אטמו חזוכ קיב שצדיק
לבוהר יותר ויותר לן יחשיא ארילתו וזכו אמר דוד מלך ישראל כשער
תהלים אכן חאמו הכועט היתה לאא פינה חאת ה' היפה זאת

היא נקראת כענין זה היום עשה ה' עמנו ושמחתם בו וכל להבין למוקדים
 אלו נקראו מן ה' כי יצא נק' אכן עמ' והפיוטה אית לב האבק שבארכם ושג
 אול דתה נהראו כסם עמ' וכל בניך למורה אית בניך אלא בניך עור
 אול כיצד מתעבר על האדם כחלום ואלו אלה הקרב שזכו אינו יקר לו שור
 ידע הכמות נבד יצד על האדם מקרב שב אית דתה דלפני עמנו אנדל
 עור אול למתן מבוא הקרה את יצד לטם הכינים ועדמה להם כהר טוב
 וכפס היאך יכלו עליו ז' אכן מאמ' הכופס דל אכן שהוא יצד שנקלד
 אכן מאמ' הכופס שסם יתנה שסם מן קללם הרחוק יענו מליכ' וקסם
 נמה מואמ' בו והלא היתה לבא שיה דל ע' אכן זה שהוא יצד ה'
 מאמ' שיה עש' שסם מתרבים עליו ושלמים עמו רב עור כפן
 להם ואז נמה מואמ' בו זאת ועור תאית ה' היתה זא דל שהפית שזרם
 לבתי יכחם כמ' אלמל הקרה שזכו אינו יחלל ואל נמה מואמ' בו
 אש בו כל העור הלל ז' היא נבלא כענין דל אדבר זה שאול בתיקו
 ולא ידעו מאי עממ' מואמ' בו לדרכה כפ' א על דתים שיענה כהם
 כה אלו יעמ' כעמ' ונכחורו ואם יואם אכן יכחם הני הקרה שזרם
 אכל אימתו כדע העש' זה היום עשה ה' דהינו למתן שמואל ה' לית'—
 כהר נבנה לטם הכינים און כדע העש' שמואמ' בו שמואל שנגמח
 להם כהר נבנה הם יואם שאלו לחמת רוב נוכחו ועומדות לא יכלו
 וימלאם ואש' שהקרה שזרם מ' און קוחכן על העם כמק' דשניח
 דקרא ז' נבנה ושמואל כול נבנה ושמואל כהר העש' אע' שיה
 לא מ'ינו לבא שאלתנו אמתם עכמו שהיצד עשה כהר נבנה
 נבנה לבא שאלתנו ידענו העש' האמית' וקל "

פרשת שמות ויקרא משה אל משהאל ואל אלפן אחיו כהן וזל מסאן
 אמרו און כהנים מעמאם נלתיש שיה אלעור ואינקר
 כהנים היו ולא עממ' להם ומי עממ' להם הליים עב' והדבר תמוה מאה
 על עממ' להם אחיהם הכהנים שהר מקרא ללא הוא כהנים לבא לא עממ'
 בעמ' דל לבאנו וכו' ובנו ובתי ולא חיו ולא עמ' ואינקר כהנים היו עממ'
 היו וקושיאון דקראי נב' נבאע הסתוב למה לא עממ' להם אחיהם
 אלעור ואיתתו והיצד לקרות נמואל ואלפן

וכדן

אהמית שנים חספא אן אחת הוא וכיין עשה וקעטם הוא שנה
 נאמר נקם נשים והן שנהם צדקת יחידו והן קטנה כחז גולא לאינא בלגא -
 אהמית אנה גולא קא אב עטרה במגא דכ מנותנות חנה כנגד חנה
 זא קתוב חספאיה אחת וקב ידע טאמנה לא עביר דכ דעא טא
 דיטא נבמה ודע זה כמה אצקן יקרו ויסונין כנגד בעי שרם מבל אז קב
 יאמרו יפה דעת יפה חייבת ואין נפגו לא פגה ולא תפוא פגם וקל "

פרשת תזריע אדם כי יהיה בעור בשרו אמת וכו' ים להכין מנה דקמיה
 תורה נפגש נא בעי אדם תמלה וקלא אקל אין כעב
 דחמיה פגע כפצות תתה וקליה מאורכ שטאמך כו דקרי חו מורשותו
 ואחך עך את אוב כפחין דע ואב כון דהכ הוא למה ככאן נהטך הוא מרחה
 באים עב גולא ואחך באים עב כגיו וחצותו ים שרבו לנדך לאף ככאן כן
 היא המלה שמתחנה באים עב כגיו ואחך עשו אכל התנה שהיא מורה נא
 המצות אינה להקרות בפור הזה ולא נהיא שהיא חצנה שאף ככאן התנה
 דכ נקיע פורח כמא כפוקע כו וקאה כמה עול אבקס פל שביעית אדם
 נושא ונותן כפונת שבעת נפול מוכר את מעלולו שנה' כבעת קיובל וכו'
 נסמך ליה וכו' קלבו מוכר וכו' לא הוה נפול מוכר את פורו וכו' לא הוה
 נפול מוכר את ביתו וכו' לך נמכרו הפרמיות הללו עב' ד' ימים כעשן
 זנוי התנה ככאן עב סדר אנדע שמתחנה מוכר וכו' עייס גס זא ואף
 כנגעים מתחנה הם באים על ביתו חזר כו עשן חלצה ואם לאו עשן
 נדכס לא חזר כו באים על כגיו חזר כו עשן כקם ואם לאו עשן שרול
 עבפוף הם באים על גולא עב' ואב לרין עשי מנה נב עגים קדושה תנה
 נעש אדם נעש עשן ופגים כין שאינם קודמים וחילשתי ומלאתי
 נחון שנה נא כזה כפמיקתה לך אמר הקב"ה אט כואתי אב
 האדם וכו' וכו' נהיו נהיו לכה חן האמה פחוך נפשה אף זכה וכו' דכ
 הוין עב כעם ואויין נהודא שנה' אשה כי תזריע עטרה זכר ואם לאו
 עקה כבעת נבן נמכה לרשה זו נא עבד וכן איתא עב כעקרא דכ
 ע' א' ג' ד' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ש' צ' ע' פ' ק' ר' ש' ז' ח' ט'
 ונהכ פחך נעש אדם האמה כי תזריע לרחה נך דככיל שנה שחנה
 חם ואם יתי נדה נ' הי כערה אפר יגלו יבין מלודעים מלדה ולרין

תחילת

מאכל'ם לא פתח לא דינו יודע זה ותאסוף ולא שחל ימי נעה יקרה
מתחלה וכדאמרינו בנזיל דהיינו שהכנס ילאו מאנשי מבני אדם ויהי
נתי דעריב אדם ולא עריב איש כי יהיה וכו' כגון אחר ככל התורה לומר
דאדם כל דבר משמע כוכבי נזיל וזל דכדנול לא זהו המדרש דהאמת הנזיל
דמתחלה באים על בני ובתי ואחך עלו כתיב עתה כדאזכר אצל הנזיל
מיני ברנזוק הנזיל האמה עלא אמרה ימי עתה שיצא דהנזיל מלגה מ
מבני אדם וכזה נבין חזק כדקרא רבה ז' וזל כיון שמעש' ש' ז' נעש'
נתי' דלאו אלא מהה אה תדלאו אלא לאורה אכל אתם לאכול ולשתות בטא'
כבי' תכאכבי' לבשעו' וכלאורה ק' כחש' אלא לאורה וכו' וכי התורה דין
אורה באה לאשמועבין ולא דין שדאל ועוד הכי חזק דחזן אורה מעמאין כעש'
ועק' מה אמר ליה חרפה אלא לאורה אכל אתם לאכול וכו' והכי אלו דואלים
כחום דראות שני בשדאל' ים כבי' מנושעם נא' מה זה תחומין שכל
הכל עתים חרפה' וכל' דאמור אה' דטונת חזק ל' דכשמש' ש' פרת
נעש' דהיינו שהנזילה התורה ז' נעש' על אדם נתי' לאופן חז' ילגה ס'
כדאמרת תורה דילך האורגה כו' ית' וזל' מרעה לבי' מה תדלאו אלא לאורה
י' ש' אין תחיל' לעג' תכאכופ' אה' כיון דפדנא דנא' שמתחלה נעש' כתיב
ואחך נעש' כעש' ואחך על אדם למה התורה דקדמא נעש' כעש' לעג'
למה דקדמא' ואפתי' תאסוף דכתיב תכארש עפיק קנא' לזאות מהדר'
התכארש עגבין דזאק ל' וז' לכן כתיב נעש' כתיב ש' ש' אכני' כתיב נעש'
מתחלה כדתי' כדתי' חזק ואחך כעש' ש' כעש' ית' דחוי' כתיב
יודק' מן הקדקע דא' כתיב עול וק'

(נחזור עוד לברי' פסקי' כדכתיב זהו אשה כי תזניע ויענה זכר ועמא
ז' ימים כתיב נדת חתה תעמא וכתיב דא' ית' כתיב עגבתי נעש'
א' אומה אשה כי תזניע וילדה זכר נחז' אתא ל' ללמד אשה חזונת
תחלה וילדת זכר כתיב תלדה זה המצויק אלה כתיב לאה ואה' כתיב
ש' למה הזכרים כתיב והתקנה כעש' ב' אומה ועמא' ימים כתיב

שליך ובעבול זה חת ומה צריך להזכרם ל' פעמים ויתבן לומר שהיא עק מקו
הכתוב הן כן אלה פעל אל פעמים שנים עשר וכד' פעמים מותר לומר לאדם
ל' פעמים ולא' ולא היה ברם אלא אוקי עמך לא' לא כתב אלא לפי אמת או כ'
השאלה מטון הד' ועין כי היתה אחרונה אין הדבר נקרא אלא אחד הקוראים
נכון להאמר חלבו זה באה הפרדה וכתבה פרחים לפי הגמרא ועין זה
חשוב כל פעמים שבעים עליהם מן השמים הן בעצמו אפי' עשן אחד
תשוי מה שאל' ומכאן נעשה מאד' ואמר נבאר משום כח' רעונה מיתה
צדקים לפי הקלה בשופת בית אלעזר וקק' והלא אורכה מלכו לזול
אחיו גדולי צדיקים במיתתו יותר מחיייו ולמה קמה מיתה בצדיקים לפני
יתברך ע"ה מה דמיון וקשרים למיתת צדיקים לשופת בהמך ולשם זה אשאר
לוי במשולף כל ה' את חמתו אפך חנון אפי' ועת אב כצדק שהקלה עשה
צדקים ע"ה ש' אפך חנון אפי' על בהמך וע"ה עולם י' מן המות כזה חוכן
דברי לזו דברי קאמרי גדולה מיתת צדיקים לע"ה מן שאמר וקול השלש בעבודת
בית אלעזר כל דברי ייפי ראויים בית אלעזר גדולה לע"ה ית' על בעבולה
דיום על עמו בחי' הן הצדיק גדול כחון ש' מיתת אפי' צדיק ש' חכמי על
כח דונן כלל טעמי וריינו דקאמר לע"ה מן שאמר יהיה השלש ולא דאמר
לע"ה כדרכו בבח' מקומות אלא נחמו ח' דלל דמיתת הצדיקים נעלה
אין עשה שהיתה טאכרת חשון הדור ולא היה נשאר תשואי י' שניד' ולפי
זהו חמה לשופת כן אלעזר לנפ' בבית המקדש אילע' שופתה לא היינו
כשאנו בשלש נחלא דהא' דחומי נה' עבדמך נ' דכחו דהתם במבט'
טעמי י' דנ' ננה חשית מיתת צדיק לע"ה י' שע' ידו טעמי כש דודו וקל'
פרשת קדושים לא תשא את אחיך בעבדך רוכס תכנס את עמיתך
ולא תשא עליו מעלי י' להכין אומנו חכמי תוסח תכ'
דמט ודברי חז"ל ידועים ע"ך אומנו את עמיתך הוא חיותי דכיה הוא מאשע
בצדק הצדק שאמר לא תשא את אחיך ולא קולל אלא רוכס תכנס ארצ'
ותי לא ע"ך אומנו ולא תשא עליו מעלי ח' הכוונה כדפגשו המלצמים וכפאה

חוכין

חובות או פתח אתה מן העובות לפי שכל ישראל ערבים זה וזה וכוונות
 או לא יאכל אתו טעם אם הדין הוא תשא ענך חטא מאי ענין דקאמר . ונבא
 לבב יישוב נבאה פתח על פירוש המפרשים קרא דכתיב אל תכח לך לך יאמר
 קוצה לחכם ולא הכך לך אמרס הדואה להוכיח פניו יעשה להתקבל דכיון אל
 יאמר לעשה כמע למח ככה איה עשה שכזה יעני שנו קטנה נתיחס כגדו
 ולא יקבל דכיו תוכחות טעם לחנם יעני נק יאמר איה איש חכם ופניו ואלו
 טאה לעמך שני דכיום אעני טאה פניו יעני דכיו האוכח טאה האדרי
 זהו אל תוכח לך לך אל תאמר כעשה ענינה לארס מאמר לך איה טאה ואלו
 לא יענה איה טעמוש דכיון דק הוכח לחכם שתיאמר טאה חכם ואלו כעשה ואלו
 אך יתה המכשלה הואת מתחת ירך ואלו ויארכך יעמך טענותך שבתך אל
 וזהו שמונה נבא הנהגה דכיון מהו דכתיבא כתיבא דלא נתיחא ככתיבא וזהו
 כיוןא דקרא לא נשטא איה אחך כלבבך שתניו נא להוכיח לך לך
 יקבל דכיון ויעשה לך דעה על שהוכחת איה וענין איה שמונה שמונה
 כלבבך ולא תוכחתי . אל עשה זאת אלא איש מלכות לך הושיט את ידו
 ויעשה לך דעה ומה היא התוכחה שיעבדו כדמקבל דכיון ולא יעשה
 לך דעה היא תוכחה את שעתך לך שיהיה לך איה עמית סתם כמק
 ועוד כמק ולכן טאה לך לעמך שניך דכיון מוטה דהו סיה הוטה
 שתיאמר לו אב טה נבא ענין חטא לך שתיאמר לו שיהיה דכיון מוטה
 וטונו כראש שיה ורף לא יקבל חמך ואדוכה יתים כגדו לך
 אהך דעות יאן ואלו ולא תשא ענין חטא לך טה תשא ענין איה חטא
 שהיה ידל . להוכיחו לך עשה כדכיון ויפא לך חטא אכל כדכיון
 מוכחו כאלוץ הטאה כחו שאתנו לא תשא ענין איה חטא לך טה
 שאדרכה עבדו ידע שאתה אהבו יתיר ויתר מודה שיה יענין
 מקורם נבן וקצין פניו ופניו לגבוינהו זהו חכמה שמתקנה
 לחנה מפי . וזה הוכיח לך כחכמה א' הוכיח תוכיח את שחיותך
 כל הוכיח יוכיח אתה ב' לא יאבך לך חכמה ל' הוכיח כדכיון לא סכון
 ה' ומה יוכיח הוכיח חכם ידל שבו חיל נדמוך תלמיט פינו כחוכיח
 כה נהנין דכיון כעלשים וקס שט דכיון סא טה אהך שיהו האד
 טעם לך ואלו התוכחה עמה שיה חוכמה לחכם לאלו כתיבא
 נענין קיס . אמר לך ענין קיס תלמיט האט שיה לך טעם סקא

חיה זה אמת ענין אחי יודע כד אמתה ללמד ועד ואין טאה בשום ענין ש
נלא כזה אבנא אמר נא בשם חיה ככה אתה עשה ואתה תמיד תעמוד
ברשע תעשך ועל שמים אלו ואלו יסד מקרה יבאם מעשה ועשה כל צרכיה
זה הוכח תוכחה את שליחך לוי בשעה שתרכב נוסח את עמיתך או ל
אתה מנחם לבשע שמתן זה הוכח עכשיו ארכם לל שתקמו את עצמכם ואלו
זה הנהיג האחד אחך כה נמון התנא בשם אמר נא יארכך לך הוכח לוי אמר
יארכך בשתוכחה ותאמר לך אתה על שהוכיח ברבים נא יסבך פינח מן
שמוכיח ברבים כאלו אתה מלך שהיה נא יסבך שולח נא יסבך דברי אב
וחזי מוכח הוכיח ארכים דנא חיי נכח נוסח הוא הוכיח ארכים שנתמר מן ארכ
תהו טעם כה אים אחי נסח ואין טאה לך נכח תחילתה ואז נלא שיש
יכין ברבם ונפול אפס יאו יראה שטא להוות לכו טול דרבי תוכחה
שאל ינח ארכ נארכם ארכ כלום שאלו ינכיש ויעשה שמו חסד
והריבוי על שבראוי כה כנס אלא יוכיח בניך כלל ואחריה חיי שאלו
ארכי על ירכיש ושוב תחילתו וזה הוכיח תוכחה את עמיתך אבנא נא
תוכחה מן כל צרכיה אלא כה תעשה הוכיח תוכחה ארכם ונכח
את ברבכם וישעך על שאל יארכך לך נכח מן ארכי לך ארכ
ארכ הוכיח מן כל צרכיה ותחילתו מן כל צרכיה מדי יא ונא נכל ארכ
ארכיו אלא על ואת הוכיח ברבים נא יסבך לוי את שמוכיח ברבים
ארכי נא תעשה ארכ ארכי אלא על לוי יסבך ברבי תוכחה
לוי וכו' וכו' אבנא אמר יודע כד אמתה ללמד ועד ואין טאה בשום ענין ש
נלא כזה אבנא אמר נא בשם חיה ככה אתה עשה ואתה תמיד תעמוד
ברשע תעשך ועל שמים אלו ואלו יסד מקרה יבאם מעשה ועשה כל צרכיה
זה הוכח תוכחה את שליחך לוי בשעה שתרכב נוסח את עמיתך או ל
אתה מנחם לבשע שמתן זה הוכח עכשיו ארכם לל שתקמו את עצמכם ואלו
זה הנהיג האחד אחך כה נמון התנא בשם אמר נא יארכך לך הוכח לוי אמר
יארכך בשתוכחה ותאמר לך אתה על שהוכיח ברבים נא יסבך פינח מן
שמוכיח ברבים כאלו אתה מלך שהיה נא יסבך שולח נא יסבך דברי אב
וחזי מוכח הוכיח ארכים דנא חיי נכח נוסח הוא הוכיח ארכים שנתמר מן ארכ
תהו טעם כה אים אחי נסח ואין טאה לך נכח תחילתה ואז נלא שיש
יכין ברבם ונפול אפס יאו יראה שטא להוות לכו טול דרבי תוכחה
שאל ינח ארכ נארכם ארכ כלום שאלו ינכיש ויעשה שמו חסד
והריבוי על שבראוי כה כנס אלא יוכיח בניך כלל ואחריה חיי שאלו
ארכי על ירכיש ושוב תחילתו וזה הוכיח תוכחה את עמיתך אבנא נא
תוכחה מן כל צרכיה אלא כה תעשה הוכיח תוכחה ארכם ונכח
את ברבכם וישעך על שאל יארכך לך נכח מן ארכי לך ארכ
ארכ הוכיח מן כל צרכיה ותחילתו מן כל צרכיה מדי יא ונא נכל ארכ
ארכיו אלא על ואת הוכיח ברבים נא יסבך לוי את שמוכיח ברבים
ארכי נא תעשה ארכ ארכי אלא על לוי יסבך ברבי תוכחה
לוי וכו' וכו' אבנא אמר יודע כד אמתה ללמד ועד ואין טאה בשום ענין ש
נלא כזה אבנא אמר נא בשם חיה ככה אתה עשה ואתה תמיד תעמוד
ברשע תעשך ועל שמים אלו ואלו יסד מקרה יבאם מעשה ועשה כל צרכיה
זה הוכח תוכחה את שליחך לוי בשעה שתרכב נוסח את עמיתך או ל
אתה מנחם לבשע שמתן זה הוכח עכשיו ארכם לל שתקמו את עצמכם ואלו
זה הנהיג האחד אחך כה נמון התנא בשם אמר נא יארכך לך הוכח לוי אמר
יארכך בשתוכחה ותאמר לך אתה על שהוכיח ברבים נא יסבך פינח מן
שמוכיח ברבים כאלו אתה מלך שהיה נא יסבך שולח נא יסבך דברי אב
וחזי מוכח הוכיח ארכים דנא חיי נכח נוסח הוא הוכיח ארכים שנתמר מן ארכ
תהו טעם כה אים אחי נסח ואין טאה לך נכח תחילתה ואז נלא שיש
יכין ברבם ונפול אפס יאו יראה שטא להוות לכו טול דרבי תוכחה
שאל ינח ארכ נארכם ארכ כלום שאלו ינכיש ויעשה שמו חסד
והריבוי על שבראוי כה כנס אלא יוכיח בניך כלל ואחריה חיי שאלו
ארכי על ירכיש ושוב תחילתו וזה הוכיח תוכחה את עמיתך אבנא נא
תוכחה מן כל צרכיה אלא כה תעשה הוכיח תוכחה ארכם ונכח
את ברבכם וישעך על שאל יארכך לך נכח מן ארכי לך ארכ
ארכ הוכיח מן כל צרכיה ותחילתו מן כל צרכיה מדי יא ונא נכל ארכ
ארכיו אלא על ואת הוכיח ברבים נא יסבך לוי את שמוכיח ברבים
ארכי נא תעשה ארכ ארכי אלא על לוי יסבך ברבי תוכחה
לוי וכו' וכו' אבנא אמר יודע כד אמתה ללמד ועד ואין טאה בשום ענין ש

יצאם שם... אף שהלשון טעם אע"כ... עבודת המקות אכ"ר...
 עבודת המקות אכ"ר... זכה נתפס בפניו...
 שפתי ועל דבר... מורי התורה בפניו...
 חברה לא נשאה... עשו כפול...
 שיקר ואף סוף סוף שכר...
 דבר חייב רהיה חפץ...
 החפירות הוא לאמר...
 הקאמר נגד בטי...
 דדחמא נבל כפי...
 האם אפילו הקדו...
 ואמר נגד שר...
 ויובן בתפול...
 כמ' מעשיך...
 מחשבתיך...
 בצוע ואף...
 כעשה קלה...
 הוא נחשבו...
 כל דקתיב...
 ואף הרשע...
 שנהגה נעה...
 זכה אמתו...
 כבוד ית...
 מי אבא...
 און הכי...
 זה לא יע...
 יראה הוא...
 זמן אחת...
 ינוט שר...
 נתן תיש...
 יכרי חט...

אחד בעצם כפי אדם אינם מחזיקים אותם כחזקת תמים והעולם הוא נלבי אדם
ואת תורה משלו המיוחד ל אנבעתו לעמים אדם ועבדו קהיני ע
הראשונות ונאמר לתת בבוואו לה אונן שון בעממו וכעכל זה אט נחשב
כעט המקום נכר תמים וישב ה' ע כדקת כאל עשיתו חלצה בעים ונותן נ
שבר בעשיתו חלצה כמא אכל בעט הכביות אט כחזקת תמים שאלמדי
מתמת יאה לרש נא נא אעט שינונו אור לחא זפת נא זה לאון ד
דמען עשו כאל עשה חלצה ולי דכנו אשר דכנו כה על דעול
עבורה לאמה מחלצה אעט לממה יכא נכ הכחכ בעל יאוב
יחא וקה תמים עמ לנ אבעטו ית אט נחשב לתמים לבי אהוא יודע עת
כפי אדם נאח אט כחשפה עבודה עשית עבד מאמר אט כוונת לעמים
כמוי על חלצה תחשב נ בעט המקום אכל נא בעט הכביות אחר כה
ומחלצה אלמס עבודה טעמון וזהו אפרוש הכעוב ואשת תורה מעוונת ללי
אט הינה כוונת נחשד חלעון בעט עמך העון הזה ולא הינה עבד
נחמה עמך וישב ה' ע כדקת עשיתו כוונת לעמים ונתן ל עבד עוב
כעמל כבוני לגד עטו אהינה כוונת לעמים נא ככרי בעט הכביות
אלדכס בעיניהם לעבודה תחשב נא נחשד לקבל עליה עבד עוב
והכינו עמ כוונת כה עהיה דוד העה מוכיח לערואנ כלאונו היך כר
לעמוד עממו חן הערכות ואמר עממ עמ ואשרה כך יארור
אם תשמע ל עול עמה כחלצה קראם כעם עמ ואחך קראם כעם ישראל
וקם אט הלבנים כגובא אחר דעם נקראים כעשה ארעם ששם לכינו
עמ מקום כמא כחשמת עמך וישראל נקראים כעם ששם דאמ ועל
אומנו ואשרה כך מה היא זאת השות אהוא אשר כהם דא כרכל
עקרא ועק אומנו ישראל אם תשמע ל דהולל ישראל אעט ל מאי אם נעמל
לבי הכעמ אין נא עמי משמעו והעראה שאומ הוא נקרא בעליה כה
להודע לנ רשאו ורבעה שישראל אינם כניקים נקראים כעם
על רבעה אהם כניקים נקראים כעם ישראל והק קראם אעט ע
ואשרה כך לל העם אט קורא נ כעם עמ ולא כעם ישראל לבי אט
ואשרה כך דהינו שאינם עושים לכינו יל עמך אט חכמה ארכם כעם
על תמימתו אומר נ ישראל ולא כעם עמ אם תשמע ל ותעשה כר
אשר אט חלצה היום אז ראוי אתה נחון עמך הכיכס ועקריות כעם ישראל

וינתק צריך אדם להיות חנוכה ומזרח ומזרח ברכו איש חסדו כס בגו
 ברכו של נזל שטפא של אדם מחמתו ולרוע אחריו למה צריך האדם
 שיהיה נזול הדור להפס אדם הדור על זה לפי שדוכ כס אדם נבאם כו
 ועוד ששנו נזול מנפוא נבצר שהרי כדור החקל שבנו על התורה בלדול
 נחתם נזול אלא על הזוג וכדורך הלצה יראה לתת סימן בזה והוא שהיה
 קולץ כראש לך דבר הנוגע להדינת שהיא דגזל שהיא לזכר הטעם בין
 אדם נחבנו הוא קולץ כראש נקמנו ועל זה כל אלהיה חותמין הדין לכן
 צריך האדם להזהר מזה יותר מכל שאר עבירות ומן לנו חכם בעלמא השם
 בזהינו ואמר אל נזול לך כי לך הוא נאל תרפא עט בעשר לך אומרו
 אל נזול לך תמנע הא עשיר נזול ועוד אי עט הוא מה יא נזול למט ה
 דקאמר אל תנול לך ונראה דמנח ע"ה מצד הוא לעט אלא נזול לעשיר
 להיטו שבעה סימניו עשיר אחר חנה לא ואמר העט לא אכר—שא
 נ יופא בעענה ל' אקול לך נקמנו נזול וזה העשיר כזון אלו
 נזול ליתן בתוכה מתנים אומר לו העט ולא אכר ענו זהו אומרו אל תנול לך
 לך אתה הדל ל' עשיר כעשה שיעה לך כעשה שאלמך כי לך הוא
 יזה העשיר חייב נזולו וא"כ אתפגם כנקיות שאלמך הלאתו אכר אלא אט
 מצוה לך שא לא נזולו ומן השמים ירחמו עליך ורחמי שמים חרוכים ועוד אזה
 אחרת מצוה נזול ואומר לו אל תרכא עט כעשר ל' שנס אתה הדל החלוקים
 מקולפה של צדקה אל תרכא עט כבואו לאכול חתך פת לחם כמעט כעשר
 לך שתאמר ש עשיר בשישך ואט עט כמותך ומדוע באת מן אל תאמר כן
 דחייב אתה לכתוב לו ירך ונתת לו כפי חסדך ירך לכן הוא הדין שא"כ עט
 המתפרנס מן הצדקה חייב לתן צדקה ונזול חסדית עמנו חסד לכן תמיד
 ידול אחיה כס חסדית וכל צדקה חייב לתן צדקה ונזול חסדית עמנו חסד לכן תמיד
 עזוב יראה שלא יזה עשיר שמור לבטל לעשתו חו נק תמיד יראה נעש
 צדקה ואמר כפי הצדקה אשר בדכו ה' וזהו שנים מכניז אמתה עט—
 אומר דול צדקה חסד ימלא חיים צדקה ופבור לך להנול משה צדקה
 וצדק ככעוב בתורה ואמר דרך ה' עשות צדקה וכל עק אומרו ימלא חיים
 הולל יזה ל' חיים מלי לבון תפאה דקאמר עק דלול ימלא חיים וצדקה וצדק
 בין דלנה שבר העושה צדקה וזכר שיוכן כחשול כמים איש שיזו לעעם
 עין עשירי ד' חסד דקאמר חיים עט כעשר חסד כח עט לין ל'

פרשת אמרי אלהים - בעשרת ימי המעשה לא יעמול בעמלו כי אם
לשאר הקודם אשר לאמו ולחבו ולבגדו ולבגדו ולחמו
ועמלו הכעלה הקדושה אשר וכו' הקבו המלצעים למה בלב ואם הקבו
הקבו האם לבד לדיני הנקבה לזכר וכפאר קדושה החנה הצענה והקבו
הזכרים והקבו באי חמו ולבגדו ולחמו ועמלו עוד ק' לו למה ככה
פדיוע הקבו האם לבד וככה נענה הקבו האם לבד באוקמו לחבו ולחמו
לא יעמול - וראה לעבד זה כמגדל וכפאר חנה כמקדש קדושים כפאר
אם אמרו - וראה מבחורא הקבו הנקבה אם לא - ובבגדו
הקבו הנקבה אם לא - לבד שכלי לפנו ית' אסבן מכבד אר' אמרו יונק ק' לו
חליט אמאנו כדמים לפבן הזכר שבעה הזכיר על כבן אביו בתורה
כה זכרה לבחור הנקבה על כבן אביו שבעה חזונה לבדן אשכנז
שקדוש אמרנו אע"כ על אמת לא יבא עבד קיב הוא נעמל כן וכו'
ולעצת להם כבד אפי' לחור תורה דאלו מורא לא עיך אנה מקיים אבד
כבד עיך אפי' לחור תורה נבן הקבו האם לחמו קולם לחבו ולחמו
לחמו אשכנז אפי' בח' יעמי מתחית שהוא נוקד כה כבד בחי' ודל
שכחוה יאזור כבד לחמו לשאור לה חנה האם לפבדנה אנה אפילו
לחמו אט חנה לא אם הוא יעשה לו כבד ועל כן כדקדוה אכל כפאר
קדושים הקבו הנקבה הזכר לבדן על אמן חילוק כהם וארסם אחיו
חכמה לאם לחמו כדכתיב ואח' לבד' ית' וקבל כדקדוה לא או חנה
לכו והק' לפא לא יעמול בעמלו כי אם לחמו ולחמו וכה תבנה לחמו
אפי' בחי' הוא יעמי כדכתיב אשכנז לא אנה אפי' לחמו אפילו
כדקדוה בחי' קיב לעבד כה חנוע ולא תיכבד עבדו הקבו עבדו אפי'
אפילו לבדן אפילו חכמה כבדו לא עמלו דהיא כהנה ועמלו לחמו
ועמלו וכן לחמו ואחותי - וכזה אפי' להקדים כדכתיב אפילו לחמו
כפי העולה קיב להקדים אב ואם - לחמו או אשכנז אפילו חייב כבד
קיים אשכנז אפי' וכזה אפי' קדוה לא נחית אנה כדקדוה לא או חנה וכו'
לא חכמה אפי' אפילו חכמה עבדו כדכתיב קיב אשכנז עמלו ואפי'
יודת לחייב ובבגדו ולחמו חנה אנה אפילו לחמו חכמה
כאשר דכתיב על כן עשוי אפי' לחמו חנה אפי' לחמו חכמה

על הקלה שהוא אחד בקנה והשבת מעשהו עליו שם יורה אשר אומות
 יש להכין ערות זו לה עכה ומע שכב וכבר זה קדוקי וכי יורטין אותי
 אבל העשן הוא לאו הכי כל א' וא' מפי הא' ומה לחינו תמא וקטונה להם
 מצוין לאוה' הם מדעון אחר בשבת ע' למה אלו מדגילין אע"פ אצל
 הימים כמשה' בעת' בשאלה המיעט' מה יום מיומים כל מה שבתה יום זה של
 שבת השבת יחי המעשה שאין לו דמיון שמהם ויוזע עוד דבשלה יתודה אונה
 אלא בשאלו ויקח ביום השבת אם כן מוכח תמה פס' קס' גוי אחד בארץ ובני
 נא ימאב ולא תמי אונה למען שעל גייל בטר דוכא וטהו כמותם מו' שקד' ע'
 השבת מוכח למן השמים הקביתו עלינו שאנו בני אחד ולא טהיה אחרי דברים
 נעשת ועם ע' השבת שהוא גורל מאשר הימים וכפיל של ניחו גורל מוכר
 להקדוש שהוא יום מנוחה כי כו שבת ונעש' נכזה נבין דברי המאמר על השאל
 והקנה מעשהו על השבת תמה שאנו קואים לתכפיל של יום השבת מחו
 נולד ודבר זה יודעים אותה אצל אונה נאינו נותן עשם זה אלא לש' אם כן
 מזה מוכח הני השבת קדוש ונראה הוא לאלהינו בשבת כי כו שבת ונעש' ואו
 יקאו י' והשבת יעמדו על הקנה שהוא אחד והוא הכווא את השלם בשבת ימים
 וביום הו' שבת ונעש' ובך עלה נאמין יכא הקנה שנותן הברכה פני השבת
 ויום השבת שבהם כו הברכה יעמדו עליו שם ע' קדשו נא אונה ע' נבר
 ולא חכם שקד' אין כוח השבת נולד אלא למאמרו כהכרתו ודינו וקל' "
 פ' מלא ווע' ז' ואתחנן נא מלא שמהם מו' החכם ולהי'
 וכלית' לעמ' קצת מחסרים למהל' אל' בשלם המסוין "
 פרשת נשא שא' ה' פגו אלך בעת' פ' רד' שאלו כתי' ישא' ה' פגו אלך וכתוב
 אשני לא ישא' פג' מלהל' לאדם שנועה בחכרו מנה וקטנה על ימן
 כפי' החנך ונשבע מ' כחי' החנך הבע' זמן ולא טמן לו כגום כל ליש' החנך
 אג' עלבוט מחונ' נ' נ' ז' את חכורך אף כאן כאן כעבדות שבין אדם לחכם
 כאן כעבדות שבין אדם לחכם עד שכל' ע' כאן ועמד כאן קורם טכ' הן כ' און
 מאחר נזר הן ע' שמשתי מקדים ככאן כ' למה הואנך להביא תמא ומלכה ה' ה'
 כקצרה כאן כעבדות שבין אדם לחכמו וכו' ונראה כעש' ש' כרך המלא קולך
 נפ' שהשאלה פאה חצי האשכ' כעורא קטורת כמכואר שם כפ'ם אשר היא
 הנה כרעת ואין לה שם חכם לשיב' לה קטובה ע' החכמה נוסף ע'

זה היתה עונת רביא לה תרתי טישטא ועבן לא הסיכנה מיר כאלן כעב נורד
שבן ארס וכו' כלא משל ט לא יגוז רשתה בזה ויקשרנה כי למד לא יא צעי
על עב' שבן ארס נחבנו אעפ' עמ' ישיים חכמו ולא שייכא תשובה זו אגלד
לבעלי אבל לביבן הכיאל לה יתפל ממלכותא ודמטא אסר רוא דבר ארסא
שהיא יודעת ארשבן בין ומתוך כך תעמוד על התאג' ואין כוונת התאג' למי
דכרע' א' עמיקין ואמר כי היה רשבן הראי עלי ועמד באותה תשובה שרשי
לאסר דשיא על שכל רשבן ולמד תשובה אחרת מעליתא והיא כאלן קורס גזר
דין וכו' כי חוק רוא ע' ארסמוקס מרדסיס כרכים מתחלפים וגואלים חלקים
בין ארס לחקם ובין ארס לחכמו אלא באין בארס עבדות שבין ארס לחקם או בין
ארס לחכמו ואלן קורס גזרין וכו' שבין ארס לחקם איש נחמלן אפילו כעונת
אלא קו גזר דין ועליו יאמר שא' ה' עבדו אלך וכן עבד' שבין ארס לחכמו כ
כעונת תשובה אינו נחמל אלא קורס גזר ולאחר גזר אין נחמלן אלא ואלו אפי'
כתשובה זו היא תשובה נכונה לעל' אבל אלא לפי ארס דשיא אין דעתה
סובל תשובה זו לפי אפיא בעלת תשובה כי עורית היא ארס יאמר לה כי בעל
תשובה לא תתקבל תשובת אלא קורס גזר אפי' יעמד לנת סלט בעל תשובה
וכו התשובה נחמל בזה ודעתן אל נשים קנה ולא תקבל תשובה זו כי היא
בעלת תשובה כי עורית היא וראיה כי אחר ולמד ולא אחר ורדס כי לא למד
זה אלא לתלמידי ארס כי עמוד לא נכנס וכו' אפי' אפי' יל' כי רביא התאג'
נחמוז כ"פ כעב' שבין ארס לחכמו כמו שראו המהל' האוני אנוסיה
בחיכו חנה וכו' אעיקר המהל' בדבר שבין ארס לחכמו יס' כו' נב' כל בן ארס
לחקם וזה כי בעל עבדות שבין ארס לחכמו הקנה יזיר מצורתו אל הארס
עליו שבין סתב לא נחמל לא תעמוד סכור לא תדעו לא תגבוק וכן הדכה
ואם חוזר בתשובה על שער על לא תעשה אכתורה מעבדות שבין ארס
לחכמו אשר מוזכר עליהם מהר פיט כאוני אנשכע כחי' המלך אשר
בבא המהל' וכו' אל' הקנה עלבוס חקול לך וכו' וקולן דאעג' דנחמל לו על
הקת השביות כז' שבין ארס לחקם חלו' אפי' נחמל שבין ארס לחכמו ע' שייטי
חיכו ולא נחמל היתה חקצתה היתר טלה ואל' זה הכיאל המהל' לעלי' דכמה
שבין ארס לחכמו ש' נב' שבין ארס לחקם סמו' אפי' המהל' וראיה כי אחר ע'
שבין ארס לחקם יא' ה' עבדו יל' רשבן ארס לחקם סמו' אפי' המהל' וראיה כי אחר ע'
לחכמו אכל כעב' שבין ארס לחכמו אחר לא יא' עבדו יל' עבדו ארס לחקם
לנחמן אלתו ית' (קיינו) דמליך לה עבד המהל' ית' וכו' וכל מאי דדח' ט

מן העליון אלא שהכיר הכתוב באור וקל
 פראת כהעליתך ואם ככה את ששקל וכו' כתב רש"י פתחם תשא כחו
 של משה כעקבה ישראלו הקלה פורענות שהוא עתיד
 להביא עליהם אל ארץ הרבה טא וכו' וכתב עליו המחקר אל לא הכינתו זה שכנו
 את כלפי משה הוא וכו' ואט אמר כי שאלו כונתו לומר הרבים על הארץ
 אחר ואם ככה יהיה אשר כזה תעשה אותי במדרגת טקבה כמה שתראי
 פורענות אשתד לבוא עליהם הרבה טא וכו' ולמין את אינו כלפי משה אל
 כלפי משה ויאמר במדרגת את שביא נקבה תעשה אתה ל וזה כמה שאלמנע
 כדא"ת פורענותי של י"ב יחלם כח וקל"

פראת שאלו לך יא שאלו למה כעין העל חסר טעמו משה של י"ב כח וכו'
 מן מתי טא ובמדרגים לא חסר טעמו עליהם וע' הטעם כי
 בעל לא קין ל למה מענות חזקות להשיב חזקתו על הקלה כמו שדול כעין
 המרגלים וזה כי בעל חזרו בהקלה ועבדו ע"ו והמירו כחם בתכונתו וזה
 לא יהיו מרגלים אולי אחרי ית' למה ירעם כי יאמרו יאמרו הם לאכזר בואר
 וחזרו באלותיו ויעבדו אלילים אחרים ואע"פ שטען למה יאמרו חכמים וכו' לזכ
 היתה מענה חזקה להשיב חזקת ית' חכמית כי העעבה הדיא היא שיאמרו
 כי אלה איש רעות וחזק אין מוכישים ית' ואף העעבה הדיא שברכה
 טעל דעות היא מענה שאינה חזקת ית' כי סוף סוף יאמרו לאנים לענה קאל
 ועבדו ע"ו ולפי מלאת מענותיו הוצרך לחזור טעמו וע' ואם אין מתי וכו' אבר
 במרגלים בא חרעה כמענות חזקות והוא אע"פ כי יבאו להכחיש ית' ור'
 וזה שיבאם ל' כך לפי שיאמרו שאלו חכמים ט"ו וירגלו אותם וישבו אותם
 יב' אפס כי עז העי וכו' ומיד הרגם זו ראי' להם ט' ע"י זרם יבל ע"י ל'
 מעעבת העל כי היא כהכחשת ית' וכו' ולפי מעעבה זו מענה חזקה יותר
 להעעס על שרבלו דברי המרגלים כי לא היה זה יחד בהקלה כמו טעמו
 עם אלפי האלית חיד בהקלה יקרא כחם אך כה' אל תחזרו חזק יאמרו הם
 כי אינו חזק כאלה ורא' להם לקונע טעמם חלבת אל ארץ אשר יאברה חזקים
 כי כן דרך כל ארצות המרגלים שלבם יתם כשאנוע וכדי המרגלים שיאמרו
 אכ' למה הרגם אין זה אלא חלבת ית' ולפי חזק טעמה זו לא הוצרך
 בחזק טעמו ע"ו כי יקע שיש כורך ענוה בא טעמות אפ"ס בחזקו זה והחילו
 ויבא הקלה ע"ו כולת שיחזור טעמו עליהם וקל"

פראת

כרשת חוקית ותחת שם חיים ולא היה חס לעגה וכו' . מן בזאת משה
כי הוא חסר נפשו על התורה להודיע מן השמים לשאר
והוא מוזן דוקט לנפש לפיכך יוד מוזן נופש ליש' בזאת משה והוא כפר חס
דוקט שנבלע באיברים והוא סגור לתורה ובמאזן לא שתנה תורה אלא לאות
האין . כפר בזאת חיים כי היא שתבאה בחיים לאכיה להחזיר נפשו
ושלא יחוש לבזירת כל הכן הילוך היארה תשלבנה כמג' בעמ' ועמדה מחזור
מנגד היאר לעשה מה יעשה לו לעשת מה עשה בעבואתה לפיכך בזכותה
נתגלה הכאר עי' ש' כמזכר כנגד חס שעמדה עג היאר כפניל חס
וכן היא עמדה יעקה למשה כמג' ותפק לך את היל לפיכך הכאר חקעל עי'
ש' כמזכר ויונקים ממנו כלא יסקה לכה חסע' . עש כפר כפניל חס
כי אסקן משכית קטעות ומני קת מלמעלה ומלמעלה מלמעלה כי הוא מקיב
קרבנות ומשם שלם כן י' לאברהם אברהם מלמעלה נב' כן אדם לחכרו
וכן איש לאשרו היה דוד שלם לפיכך הוקט י' כעש כפר שהיו ממלקים מעל
ש' מלקות האנוכים וגם לפי שארן חכבם ומלבן עוונותיהם של י' כפרבנות
לפיכך הוקט כפר כעש כפר שהיו חכבמים להבוא של י' כי לה עב נדף
עש כפר לפי שהיו חכבמים להבוא של אדם כמאכב רי' יד

קדי למאנה חסבדותה וקל'
כרשת חוקית ומקנה רב היה לבט נאוכן וכו' כמזכר אמרו ושי' לב חס לעמו
זה משה שאמר בני נבם עי'ם ואחכ נדנות לכאבי ולכפיל
למחלה אמרם כט נאוכן וכט נב שאמרו נדנות כאן נבנה למקבנו ואחכ עי'
למלך עשו העל שקר אהיה חטב עליה' ממונס יותר חכבם עב' י' להכין
כי היה לה' לזול לנפש זה כאן כי אם כשאמרו נדנות כאן נבנה למקבנו ש' י'
שי' לב חס' וכו' . אכב נא עי'ם ש' לפי שהיית או' כי מג' נדנות כאן נבנה
למקבנו אין הכונה עד שעשם את העל שקר אמר מדת חמנות היא כהם
עד יודע לזיק נפש כמדת וכו' להקן מקום אל מקבם דרך חמנות קודם
לשבים ועלם וכבר כתב הקד' בתוכתו ונתת עשב כסוך נבמתך וכו'
ואכלת ושבעת ואמרו'ול תפאן שכניך אדם לתת מאכב נבמתך קודם שיאט
הוא וכן ככאן שאמר כי כוונתם ע' הדוד למה ודשו זה על מ' ומקנה רכ' וכו'
כי הוא מלקה כוונת דבקים כמג' נדנות כאן וכו' כי כוונת להם לעשות
השקר עפ' לא על החמנות וז' ומקנה רב היה לבט נאוכן וכו' יד

לא חסו כלל לא היה מתקום טוב לשמים ואולם כי לא נזכרו בבאן בלב אצל
סתם ואמר ויהי המקום לקום מקנה י' כי לא חסו א' למקנהם ומתה
על עקר ותמצא כי בפי רבנים באר מרעה להם באותה הוויכוחם על
מה אפיתם בוונתם והיא אשאו השקפה עלה ואל דק נענים ועלבים ומקנני
שבו בעיניכם וכו' קדמו בנאם והנה למנוז כי הם השקד וענינם אמר
שבו בעיניכם כי אין דרך המקנה לשבת בעינים כי אם בערות אכן חוק מן
הענים תמצא אצל כל פסוק ומקנה רב וכו' כי אר בוונתם במא בערות אכן
ו' שלא תאמר דרך האמנות אמרו כי אין שלא היו רבנים מוויקי
בערות אכן תחלה והדר עדים וכו' לעשות עיקר מן המקנה שאעפ' אמרו
תחלה בערות אכן עבד לא נדבנונו לעשות עיקר מן העפל כי העקב עיקר
וקעפל עפל ואם אמרו תחלה בערות אכן היה לפי שבין בערות אכן הוא דבר
קל לעשות יותר לחטן רעבים ולכן הקדמו בטן הגדלות ועוד אפיה זה עש
הבן כחוק מלכתך ועשה באפיה לך אחר וכעית כיתך לא שהכונה לעשות
מן העפל עיקר בא פסוק ותקנה רב וכו' ובאר בוונתם וכן תראה שאמר בכו
נבם ענים למאבם וכו' אמר תאמר כי לא היתה הכונה לעשות עיקר מן הנאים
והעפל יותר מן הנמות למקנה ואין קדמת דדוק זה על זה מעלה במוקדם א'
אלא אינם שניהם יחד ואם הקדם בטן הענים לא היה הקדמה להיות העפל עיקר
יותר מהמקנה אלא לפי שבטן הענים הוא יותר קשה לחטן גדלות לזיכר קדמו
בתחלה לפי קדמו בא פסוק דק עלבם ומקנני וכו' ידק בעינים וסרתם
היקון בית דילה למקנה לעשהם עלמה וכלן באר בוונת רבניו אפ' לא
לפי ענין לעשהם ודרו גדלות לעמאכם " עב למורה'ם לזמא על "
לראת וארתחנן אל ק' בעת היה לאמר י' א' אומרו בעת היה איזרועת
דקאמר בעת היה כהא היה עבד ב' אומח לאמר לאינו לאמר
נזולת עג ארזרכו חזל ע' שאמר עק חרעה לשית איט חטוך עד שתודיעט אם
עשה אפ' את' אם לא וחזור לאמר אלנו י' א' אומרו על רבניו ולי' פאעונו' לו'
אמר חשה לפ' הקנה עבודה עבדתי תכתב על שאל יאמרו בכמות דוקה
אזי"ף חשה כתיבה שאמר דבר שלא נאמרו וכו' אל דקנה דרית כותבו אל
יתר אלא על קדם שאל על אאר חרית' ל' במי מריכות קרא וכו' זה בסוף

אמר

על מאי ונתן להאשה איה נמשך מותה נמשכה מזה אחרים הענין יוכן בחמה
 בלתי נמשך בלתי וכן מה עשה חסד בארץ בית רינה עולה
 בחמה כח נר ומתן קימה בארץ בארץ שהיא חקב בבית האפונים וכבר
 פני שיש קוואים היה עליה ופניו פניו לדאוף בחמו להשחית לפיך עקרא
 אלא פוער והיה חסד מזכר עליו את ה' נמוכנו למטה וכשמת חסד מה
 עשה הקב"ה נתן את קבנו כעצמו והוא נראה את קבנו כעצמו וחזור לאחוריו
 שאלו ניקרה את פניו מול בית פוער עקב בזה חסד הכתוב כמין חסד
 יקח לה מרעה לש' אלו כמה בער עמיתו כחיי ובחורו שהיה נשכ כעל
 לא עתה יכתיב ונקב"ה בעל לא נקב"ה כחיי והעשה הוא כשכל מול בית
 פוער בה אכשעה שאתם חוקאים ופוער פיו לבלע ארץ הוא נראה ארץ
 קב"ה כעצמו ומרעה וחזור לאחוריו ואינו מאכזר אתכם ואל תאמרו על אב
 שבשני לא כאלו חסד כי יבא ארץ כי נחמאן שפוער חסד קב"ה ואל יוסר
 נענע בו לוק אט חזרה אתכם ארץ עתה ישאלו שמש אל החוקים וכו' אף
 אט חשבו עבד יבא אט שאל יגדל חטאתכם ולא אמר כח להלום בו
 ונשפתי ולבן אט חזרה ארץ לשמוע אל מצותי ה' לבלתי תמאאו וקל ועבד
 וכהא א"ה מה שמשפתי חקאים כשם חכמי א"י תוכב מלוי ראי דכתיב כח
 י"ך כ"אנב ידעת את מדיך וכו' הן בעלדט חי שלח היום ממני
 היית ע"ה ואף כי אחרי מות דדאי ק"ו לביטא הוא דהלמא שבשני דמקשה חי
 קיים הם ממקום לה נהם על מה לשטן שהנא יבקא עליהם דחמים לבני ית
 נכמל הנזירה ברוב כחמה פנמים אכל אחרי מותו לאין להם על מה לשמן
 אלא על אביהם שבשמים או על כרמי יפשו דכחו על מקום וכדנא עובדא
 למית כע"ה כהנא רביע דהוון בעבדותיה דנ' וירא דאמרי עד האידנא
 דזה קע"ה חסד שקיה וכו' ולפי האמור לק"ה דלאו ק"ו לביטא הוא דהק"ה הן
 בעלדט חי שלח ממני הי"ך ע"ה לפי שאם נשענים על ארץ לא שלחם
 ונכמל הנזירה ואלו כי אחרי מותו אט נקב"ה מול בית פוער כח לבחור
 האל והחיתה ובבונה עשה ה' את קב"ה מול בית פוער אלא פוער פניו
 נבוא אתכם שאן מיתא דלשעא היא שיקו ממניס אר' כהנא חזק ואל
 הנאן משול כי יבא שתאלמו כי יראה את קב"ה וחזור לאחוריו וק"ל ושין כבד
 ל' ז"ב ובפ"ת ש"ס ז' כח"ה "

פרשת עקב והיה ערב תשמעו וכו' י"ל אמתו והיה ערב תשמעו קול
 (וי"ו)

והיה עקב תשאונן ולא בשמיטה ולא מילתא אלא בשמיטה ועוד אומרו ושאר ראין
שמיטה אלא בקופא וקולג נשתן ה' אלריך ושד ואחרו והיה וכי עזר ראית' דולא
שמשון וקולג והיה אי תשמעון ויווכן יאכב כחשע אמרי קרבה משה בקהל
לך קרעה כרכים כה שילתו מתוך ונות הבאים וכו' אל מרעה לשאל
אי אתם עשים כפיר הזה חשע שבעם נדכה כאנו המכבד אונן בשאלו
כזה זכנו לבואור הכתוב והק' והיה עקב תשמעון יכזה שמה עש הקרה
בשעה שפשמעון לגאון והיה לשון שמה האונים לפני יג' שמה כשעה
שמשמע לית שאז שמו מתעלה ומתקלם ומש' עקב דל שערב ואבר שבעם הוא
שמשמה לפני ית בשמיש עכס אמנש אם אתם תרכבו של עליכם ושחרתם
ועשיתם אותם כשעל או ושאר ה' אלריך וכו' ויוסי לך תוספת טובה עד כבי' די'
והעש' שאמר ושחר ונאמתן יוס' כחשול לאב שאוקר אפני תמה בית אקת לא
תמה עדין נותן לנו השית' חלפי משערים ואיחיד כואמן שאין אנו זכאין לתר
לנו כחשענו אז זוכר לבית אקרינו אמנש אם טויו כדלויס נתת לנו שמיטת
זכות אבותנו ישמרו ה' לא קרינו ולא ימנך נעבוד להם חלפי מעשים העוכים
זם הכתוב אי אתם ושחרתם ועשיתם אותם אז ושאר ה' אלריך לך הטעין דהיינו
בית אבות שמתנו נותן לנו ואת החסד נאבותיך דל שימרהו כקולפא
לאכתך אהם בעלנו ולא תאכד אהם אלא תאכל חייבם כפך והכריח
שמרה לאכותך לעת' לך ואהבך וכבך חזר שמך ולא חזר אכתך אך
עדין ק' וקולג ושאר ה' אה' רבגית לאכתך מאי לך לחשמע דע ישמח וקריח
אלא שאמר קרוב לענין זה דלל אי אתם ושחרתם ועשיתם אותם ושאר ה' אלריך
דל ששמור כן לפא מצות ומעמי שמה שעה כמון רבגית והחזר אה' שמה
לאכתך אהוא נותן לפ' דור ודור מוקדם כן ישעה נס לך ששמור לך קריתך
לכב כפך על עשם" ואהבך וכו' וכיך לני כעמך ופרי אדמתך במורה אתם
ול מה שבי אדמתך לבי כן עשור אל פני כעמך לבי כן עשור ואיזה זמנית
ושל כן אמאי לך דאיה למטה מן ההיקא והלא מקרא חלל הוא בתורה וכש
הח' מונ' בשר עלת' ואלש' ע' וחול' כאו' למרש' בהיקא זה דכמו שמתנו לאי
אדם קיים כל תיב' מצות ולא קיים מצות מעשיות כבאנו לא יכרנו פיותנו וראיה
לזה הכתוב עשר עשר ודכשנו' עשו כשכל שתעשור ומכלל הן אה' שמש
לא וה' כמאות מילה אם כעמך אף שקיים כל תיב' מצות אם לא קיימה
כבאנו לא יתכבך לבי כמנו' זה כוונת חול' שאמרו זה לני כעמך לבי כן עשור
דלל דעל' מה הכתוב וכיך לני כעמך אדמתך אינו כשכל שמיית לכת'
עב'

גבר אלך כגנאי אם יא מאלו חלונות נב מצות מעשר ואי לא יכרך לבי אדחתי
 כמך לנ לבי כמך מזהקאם אלהי קמל ללא יכרכו לבי כגנו אלך אם
 יקיים מצות מילה בתקנה מאכז אי לא יחול בכו ששנשו הוא שיכרית זרעו
 מן העולם אף שהוא קדוש יאמר לו וקיים כל המצוות עבד ואמרו העבד יהיא .
 ועלן פירשו החכמים לפוק עשר תעשר את כל תבואת גרעך היוצא הארצה
 שנה שנה לכונת הכתוב ושישמוך הוא עשר ואי כבה אתה עשית
 אט חכמיך שבער מה שגויץ הארצה שנה שנה דהיינו שאם שרך לחורה
 להוציא נבואה ק' כורים לשנה לשנה אחרת תוציא מעשר מן זאת הארצה ק'
 קדים דהיינו שגויץ הארצה אלף בניס יקיים המעשר פועל שהוציאה כל הארצה
 בשנה ששנה וקל . גתלכו למרן אדקרה מורד לארס מכר ושונתו יגבגו
 את הרשע והרבה ים . לית ליתן נב אלך שאין מעשנו העטם ואין לו דעת
 לדע זה ואדוכה אנו מתעטמים על שאנו מדוכאים כפוקין כמאן ותאמר זיון
 עובט ה' וה' שפט . יוא להבין למה לא אמר כן יצג ותאמר זיון עובט ה' ושפט
 ועוד למה שנה את עמנו מהינה לארצות . ואלך שכתב י' מתעטמת
 עמנו ית' שלמה ככ נלה חמת על אפי' אש . הנה כה שהוא נחלים
 לפועים שה' נחלה ולא תמא שחטע ששבה חפש אמרה' היתה מקבלת
 אלך אעפ' שאין עין ואין פגע נע אלה פילק האמת חמנה למוכה ז' ותאמר
 זיון עובט ה' שהוא מות חמלים ולא מאר אמרה' היתה מקטונת שאט כואר
 שאולט שהיה חלה כדוע שחט חלקגרב ע' ואלה' ה' עובט חלמס ע' .
 וכן התפלל ידמה ע' על שיקני ה' איתנו ולא יתן עמו עוד לחולה באותו זכר
 ה' מי היה נגו וכו' ירצה שאעפ' שאנו יושבים שאין בכו מעשים לנאג עבד
 יקר כלה אנו שלמס ועבדים עתה נקודס זה היינו כבט חלבים דאינו מלה צרת
 ארס שדיה בן חנוך ועשה עבד לתי שדיה מלך עשה עבד ואנו היינו חלבים
 ועבדו אנו עבדים לעבדים ורואי מר מחות אא זה ז' וכוכ ה' מה היה לנו
 כשעתינו אהינו יושבים בבבנו על עלי ועבדו הכועס וראה אר חרפתנו שאנו
 ללג וקלם בין אזה . ארע נחמנו הרבה לרס כתינו לעבדים ירצה נחמנו ארס
 ה' המכונס בפי . חנה כלא הנה נחלת ה' בעי וכו' הרבה לרס חנות
 שאיב בק דלים עלינו אלך על זנים שאינם אבותיהם ולרס הכתוב העשם
 ואמר כתינו אפי' יגעי שנקאים בתי כמך וכבר כענו וכעד ביתו היו ל
 עבדים שנעשו הנשים לחמים ופיהם טקאים על אס כעל אמס ונשתקע
 אס אכיהם מן העולם כמו כלב שנקרא הקניזי ע' כעל אמו כדוע .

אן אפשי דיכמה עב מקונן על חרפתנו שנתתנו אדם רבנו בני טרצה
לנשים שנקים באברהם וני כענו אדם הנשים בני געשו לנו לנשים על מלון
בת קלה באתה וכו' אורי איש אבי בוקר יקוסיל על לקונן ואמי יתמי
היינו ואין אב וכו' ירכה לאה ער אעפ"י שהיא ית' נקרא אב יתמי אפוא
מרחם עליהם עבד נהפך לנו לאויב ונש' יתום גיטו ואעפ"י ואין אב כבוקר
אב האמי ית' אפוא אבינו שבשמים אינו מאמץ לנחם עלינו ואיך וכו' ששה הוא
יל' תורתו למדת אברהם בה שהוא אב יתמים נחם עליהם ולמה לא נחם
יתמי אבינו עמו ללא אמותינו כאלמותנו כל רבנותא אפי' בן יתמים שמונים
אז הוא יל' נחם עליהם אב עבדו אאמרו כאלמותנו דהיינו שהלכו בעליהן
למקדת הים ואין ידוע אפי' מי אפי' מית נשאנו רבנו כללם ולכן משך הקצה יח
מנהיב להם שאין ממתין אסמולטום אלא אפי' ידוע בודאי אמת אברהם וקרב
להם במקום אטמוולטום אן יראה משען הקודם ל' יתומים היינו ועבד אן אב דהיינו
אטמוולטום אמתמן ב' יתומים במקום אב ונעשה אלא בעמלו כל אדם
לפקח על נבשי יתומים לפי אמתנו היו כאלמות ואלא אמתות חמם אהרלו
בעליהן נמנית הים ואלא נודע מה היה להם ולכן אין כל האין למנוק לה
אטמוולטום דשוקא עגין מי הוא י עור אמתו כל באיבה רכתי נולד היו צויה לראש
אמר ר' הלל בר כוכבה ט' מי אבא להכריע ליש' עשה ראש חתה היו זכריה ראש
את מוצא על אלא חרבה יבואלם לא הינה מהרה חסרה כלים מאחרכה ונשעם
נעשיג קסין ועדיפין ועדיפין עב' וראוי לרשת מאי אמתו ע' ר' הלל דלשעיה
קרא רב מוכח ועור אומרו מה עש' וכו' השמש ראין ל' רבנה ראש אאל מה עש'
כל המיז' ליש' עשה ראש רבי הפגרי קאמר כ' ר' רבנה על כוב לשעיה ועור אומרו
את מוצא על אלא חרבה יבואלם וכו' לא טען עש' כלל ועגין מה אאל מה עש'
כמקומו עומר ואי כוונת אאלר היא היכן מצינו שהוא עשה ראש והוא חכמי
ראיה ער אלא חרבה יבואלם וכו' אב לא הינה מה עש' אלא כל המיז' עשה ראש
את מוצא וכו' וקראיה ליש' אב הוא כמה שיל' ער כוכבי ר' הלל באומרו כל מי
שאל להכריע ליש' עשה ראש ר' הלל כל המיז' ליש' עשה ראש כללן כוונ'
כמקום אחר יאך השען הוא רב' הלל בא להודיענו דבר עובד לתא מי עשיא כל המיז'
לש' עשה ראש אלא אפי' מי אבא להכריע אף אעגין לא היכר עשה ראש וכו'
אז כל מי אבא להכריע וכו' כל מי אבא ומהה להכריע עשה ראש ומה אאל מה עש'
ירכה מעין הא ראשנו לא היצ' עגין עשה ראש והאיכרין צביה לראש כדל'

באברהם נובן שם מן אלהי הבראה אלו ומה נס נלעת חזק שאתה שאמר
משה העב לכהונה שאז ולדאי ימנה יחיה מעשרו להקרב אלהי לזה אלה
ה אל תהיה קלם כל השמרטן תקחב לטב אום קרוב כי לא נלכך יהיה כל
מעמול מאי הנה לכת הכהונה לאהרן מסורה יורה שכבר משעה אהרן
אחיו כגמל נתתי לו הכהונה לבית עליש ואין טאה לזיש זר אשר לא חזנה
אהרן הוא להקריב כי אם על פי ההכר וכן אינא כגם פי טבל יום ויחמם
אמלה לא נתכבדן משה אלא כמעט ימי המילואים בלבד ואפי' הדיב עמלא
כי המקום אשר אתה עמור עליו אמות קדש קואו ולא סנה נה כמעמלא וקלם
הכהונה לאהרן מסורה יל לפי שעדיין יש לתקון פה למשה ע' מה על מלאת
כי אשר מלאת כי עבשו קדש כן המזבח אלא להקריב לפני קרבן שעדיין
לא נתקדש אהרן וכבו וכן הוצרך למעט כי המקום אשר אתה עמור עליו אמות
קדש קואו כל דעבט שהכרעם בבית המקדש היו יחפ' וכל ואתה על ארצ
כבאן בארמת קדש שהיא דומה למזבח אהרן מזבח אהמה כמעמלא וערכי
בבד זה נבנה בו מזבח כזמן מתן תורה כדכתי' וכן מזבח תחת ההר וכו' ו
לבן אתה שעמרת במקום המזבח כמעמלא איך לאו לך להיות כבן משבת
וקדש כהונה למעש של אהרן כי להם הוא טאה שהם שמלים יחפ' דעל בבית
וכמו מותי וקל"

ל' תשא ויקח חידם ויעשה עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישאלך אשר
העמך מאיך מצבים לבאורה תתה איך אוסטי יחד עם נבד
ואמרו אלה אלהיך יש אשר העמך מאיך ובשלח אלה אמרו אלה אלהינו טחוד
עמלא לאשר להשתא טקדו ולקדו מעלה על מלכות שמים אכל אומנים
אשר העמך מאיך דמה אך כזאוד הענין הוא כחש' כס' יפה עשטס כי אחר
שלא היו יקבן לבאוד המצבים אלא ע' טלחות ימלא שכתב משה על אוד
(השנה לעלם כמש' בפק' דמעה וכו' נב' עשו אר' העל' בל' פ' כחומס וזל'
כונן שהשנינו טאוד וכו' ומקרא כתב בו משה על אוד וכו' ע' נבן אמרו כי
ס' נת' האוד הוצאם ממצרים ע' ונ' אהרן ינו מעמלא שאמרו אלה אלהיך
יש אשר העמך מאיך (לא אמרו אלה אלהינו אמר העל' מאיך כון דעל'
למעט היו מלכדים ולפי האמור טחא מוס' דשכטת יוסל' לא היתה אלה
בב' יש אלה שהכעט' ששכט' לבניהם טקוד יקוד אלהים ארבע' והעלית
את

פראת תשא ונתנסה על הדעה אשר דבר לעשות נעמו וק' מאי אמר דבר
 לעשות נעמו דקול סתם ונתנסה ויהיה קול לעול והנחם עב
 גדעל לעמך ואל במה שנהדר דכונס בית וירא אללים את משעבם וכו' ונתנס
 האללים על הדעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה ואשר ה' יותר דלא ה' דכונס
 ונתנס האללים על הדעה אשר דבר להם אלא דכונס ואל עשה דהו' אפתי ית
 ואל דכונס דאכלו בתשובה טחם לגמלי ולא עשה אום וע' לא אשר דבר נח
 אחר אכלו בלא כשאלו דלא שק בתשובה לא נחם אלא מהרשע אשר דבר ודינו
 השמה לבנות דכל בית ויעקוב' אנהשמהם מתו כדרכ כט ג' ומה
 מתו כתי' כונס לבן כתיב ונתנס ה' דוקא עלהרשע אשר דבר לעשות נעמו
 דהיינו בלי אכל ממנו נחם לגמלי דעשה להם דעה אחרת כגו' ועל וכוס
 לקד ופרקת סבל דור ודור' ועל דכונס ענה דהופלע הנזירה דלי' כן שכו' ב
 בתשובה לא נחם האללים על עוונת דהקד דהאכל עבר וכל שקנה דטחא
 לה בעיקר דהרי אינו יקל להתמלא ולא מקט חרטה כדאיתא ביר' ס' רכ"א
 ולכן כתיב ולא עשה כלי' דנחם על מה שקדרי לעשוק להם ולא עשה דכונס
 דשכו בתשובה והעל דהרי אינו יקל להתמלא מעיקר דעבר אלא כדתי
 דמשקלא לא דבר אלא בהינתנס כששם אכל כיון שקב בתשובה לא עשה ורבי
 ד"ק דלא וירא האללים כי שכו וכו' והושל דכונס לבן נחם מהעשה שדבר לעשוק
 ולא עשה ולא נחם מעיקר הדקד ולא הוצי' נדכו אכל כן כשאלו דלא עשו תשובה
 הארץ ה' להקיים מעיקר הדקד והשנה הדי' ה' נדכו כמקור כפמך ויחנ חשה את
 ש' ה' ונחם עקר הדקד מעיקרו לבן סתם ונתנס ה' על הדעה אשר דבר כעמך
 ונתנס ה' על אשר דבר לעשות נעמו דהעל וק' למטה דאחזקו וכו' "

פראת כדלך כל י' היית מתקשה למה פרשה זו פתחה שאין בה הפסקה כגו'
 ענין בלך ובלשם ער שנמר כל ענינו ונאמר ויקס טעם וכו' אז נאמר
 נשכ' י' בשמים ועשה בה הפסקה הלא דבר הוא' ובדרך אפשר דל' דכ' הי' דלשון
 יחי' היא סתומה על שנים נשכ' י' חכמת דאעבד דכ' י' נאמר ארצנו וכו'
 ענה וכו' ורך כונס מעיקר שקלא דומז על מלך המשיח סגולת ופיון שבשכל עלות
 דל' שנה פרשה סתומה מעלי' שכו' אס' לבני נדול טעם ודכ' כג' בעלוק החיל הזה
 לבט' י' אשר כענינם ע' כפתי וירא אללים דעני' דכתי' ע' היתה כאלמה שאכלו שכן
 צריך להיות לפתח פרשה ומיה' הוא עמלא נכ' ואלא שגם היא אין בה פסקה כגו'
 ע' ממה על' שכה הוכי' לדת דאכעלים וכו' אשר יגו' ובהנה כיד לשעמוס

רמזים והתעוררו לגלות בראש בולס ממזרים ועד הנה לבן סתמה וקל' עול
 זאת אדרס כלבשה זו בלה שאל' מ' טנה עפר יעקב וכו' תמות נפש מל' ר'
 ימים דק' כיון ש' מס' דכח' אלו כפי' כלש' ונא' ללא סע' אלא יתק' וכו'ן סה'
 אחר שכלש' ימות חיות ש'ס' שבי' א'ך מצו' אצ'ר' לו לה' ע'ר וטא'ר א'ר כלש'
 א' בעור הד' במר' ואל' ש'ר ל' ל' ע'ר' זו נתיק' מה' כו' לאחר מ' י'ר' וכת' חכמ'
 האמת ע'ר' א'י' סבב' שב'ך ונא' כלש' נק'כ'ו' כ'א'ו' ל'ך ד'ת' ע'ר' לו' ל'ך ש'כ'
 הנחמות יתק'ו' קורס' הנאולה' וא'י' ש'כ'ן ק'נ'ס' מ'וע'ט' נא' י'ר' ח'מ'ו' נ'ר'ך
 כ' א'י' כלש' א'ה' מ'א'ו'ר' ל'פ' א'ר'י' מ' ד'ת' ש'כ'ן ק'נ'ס' מ'וע'ט' נא' י'ר' ח'מ'ו' נ'ר'ך
 נכמ'ט' נ'ס' ה'י' כ'מ'ל'ת' פ'ק'ו'ן' ב'ק'ח'ש'ה' ו'נ'ס' ו'ל'ך נ'ע'ל'ו' ל'ך ה'נ'כ'ו'ר'ת'
 ש'ה'ו' כ'ו' ש'ב'ת' ד'י' מ'ק'ר' ש'כ'ל'ת' ש'ת'ק'ן' כ'ט'ב' כ'כ'מ'ל'ת' ו'נ'ב'ל' ש'מ'ע' ד'ו'א' ל'ן
 א'ש' ל' ח'ל'ק' ל'פ'ד' ו'כ'ת'ו'ב' ק'ד'ו' א'ח'ו' א'ל' ד'ו'ד' כ'מ'א' ו'א'ת'ר' ל'ך א'ת' ב'ת' א'ר'ו'ן'ך
 ו'כ'ו' י'ל'ק' ש'ה' מ'ע'ר' מ'א'ש' י'א'ר'ת' ע'נ'ס' כ'ל'ש' י'ת'ק'ן' ל'כ'ך' א'ס' כ'פ'ו' ל' ת'מ'ו'ר'ת'
 נ'פ'ש' מ'ו'ר' ש'ר'י' ש'י'ת'ל'ל' כ'ט'ב'ל' ו'ע'ר' ש'ה'ס' י'ה'י' מ'א'ו'ר' ל'ע'ת'ל' ו'ק'ל' י'
 ל'ר' ש'ת' א'מ'יר' כ' א'י' ל'ע'א'ר'ו' ו'כ'ו' ל'א'מ'ו' ו'ל'א'כ'ו' ו'כ'ו' ו'ק'ש' ל'מ'ד' כ'ח' כ'כ'ב'ן' ה'ר' י'
 ה'ק'ר'ס' ה'א'ס' נ'א'ב' ו'כ'מ'ח'ן' כ'כ'ב'ן' ה'ק'ר'ס' ה'א'ב' נ'א'ב' ד'כ'ת' ל'א'כ'ו'
 נ'א'מ' ל'א' י'ט'א' י'ת'ק'ן' מ'מ'א' ה'כ'ב' מ'ו'ר' ז'ר'ק'ו'ל' כ'ל'ג'ס' ל'מ'ע'ר' כ'כ'ב'ן' ה'ר' י'
 כ'מ'ר'י' מ'א'כ'ר' ז'ל' ש'ל'י'ש' א' כ'ן' כ'מ'א' ד'ת'ק'ן' כ'מ'ח'ן' א'ן' מ'כ'ח'ן' א'ת' ה'מ'ע'ר' כ'כ'ב'ן' ה'ר' י'
 כ'י'ח'ו'ב' א'ל' ל'ה'ר'ע'ל' ה'ק'מ'ל'ד' י'ל'א' א'ל' נ'ע'ס' ל'ע'ו'ס' מ'פ'ט' ה'כ'ב'ר' כ' א'י' י'ר'ך'
 א'ר'ך' ל'א'ש' א'ת'ה'א' מ'ו'ע'ל'ת' ל'א'י'ך' כ'ל'כ'ר' ש'ה'א' נ'ע'א' מ'ק'ד'מ'י'ן' ה'א'ש' ל'א'ש'
 כ'ר'ת'ע'ן' כ'מ'ו'ר'ו'ת' ה'א'ש' ה'ד'מ'ת' ל'א'ש' ל'ה'ו'כ'ח'ה' נ'ו'כ'ת' ד'א'כ'י' נ'א'ב' כ'א'ן' ד'א'ס'
 ח'ת' ל'א'כ'ו' ו'א'מ'ו' א'ל' כ'ה'ן' ה'ר'ו'ע' ע'מ' י'ק'ר'ס' ל'ק'א' ל'א'ח' ד'ח'מ'ו' ה'ו'א' כ'כ'ר' ל'ק'ו'כ'ר'
 ח'יד' ח'כ'ל' א'כ'ו' י'ו'כ'ל' ל'ה'מ'ת'ן' ש'ש'ה' א'ח'ת' נ'א'ה' כ'כ'ב'ן' א'ח'ר' ל'א'כ'ו' ו'ל'א'מ' ל'א'ח'
 י'א'מ'א' ל'ך' ל'א' מ'כ'ע'א' ל'א'כ'ו' א'כ'ל' ל'ש'ק'ו'ת' ע'ר' ש'י'כ'ו'א'ו' ק'ו'כ'י'ן' א'ל'א' א'י'ך' ל'א'מ'ו'
 ד'י'ה' י'ר'ו'מ'א' ד'מ'פ'ט' כ'כ'ר' י'ר'ד'ז' מ'יד' ל'ק'ו'כ'ה' א'פ'ת' ע'מ' י'ט'א'ח' י'ח'ל'
 ל'ס'ו'ק'י'ס' ב'ב'ל' ו'ר'א' א'ה'ר'ב' ה'נ'י' י'י'א'מ'ר' ל' א'ל' ח'ש'ה' ע'ש'ה' ד'ך' ע'ב' ל'א'מ'ו'ס'
 ל'י' כ'כ'ר' כ'כ'ב'ן' ח'ק'י' ח'ז'ר'י'ס' ע'ב'ן' ח'ז'ר'ו'ס'
 ע'ל' ה'כ'ה'ל'ה' ע'ל' כ'כ'ב'ן' ה'א'ר'ו'ה' כ'מ'ח'ן' ח'ז'ר'י'ס' י'י'ט'א'ח' א'ת' ח'ט'ה' י'ח'ו'י'
 ע'ב'ן' ק'ו'כ'ר'ת' ו'כ'מ'ר' י'י'ט'א'ח'ר'י' כ'כ'ר' ע'ב' א'ח'ך' ח'ז'ר'י'ס' י'י'ט'א'ח'ר' ו'א'ש' ח'ת'ק'ר'ת'
 כ'ט'ק'ן' ק'כ'ר' ו'כ'ו' א'ז'ר' ל'א' ח'י'ה' כ'מ'ח'ן' כ'כ'ב'ן' א'ר'ך' ח'ז'ר'י'ס' מ'א'ר' ה'י'ת'ה' ל'י' י'ח'ו'י'
 ח'ל'א' ש'ק'ו'כ'ה' א'ל' נ'ח'ש' ע'ש'ה' א'י' י'י'ך' ה'א' ע'ש'ה' א'ת' מ'ע'ר' י'ע'ר' א'ח'ל'ת' ק'ל'
 ח'ז'ר'ו'ס' ו'ע'ל' ה'כ'ב'מ'ר' כ'ו' ל'כ'א' מ'א'ר' כ'כ'ר' א'ן' ע'פ'י'ת' א'ח'ל'ת' כ'כ'ב'ן' ע'ל'

הכתוב וכו' לא עשית אלא לא נהיית כך הוא נוצר בך וכדכך אלמ כוזב
 לך כה מולבין אותו ובה מוכן חס' אח' עך הכרז בגל ארץ מצרים וכו'
 חלום על כהנים רבוב על לא עין פאן וק'לג חלום וכהמה עלה באחור
 אל עלה ענהייה לא ביתך רק על העשבים והאילנות למה אשמועי' קרלך
 בזה מותק ילות גזירתו ית' ללא מותי רק אדם ובהמה שעבדו בהם על הקולך
 כהם אבל רחם האדום ושקל השמים לא חרף כי כך הוה הנביאה וז' חלום
 על כהמה כי ער מורה על הגבל לג' אבל לא נחש האדמה ושקל השמים כח
 בבור המוקל אך הנה לא היתה המכה במדבר הנמור אלא היה כה קטן
 החמים למעלה להשאר פלטה למצוא האדמה מה לאכל וז' בתוך קולך
 וכו' הוא וביתו כגו' אך גיתך חרות החמים ויחמד ה' בדר שם ה' אה רח
 החמים הוא שהמעידי בדר על איך מצבם שבים בדר חוקר לבית חמוך לבלתי
 החם כל שם המה שאל שארית הבלטה לארבה כאמך שבו שט מיט
 בדר א' של החמים וא' של פורענות וקול ספגא נמלטה אחר שאמר זה' בתוך
 קולת וברז ויחמד ה' בדר חזר ואמר לה שארית לך שט פגמם בדר הוסיף
 כי נהי בדר בעלמא וקול שנהלך למים ועוד ואם מתקדמת בתוך הכרז
 וזמנן כהן חלד חזר לא היה בלתי בארץ מצרים מלא חיונה לגוי ש' הבין
 מה היה המנהג בארצו מלא חיונה לגוי יראה כי אשמועי' קול שבים אצל
 כהן מצרים לא שאר חלק מחנה כי מדרך הטעם כשחלגן אחרי ה' הוא
 חסובה קולת ועליו וחוספם כמה כפרים פטיקנים פד אשמועי' עיר
 נחלה והנה מצרים אולי כי קורם פא' ש' אלה היתה לחלבה שפלה וחשבה
 ש' אלה שתגלה וסיקס לחמבה עולה ועשית מצבם אותה בין האומות
 לז' ככתב כי כולה לקותם בלמה זו אף העשבים שעתה שט מלא חיונה לגוי
 אלמין זה יורה אשמועי' שיתם לגוי חסובים ~~לשכלן~~ לרטה יקרא נחש
 לאהיין וכו' ואמלנה ארבע וז' העשיתן לעמוד הנה אחר שאמר ואשמועי'
 ארבעם לא היה על לא קוספין לעמוד אך העשיתן שפגמה חזר כדוחו לפגמה
 ונראה שפגמה השוכה והקורה אשר העא אך חסם פן לרטה יסוף לשאל ימים
 חספם לקעבב במדרב יותר חוק' במאונה דק שלשן ימים לך במדרב
 דנפשו בגלות חשב כי פגמה נבגה יסוף לשאל וינן לז' לא ואשמועי' חק'ם
 אך כנאי ולא קוספין לעמוד ולקעבב במדרב יותר מצדדים האשמועי'ם
 ואחר אלם חשב בלתי את העיר וכו' הקולות יחלען וכבר לא היה עוד ידע
 שדרך קולות ורגמנים אשר הקול ידיו בשמים על הארץ נזק על חשב כזה
 זה חשב הוא כי קבל שיקולת יחלען לא יהיה בדר נשאר עלו באויר כחלוא וזה
 חשב כי לא בארץ קול

שפחה איתה מתפלג עיקר ה' אהרן כמלא כ' א' וא' מישאל הוא תשכח
נד ונלא גם ישאל י' לרש פה בנה לעבד נפ קם לשית נזק אשר נחמם
כחמו ונחמ חקרו פ' בשנים שבקרה נחמ י' א' בנחמו וכחכ חסד ונחמו
אך על המהלכ בעל פה ברוב ע' כל י' א' שאל נחמ חלו ועכב
אחר נח קדמו והם כלם במובני על חקום והוא י' א' איתה שעה ניהלך
לרש נחמ ומכיל להם עונש על אפרכו פגעותו לכן אית מקפיד לה' איה
לכן שמה אש מוכר עולות ה' י' פה כל אפר נחמו ה' לפי איה
כפי עבה : ועל חסדי אשני נחמל בשעה שזאן חסדים כפי עבה
זה פתח חלל - כחוכה ילקח באחיו נזק ה' יחלק להם כ בא סוס פרע
עב' והוא תמוה - וכתב יוכן נחמו דחול קפיל להו דהאך נחמל אשר כאו
כל מעשה ה' אשר עשה בחכמה לשעה וענין להם חוהש נחמו ה' יחלק
כלום שער חלל ה' חלק אמתה ומשבי י' היה חלק עליהם אבל לשון יחל
משמע וענין לא האמרו בחלמניית והוא כמכר נחמו נחמו פה וכמה ענה
זה בעל המאמר ה' יחלק להם פי' לתה אלמו ה' יחלק כלום שער ויקה להם
לה' חלק ותיכך כ בא סוס שעה פי' והוא דכ האמת יחל אחר שיכאו חק
הם וזאו אית חסדים חת על אשת הים ליתלך כל איהא חק אחר שיכאו חק
יחלק והלמו ה' י' אבל איתו אלמו ה' יחלק באותה שעה כ בא סוס שעה
ושב ה' עליה - ארמי הים וכחמו ים חסד נחמל אמתו אקס על מן קים
ל פרעה וכל חמוש ישה יקח אוקס עוד לעבד כמו אשיו כמך חול רחל
שאלו יחדי קייט אמנה היו אמרו כמך אלו שלם חכז זה כן החכב
שלם כמך האחר ולכן בחקם כ בא סוס שעה ושכ ה' עליהם אית מי הים וענין
לא שלם הים אמרו ה' יחלק כל שעה עכפ יחמו פרעה עוד לעבדו ויקה
הוא חלק עליו ובשי אלו ה' עוד מלו יחלק הוא עליו והלעב חסד כל
שיאל חק חקם חמנה שבו י' עבה אר החכב איויכים כים והם לא
האמנו כח איתנו אלא על אקם חוהש אוקס הים עבה אר האמנו כ' וכזה איה
מאי כחכ קח כ בא סוס שעה בבאן שמן האמו חלל זה קוקס או יסיר
כי ש' ביתו עמי אמרו איה ועוד כמו זר חסד חסד זה מאי חקם לאמתו שיש
כ בא סוס שעה אמרו ה' יחלק - ולכ האמו חתישכ ה' כחכ חק
לאמתו חקם חסד רבם שאל חק כל אלו חסדים חלו ועכו ואמרו ה' יחלק
אחשו איה פרעה עוד לעבדו.

אעפ"י למען יתגדר לאוב כהכיר האמתו ית' ז"ל וכן ה' חסד אחקר גדול ארץ עשה
עמנו במה שארץ חסדם נאום התועה כמעשה חסד כנגד חסד אלה וקול כבודו מ
תבא לו יקור' כבוד וכן עשה' אע"פ ארס חסד אמתו ית' והוא שב כחכונה ועל
זה פראו המלאים קרא רבתיב נודע ה' אע"פ ארס חסד כעל כלו נוקם רשע כל אמת
נודע ה' אמתו טעה אס הוא כעל כלו נוקם רשע אכרדה אכאל כה יכאל
חכ"ל וכאלו אמתו כדון אע"פ יכיר כעל אמתו ית' וכאלו אה' ויחמכו' ולכן לאו
גלו לאכח ולאו טה' אהרובא לפרעה רשע כדלו ועלו טאמר חסד אמתו כדאמרי
כאלו אמת וזה כעל אמתו ית' רשע יכאל כהר מין כתי' כאן אלא ית' רשע כאלו אמתו
מקדש כעל אמתו ית' רשע יכאל כהר מין כתי' כאן אלא ית' רשע כאלו אמתו
לא הכח אום קנה אמתו ית' רשע יכאל כהר מין כתי' כאן אלא ית' רשע כאלו אמתו
אמתו ית' רשע יכאל כהר מין כתי' כאן אלא ית' רשע כאלו אמתו
יכאל רשע
לא יתכן להיות אהר אס היו כד מוצאים חובה היו מלכין אמת רדן ולא היו ששים אמת
מיד ביום ההוא דוקא לענין זכות היו לומר אמת מיד (אמר מלכין את רדן דלמלא
יכאלו לו חובה ולזה קמתה הכא כעל ית' רשע יכאל כהר מין כתי' כאן אלא ית' רשע כאלו אמתו
הכתוב כא לענין זכות לא לא קמיל ל קרא דהשטן דאמת מיד קס נאמין לטו
לענין זכות העל אלא לו זכות לומר אמת אלא השתא רבתיב ית' רשע לומר כחובה
או ק' קרא דהשטן דאמת מיד נאמין חסד נחובה וארס מלכין את רדן וזו חובה
אמת חסד' טה' ית' כאלו אמתו ית' רשע יכאל כהר מין כתי' כאן אלא ית' רשע כאלו אמתו
יכאל רשע ולזה כעל אמתו ית' רשע יכאל כהר מין כתי' כאן אלא ית' רשע כאלו אמתו
ג"כ ית' רשע אלא הוא דהאמר כעל אמתו ית' רשע יכאל כהר מין כתי' כאן אלא ית' רשע כאלו אמתו
אהר ממוקם אמתו לעל אמתו כעל אמתו ית' רשע יכאל כהר מין כתי' כאן אלא ית' רשע כאלו אמתו
הכחלת דוד ע"ה כזה אמתו כעל אמתו ית' רשע יכאל כהר מין כתי' כאן אלא ית' רשע כאלו אמתו
אלו רשע אום קנה אמתו ית' רשע יכאל כהר מין כתי' כאן אלא ית' רשע כאלו אמתו
כו ית' אמתו לזכרית וכו' ית' כהר מין כתי' כאן אלא ית' רשע כאלו אמתו
מאי קאת לרבו' ז"ל כעל ית' רשע יכאל כהר מין כתי' כאן אלא ית' רשע כאלו אמתו
דבי דוד ע"ה דקול ראה דהשטן ית' רשע יכאל כהר מין כתי' כאן אלא ית' רשע כאלו אמתו
כד אמתו האלה מאמר אהר עשה לו רשע כאלו אמתו ית' רשע יכאל כהר מין כתי' כאן אלא ית' רשע כאלו אמתו
השתא רבתיב ית' רשע יכאל כהר מין כתי' כאן אלא ית' רשע כאלו אמתו
כעל אמתו ית' רשע יכאל כהר מין כתי' כאן אלא ית' רשע כאלו אמתו
מור כדו כה נ"ס כ' האמת רשע לא מלכין כעל אמתו ית' רשע יכאל כהר מין כתי' כאן אלא ית' רשע כאלו אמתו

עוד קראו עליה במצא ראש חודשים רה"ל המורה הזה לבס לאמן חודשים במצא נבט
לאמן הוא וכו' זאת ועוד למצא ראש לא שייך אלא על לבן אדמה ונבולה במצא ר
ראש לבית אהרן קראו גם תחת גם יפלאו דגול המורה הזה ראש חודשים גם כ
בפסוק יצא במיו צדק יבא ליה דעל מלך קל קל דקאמר במיו עוד קראו
לפי קא ונבט אלו על כל יום לאין לו נבטרה אלו מאמעות ולפי דבא במעמ אט
הפסוקים ויבטם זה בזה וקראו ליתא בעמ' פק דר' דבאמר בעמ' דה למבט
וקראו למבט ישראל אבד למבט אזה מרשע מנכין זהו דקאמר במשום דה לבס
ראש חודשים דר' יצא במיו זהו דל דבאנת הפוכו' קודם זה סתא נמן ל
לבס ראש חודשים פי' לבס דקראו הלא דהייט המבטם אהם ואהם שלבו
ממנו יקראו ממן אנת מנקרם אבד למבט אזה לא ימנו אלא מעמנו ולפי אינה
דכרוב אר טעמא על ראש ולא אמר ראשן לבמנו מן דלל דמורה זה אהא נמן
בעה"ל ממן נה מלפוק יצא במיו צדק יבא ליה דעל מלך קל קל דקאמר במיו ורבי
וממנו יקראו למנות אנת מנקר' ועוד ממן הכתוב במצא המורה הזה לבס
ראש חודשים אהין המנהג נבטרה אהרם על אהים דוד וק' המורה הזה לבס
ראש חודשים על כמנן המרה אהרם אהים יום ר' יהי' לבס ראש אהרם המן
על' וכזה אה גם כן משה דקראו הפסוק במיו צדק דקאמר ומב אהם על כה
יבא דלל אה אה אהרם לן מיעמנו מי אהרם אהים מלבים כמנן ימות המורה
עבד על אימת יהי' דוד אהם ותפי' המלכות אהמה וסגנה על כל יבא
דהיינו על ימי דוד רעה אהמאל יבא כמ' כמ' כמ' יבא עולם דעס ימי דוד יהי'
האם הרבה בעולם אבד ממש והלאה היו המלך והסוד ואהרם אהמי אהמה
על גם כן היו ישראל יבטם אה תחת עליו ואה תחת יבאנו אה לא היו כ
כאם ביהרם לבן אהרם אהמ' כמו אה' כי על אה ועל חמת דיתר
מיוס אמה ועוד אה זמן אהי' אמה קים

היי אה דוד נב קים תבא כרע
לאבד הוא וק' חודשת זה
הדומה בעמ' מאנת
רחם לבי דוד
טוב לפי'

ד'רוש אחר לשכת הגדול

איתא בילקוט ראובני ס' כי תשא וז"ל ואמרתי את השכט כי קודש היא לכם
 שלם קדושות הן קדושות אתם את הקב"ה את קדושת ישראל אתה קדושות
 קדושת שבת אתם ואתם את השבת כי קדש היא לכם קדושת ישראל אתם
 קדושים אתם ראשית תבואת מצאון אמנו שיהיה של אונם יתאכל להיווצר
 למתת האשים כל אמות ומסמים אומנים כי וכמה נשתנו כל מהלך אלה אלה כי
 חרשים למעוברת וכל למטה מה תעק זה יונק חלב מאה אמו כל אונק כל חרש
 אלה מה את קודש זה כך אונק ישראל אלה מהלך און קודשים להם נבחר
 ק"ה כמה מעשית טובות במקום עליו שהוא מצוי ומתאכל לו ככל קראנו אלו ומאשינו
 מיד אויבנו הקמים עליו תמיד נאומם כשקראו בתום חול במלכותם כשם
 ז"ל מה תקעב אל ה' צעקו זה' שמו מרובן אלה שטייבאונ הנחיל יצחק נשט
 בני יעקב קדול את ה' קול יעקב לבך ברוב צעקו זה' שמו לב אשקו ישראל
 אמר למעשה מה תקעב אל עבדי ויש לה בין א' אומרו מסוכן המשתע ואין לו הכנה
 לבחוריהו ליתא דאז תקעב אל עבדי ויש לה בין א' אומרו מסוכן המשתע ואין לו הכנה
 או תעמט דבא לתירי פי' הקורס ולא יעשו כמה סתיו ומה תרובה תכא לנבאר
 את אצטו ומה שנראה נ' הוא וחול קצא לנו במסוק האסון דלוג המה תקעב
 אל המה
 כי יעשו ונה במסוק האש כל קדוה לעשי משה כעב ט' כעשירט וז' וכתוב
 כעיה צעקו זה' שמו מרובן אלה שטייבאונ הנחיל יצחק נשט
 דרעב דחוק זה' שמו מרובן אלה שטייבאונ הנחיל יצחק נשט
 וז' נאמר צעקו זה' שמו מרובן אלה שטייבאונ הנחיל יצחק נשט
 שמו לעב דעשי איתה הית סוכר רפי' מה תקעב אל עבדי ויש לה בין א' אומרו מסוכן
 כחלה לט' פ' היא אלה שטייבאונ הנחיל יצחק נשט
 ופי' אשקו זה' אלה ה' אמר למשה מה תקעב אל עבדי ויש לה בין א' אומרו מסוכן
 לו לבד א' וישראל קדם היו תרבלים פה' לבן אמר למעשה מה תקעב אל עבדי ויש לה בין א' אומרו מסוכן
 למה איתה יצא ודומם תקעב אל עבדי ויש לה בין א' אומרו מסוכן
 אש תיבד קדשן את שאלו להנחם נהם ונשט יצחק אבות ולבט נחא נחא חל
 כפי' צעקו זה' שמו מרובן אלה שטייבאונ הנחיל יצחק נשט
 איה וק"ה ט' כעשירט דהיינו אשנים רעה לכהנים ט' כהם רעה לכהנים
 מאריך זכים אבד הא לוא למנא עבדי קבא אלה צעקו זה' שמו מרובן אלה שטייבאונ הנחיל יצחק נשט
 אשקו

שעמקו בארץ קדש (חזו) וה' שמוע נהגות נחמה ששם סמך זכרם וטהר קדש
אמע בנאע עבד ולא קאמר אמע לו דהו' תנאה לאס יאמר אה' או ה' אמע
חזו לא לא אה' אהדאעס סייבין בענא לא אה' רופא להקלל אפמא להגמיל
נהס נחנת חקפ שא' הקולקול יעקב ואז' דמול סמוקס אחד חמנו וזל מה קצו
אז' למנו אהיה חמה עמר ומתפלל אל קדש לא עת טפה להגיד ספלה אהיה
נתונס בצר עבד עבד קבא לא עמא להו לזול בפי' זה ללא פטמא על מוקדל פה
הקלל עבדי מתנה עב' נלכנו למנהס מרסא דה' תתמוס למלכות אל לזיקים
לא אמתים בו חממס
לא פנה וזל אהרי גבר אהר אס ה' חממנו זה יוסף ולא פנה אל להכיס על ידי
אמר לאר החמקיס כ' אס זכרתי וזכרתי פיתקטל פיתקטל אס עב' נס לזכר
חזו קסא לה סמור אהה גבר למקמ' לה כוספ' וזל קול אה' לקד' אה' אה'
יז' את' אה' אה' חממנו וע' דקד' אה' אה' גבר זה יוסף אה' חממנו וקד'
לכין דקס' חמנו אעבא על אמר כ' אס זכרתי וזכרתי נחמה שא' אס ה'
חממנו ולנה אל דה' חמנו חו' ולנה עבא לדיון חקס כממין עקד עת אס חממנו
אך העשן הוא החול ק' כ' סמור דקמ' אהה גבר אה' אס ה' חממנו ד' אה'
אמר אס כה' חממנו וזו' יעל' אה' אה' דמ' וקענה אה' חממנו כה' וקד'
כח' אה' אה' חממנו כה' וכו' כ' חזו חזו אה' אה' אה' אה' חממנו כה' חזו
חזו אה' אס נז' דה' חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו
ע' כ' חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו
אה' חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו
אמר חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו
זהו אה' חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו
כלומר אה' חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו
אז' חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו
וראה לזה אה' חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו
כ' אס זכרתי וזכרתי פיתקטל פיתקטל אס עב' נס לזכר
וכה' ה' אה' חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו
זכר אר החמקיס כ' אס זכרתי וזכרתי פיתקטל פיתקטל אס עב' נס לזכר
ומלך כ' חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו חממנו

הזכר

למנו כדרך אקוהים האנשים להזכיר איזה דבר ותלמדך כל ודעוך כד ששכר
כד שדעו הכל אלא דיתה גולתו בפכתי אלא מלת ה' אחר שבכתי תלבו ואלה
עשה ה' לגלים ואופנים כד להדעו שאין האמת אלא על ידו דוקא ולא על שאר
המקום תאמר אלא כד אדם באששים במחונם על אדם מניחם כדו לחורר
לה יועיל להם אלא יוסף לו עובד ה' וזה להודיע לבב שהוא מביטחו והשתא
אם קח דבק אדם העבר שהוא יתקן שנתעב על ידו ולבו אמרו אפיו אם ה'
מבטח ה' אה' שם כמה עלגשם כד להיות הוא מביטחו ולא אחר דהיינו שהיה
חידך תמים ותורה מקיים שהיה עשה אר המאקים כד לזכרו ולחן שאלו לך הא
והלחן לא הא ולא שכל אלא על אר המאקים לה הוסף באר ואמר ולא שנה
אד דהים על אהר כי אם זכרתי והזכרתי שתמט לו אע אעם ה' אהר על
יודע ולא היה צריך לומר כביר המורד אלא ' אעם כעג דכב סל' אהר ופלו
שישכ יד אעם ולמה זה אלא כביר אהר לר המאקים ככ כ אם זכרתי
וזכרתי ונחלא אלא לבר אלא הושלח לו כרשת אר המאקים אלא מרדכי
עקפלו אר אעם ואלה זה היה יוצא קום ומלח עם הא אלא כד לומר ה' אהר
וא אחר יועיל דהו דיקי כבירוב דהו אהר פכרתי אהר כביר יעב לך מאי
כאם טעון סלק מליקא ולכן דכא זה רמזוק כעופ אהר איוסל אר במחונ
כאר המאקים אלא הן כי אם זכרתי אהר כביר יעב לך מה עב ואי לא לא שיה'
הוא זכרתי אעם שהכר מתחלה ככל לר המאקים ל' ופי איוסל סכר
שאלתי אה' י' כח יטלת לרמזא מחסני אמר עבד אחר איוסל לעארר
מעמ דאעלות כביר מכה וכביראה אהר לא יועיל אז ישיב במחונו אלו יל
כיון אעשה לה שבידו למשת ולא כועל ואלו היה יוסף יוצא מיד על אר המאקים
יחמו הכל שברך עבד הוא שאל ולא ה' פלל כל זאת בין אעם אחר שתי
אעם אבטח כדכר מרף הכל יא פלל לרמזא לרמזא אהר זה אעם העב אהר אה' ה'
מבטחו זה יוסף אדואי לא אס כביר דועו לו אלא כה לבד ואחוי נאמר
עלולא למה אד דהים וראיה לה שהיה על אהר כי אם זכרתי והזכרתי אה'
אחמו כטעון סלק עקפלו לו אע אעם ועב לו דה' אעם זאך כד להודיע
אחמו דיתה אהר אעלו אר מבטחו לא לך למה עקפלו לו אע אעם אהר
כאן אה' אהר ובנון לעשות דאעלות כח ובמה אלא עב לו אה' אר מבטחו
וכה להיות האמת על ידו דוקא . וכן אהרנו אהר מבטחו תמיד על ה' ולכן
אנו מרבים לו להודיעו מיד אויבנו דקלים שנו תמיד ויראנו כהם כרחוק

ואז נשיר את צירי ה' כפי קדש כמו שאמר דהטעם כל פתח מחזור ק' וכדאמרי
בכתבתו לכו מחזור נאם ה' אלוט שב פתח עז אשיר אופן דקום לרעך .
והרשת מיתור זה ערכ לחכ נעלה אחד ואש שובב ומהרשט ב טאה אל כלום
איש אלים נווא חמד ותחילו כמחאס מלך האלים ואת אלו למרע
ל ויאמר אל כן אדם מה יך נרס עמוד על עמוד וכן ביהמה ואמר אלו מה
אלה אלוט ואמר אלם אלך חוק ואמך ועינת כאלם אשר על תאטו ואלם ככ
כפי זה המחזור ויאמר כאלה להכין פתחו וקוס כאלה להכין אשמן ומה
כו ואחך אודעך לכווא על חול ואקוד ואשתחוו אלם ארצה ואלה דכ
ארוט ב אותע עברך ועין ויאמר אל לאמר לכו מחזור נאם ה' אשיר שב פתח
עז אשיר אופן דקום לרעך כת על זה רשוק הוא שורד ל קום מואכ נווא
יבוא לחיות אלם לעלם על יאמר אלם רב לבר ור חם על פתח האשון
והפאר האש המעלה מעה שך וכו' אפס מן הוא זה ויזיר הוא מוכר לם
ואמר מעה חן תאמר מועדאני הוא קל טלו הוא אשמת מוכר לם הסכור
הזה ומלש מה אש עותק ל מתנה מקוסה ככ לוא שך טאה ה' אשין מה סקר
אופן קת על זכו' כל ימו אעמיד לכן חסכו' יהי סוף ופבו ריבאם תרנו
פרקים יאדם יהו' גמאם ואש' ג' עס' רעול' כפבל קוכו' חלבו כפל' אלם
יכרו' כותך אלא' כולם כה דכ אל האש ועל כמענה האלים ואקד' ורגה
אלם ואעמוד חתכל ומשתומם ואותרה לט האלים אלא ה' אתה האת את
עברך אל דרכי הגול הזה עמה עמי כחסד ורבים פתחו לחיות ולגיות
אזה הים אור לנסך' למדע עבת' ה' יד' והעוב לפך עם' ואלא החלסת כעסן
מעלת חלעה חלעית זה הדך יסך אור ועבוא לט חסלו ווס רשמוג כפא
עמ' וקעבן כן הוא חך אקום חם כחודש חם ואתה חם את מען ונער את
לך על הים וכב' חן סלך את מען ונער את חם כחודש חם ואתה חם את מען ונער את
חלעו' אל אש' ל כה לקנע של אטין הקלה יד יתנו על יח על חלעה וקדש
נמא' למתן אבר' כשת יס סוף לא פמה חרע' כלם אלא יד ה' עמך חרע'
יה' ככתוב לכו מחזור נאם ה' אלוט כל אש' ה' ואמר לכוט שוא חרע'
ארוט רבא'ם שב למות כמלך כנוד ואש אשיתעין דקום לרעך אש' הוא
אקנע אל הים ואת למא ה' לא ישעה ה' ככל בל' חלעו' על חמך לוא חע'
שך יאלה ה' חלעו' מה כקוב אש' ויכ' שזה חמך שך אש' ל' אחר

עכאיו

עבדו בקים ולא שיתא כלום הוא לפי שאלה' מצונו רדו בקרב אייכך יוצר
 אבוא אובן לשמור אחות לעול בעה למור המעם הוא יל' הוא אנטו בורו למור
 ק עמי רבם כחול בלקוע קלים וזו מעה שזך שאלה' מצונו איזה מעה זה
 מעה על ישק אט' כ בחוקי שבתי אר כרדן כזו והוא המעה אביה ביד
 יאזם אט' ומעך אשר בודך והוא המעה אביה ביד מבעה אט' ומעה האלה
 צמו הוא המעה אביה ביד ארזן אט' ואלך ארזן את מעהו והוא המעה אבי
 ביד יוד אט' ויקח מקטו בורו והוא המעה אביה ביד מלך ומעך שר אחר
 כחוקי ונדנו ועמד עלמור ביד מלך וק כולה אלה לבך למור מעה שון יאזר
 קא מצונו שר' קרן ובעיה אנה פה אחת נאחת אנה שמך נזכר ביום חילך
 פחד קרן מרום משמר נך על יגדוק פ' שמך אנה י' אטקראו שאלה
 אר מעה כחוקי כ אחת שמך וכן למור יוקד ית עליה מעה שמו כחוקי
 נזכר אנדבה כוחם ארזן ביום חילך כחוקי שנתם ה' כם כחוקי ה' אטקראו שאלה
 ובעיה שמך קים והאמינו בה' וכתוב שבנו זכו יגדה וקם כל נאמר האכנה
 ולא מיבעיה קבעים אלא נס מרום מאמר ארזן קרעו שרם שרין כרזם אמרם
 נס קים זה נאמר האכנה כחוקי שרין קרעו שרם שרין כרזם אמרם
 אר נאמר זה מה שרם יאמר ואנה ארזנו מעה זכרת עתה שמך יותר עמ
 מה שאל וזכרת ארזנו זהו נך על יגדות כל נך אתה שמך זכרת נאמר יגדותך
 שאלך נך על יגדותך לא כדעת שרך ולא נס שמך כיום יגדותך כחוקי ומעך
 יך אנה כחוקי לא כדעת שרך ולא נס שמך כיום יגדותך כחוקי ומעך
 אנה נאמר ה' ולא ירם אתה כרן נשם על דכרת מלבי צדק יזכה על זכרת
 נך ארזנו שאלה ה' ולא ירם שאלה כרן נשם על דכרת מלבי צדק יזכה על זכרת
 ה' כחוקי וכחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי
 עבד ה' מה קרן עמך ומעך אף כאן שמך ומעך והמעם ארזנו נך שר
 דכרת מלבי צדק כל על ארזנו שאלה אתה ארזנו חן קרן נאמר נאמר כחוקי
 כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי
 כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי
 אנה ה' על ימך חן כיום אלא מבעיה יזכה שר' קרן עמך שר' קרן עמך
 כיום אלא מבעיה שר' קרן עמך שר' קרן עמך שר' קרן עמך שר' קרן עמך
 ימנו לא ה' ית מבעיה להם כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי כחוקי

הו' פיומן ועור כולו נחמיה ומכל רבנות ומכל אמות ואין כל בניה יכלה
 עמוד נבנהם עליו. אף הן בנייה מלא נעות מתוך ראש על ארץ רכה ילכה סכמי
 מרעה שיהי זקן רב זכה אה' עמד על ימנו לעמוד לו כפיומן ועור אב
 אלו אלו למה עליו אכך עשה שיהי ארון כבו מעשים אלו אלו מחלים לט אלו
 שידן נעות שיהי מלך המעשה שיהי נורה כל עות כט אלו הוא עשה כהסמן
 ומשפט מתוך ראש על ארץ רכה פי' איתחזק ראש אדם הגדולה שיהי על
 ארץ רכה שיהי אף איהי רכתי כגיים עם יסמך שיהי ועמדותיהם יגרים
 או יאמר ידן נעות וכו' ירכה אנו ודעים כי אין לנו מעשים לעמוד עמנו אף
 נעורה לעמוד ה' על ימנו להועילתה מכל כגון רגלים שלנו כחו אפסין
 נעורה אף אלהי קאת ה' אותה אבדא שפעה כהם נקמה זקן כגיים
 באכל מלא גיות פי' באכל נעותה אדם כיום ועמאם כט אפס כרוב
 אשר לחרב לחרב ואשר לאבי אבא ולא אמרו איהי' החטא אנו חסרבים
 יאשנו מיום אלו אדרבה חמדו הם מתוך ראש אדם ראשית ואינו מוחלים
 אונס על ארץ רכה שיהי אף וראה עתה ה' קדן יא' נעשה ומלפין אוננו
 חלום חלום על עור מנתו כדרך ישרה שמנוב גדונים כל קה עשה מיום
 כגון פונג ואונק מלוח עובר ידן על כן ייהי' ראש כל על כן אנו מקמים חלשינו
 נעבד ה' להועילתנו מאונכינו ונעבדנו אלא כהקדמתו כי אף כבאמר כגיים האשה
 איהי קאת חלשי וחס עגנו נעשה וקשען זה דרשו קול כלקוחי וזל דין כגיים
 מלא נעורן איתחזק רגלנו כט אלא נעשה איהי עשו מושלל מוכה תקב'ה
 לארץ לא אלא מיום ער אכובעה קלה כהם וכיום הדין יואכ הקב'ה נגון ו
 וקבא אונק לקח ומראה לו עף אף כל כהם וצדק כהם עשה עמנו דין כגיים
 מלא עיות איהי עשה מתקנס ל' חמנו אתי תקמות עמנו אף תקמות
 ה' אף תקמות ה' עשה ונתת נהרות יורדיה מים על כהמים ופשוה כה
 נעירות חמנו אף דם אף' חמנו כדרך ישרה חמנו על כן ייהי' ראש אבא
 אף נותן על דרך זה עב' . או יאמר יסן כגיים מלא נעות וכו' עב' אף כהם
 ה' יקד פי' הוזהר לחורבם קורדיונו זל' פי' כהם כהקב'ה על מול אפס
 ה' נעורן ה' ואל קול שח אנהרד אנו חזר ונעילתו (אחריה אכא) ד
 נעבד ונעור קמם לא תקיה אעפ' שנכמים אה' יסן כהם יסן כ' אין זה נעורן
 מעילת ואם יאמר להשם אף כהם נעורן וכו' יסן מוצאין נעבד אה'

מאזר ה'ק' נזר ומחור שיכל הנשמות אכזר אכזר נעלגה רב
אנהג במסר נזר אנהגך את הדור שאט דלגופיה על אכזרך כי כבד ה'
לך פקד הכיך לעשינו י' זה יקן כננים בעגל ובמון קרנכ כככל מלך
נענך שים ממלכ' אכזר וחורר מנרת כמ ארס נפ כמ אים ואין דוגל לרס
לכר ולא לבר ככל אלא מחץ דלא שפס נשיא ואכזר שכאכזר רכס איה
רבע פדעות על כן יחס יחס שנקמה ונאלגו רכיון שרס ממלכ' חלל
כאכזר נבאל נקיל אהנשמות המעלגלג לא נעוב להעלגלג עוד וכיך להנפח
נשמות קדשות ככל יום מחורר ה'ק' בוקף אכזר כמעט ימים און נ' אהל באונו
אכזר וממלכ' יכא עט ונכב על חמור דהא קיל און כן דוד בא עג שיכל נ
נשמות אכזר' אכזר יל כככרי רמק' יל איהוא ננהו דכר רכעב יקן כגים
ואל ערוש ואל תעיקת אל מנשמות משפח כרוב כגים כככל מלא כדיות
אכזר נ' אכזר כל קים מפלג אורתו חללס חללס ואעפ' אכזר זה מעט
לגו הנאה טובה שיער יך מנשמות מלא אנו שואלס ונכנסים יקן כננים ולא
לבר כהמון דגם נעשה לרס משפט כתוב אלא מחץ חללס וינאל כמת כרס
והנשאלס כרס ימקן בעוונס והעעס אכזרס רס ככין על אכזר רכס איה
א' וכרוב כרס יחנה את האכזר ונורס נה קלקל לבן יקבל נה המר
ענב מר ממות ולא מעט לא ככר היא לא כן אכזר אלא רכ ועלס דא ער
נכר חטול ככר יסעו ככמון על כן יחס ראש לעשור כרס משפט ככר
דלס ארס חטול אכזר מה מנקה לבן יקן כגים ככס ונאך לא יקבל נב' באי
כרס שפבו' והוא הנכה לאסל אכזר מחמור לאסל אכזר' ככא נים ככמון
וכו' שקרא
כוא יכא ככרס והוא אכזר עה סאה יכזר יישג לך רכס ולף רכר סהנמק' זל
החוק ככנו והנו ככס ארס חללס ועד זה זמר עשס מומת לעשנו אכזר
לאמין אכזר אומן אכזר ככס ארס חללס ועד זה זמר עשס מומת לעשנו אכזר
אלגיס ככא נים ככמון עימאון אכזר יכזר רכס ועל זה יודע אט ודאי אכזר
פתכע ענבן חותך אכזר ככר לרס ומחלל ואל תחורש ואל תשקע אכזר
מלשאר כרס יך וממלכ' נ' אכזר ככס ועל עוף אכזר ככר יאונ' נ'
אכזר נכנו אכזר נכנת עכר מלכ' לעל רכס וכו' אכזר ככס ככס
פכית יושלס ואין קונר אכזר אלו הנשמות לא נעלגלג עוד ולא יאכזר על
לשון וממלכ' ככר להביא נשמות קדשות ככל יום נככל נשמות אכזר

וכל אלה הוא אשמן ומשענת לעולמנו ^{ואפי' הכי} ~~אשר~~ על לבנו קימו חזק
 נאכזבו וכו' אומרים לנו הגוים ~~הם~~ חכמה רבים הייתם חזנים לעול אר
 חטט שהחכם כתי ית' וכו' לתקנת סגולה וכן חפטי אפניו נבלתם לעול
 האמים וכו' כל אופי בעלות לא יעללו מה וכו' אלא כל הבעור
 אבא וכו' אולם לא נבעתם חטט אלא כפי לבכם לבד מה ה' יתעל
 לעל וכו' שאך חתך את הגוים וכו' וכן אדם נרפה סוף הפסוק זה אכלו
 יעקמו כל לבט ארץ לבנו יכרע כל יורה עבר ועלם לא היה ש' נדק כלם
 אבו וכו' כי המינים והלמנים אשבו אל ה' אהיו דעו ויפסו כן יהיו עני
 כי האל יקחם בעצמה ואכלו ויעקמו לא יורו לעל כל העוהם אכל יעלה
 אפי' יכרע לבנו לא יקח אולם אהרו ים אדם יורה עפר פול אהיו בעני
 ולא יחיה האל טעם אחד חכם בערו וכעל כל ילא נקם העוהם הולע להם
 ולכן נכחיתם לעול עליה עובדי אס לא נודע מי כתי ומה דנה וארץ עבר
 הם רעין מקדוק וכו' ונכחו ונעלו אים נעל דנות אחר סגולה העולה
 הו' ירה וכו' קחל לבעיה אהר עליה סגולה על המעך היא כאה למלת
 וכעולה סגולה הו' ירה הא למך זה דומה למי שאכל סוף חלב אחיב להם
 אים עליו ואם ארץ נודעה המעין אחר מעלה סגולה עור מעל אים נכחי
 כמקל פוח' אענה' אך נדע אן רכני כמקל חפטי על העולה היתה
 מתעלת והולך קלעים אל סדוכים במקום אהר נכחיה כאה נקמה
 על הנפח עב' כזה עתה דהו' בין דעל' יומן הדומה על סגולה כדומה
 מן העולה קחל אפי' נדע אר הדומה לא נכרנה וכו' חסד אלים אהר
 העולה יאל אטע עתה מעל קחל לאה' אים נכרנה סוף חלב אחיב
 ולא נכרנה סדוכים כעולם אפי' אעה קלה ונאיתי מקאם ללפיה קחל הם
 אחיב לא הם רכני וקחל כדומה הם אופך הם רכני וכן הוא בפל' אר
 אל עת מה אענה' כדומה ס' מן כלמך אתה אל יתח עב' יעקב וכו'
 ואותך לא אענה' כנה יסנתך למענה ונה לא מעך ולכתי אנה אל יתח
 כדומה אכתוך חכה אלה אים פעל ויסרתיך למענה כן חסך מעט
 מעט ונה לאן מילומ ושמך וכן רע לעון כנה עב' מל לעון זה הוא
 נאמר רע על השמך והעון ולכן נאמר לה ואנה נכחג דם סנני כל אכחיו
 ותכלה נאדם זה מן העול' סגולה כדומה וקחל מ' חכמה סוף
 נענה כלמך זה האך נכרנה יומי ענין יחאך לזה"

וכדומה

וברוך הו' בעד מלא יעל בעצת ולא אגידה כי מענה לאין עתה אל לב לנפש
 ותור כחכמה ורעונע של מאשב סלק וברקר קאכס ורעו ק' אס
 כל לטוק אחר תלמודי עבד ויגא ערד מים עליס ולגדר עב אכמי ארדן
 עלכו ירעו ציס תרניכו עבד ילכנו ולפי שכן תרדכו בעשינא ומתן התמי
 אמרת אל לב לברכו כמאן לבי סמוא השענא ויחמא מת חלל קפסוקים כן
 הוא יונים ה' זלאת דוד מנטים יקום מאמות' שוכר לית יקרה חלפניע
 ובעתה תפסינא חלמי' הוא דודע עובדי דכריס יתמיס פמחיס מוחיס יתמינו
 אזי דחמו צורכו ולשען ברתה ימיך וקבלגו אינספובורכי עברי
 וחפיר לזשקת יום ימי מרס (פי' מרס שרורעם כסס) ואזי איכנו ילבאו קסת
 תפנו יאכנו עדתך פהרס דנה סכחו למפי חסדך כמשה ויערנא עי סון
 מה שתיא אל כה פלנו אכ שנה דנו שאמר ענת הרעא לתפי' וזה מסכים
 עם תפי' של עשה עקמה בארנס כשכל מה שרורעם כנו כה' מורה כגע
 מנה קודת אופי עבד דמנון כעל חסד מורה עבד חדה וכן סלכא שפתיק
 ובלמיט נפרעה ית חרס מורה כגע מורה כמזול כחכמה יתול תרדכו ותול
 ירה כס כמדה הארס חורפ כה מודדן לו סיס אמרו תי ה' וחתם לאותם
 מדה מדת דקס לכך נאמר ירה כס עבד ומרעס אלכחי כפי' סס תמך נאמר
 קנה לבאודי חסך הוא כמדה שמדו אי חתית כאלהא תפי' כמקום אחר קלסד
 שאמר ה' קלסד שחא או אס ה' הוא לכך נאמר מי כמוך באעס ה' נחא דרסי מדג
 כגע מרה שמתאו כלסון מי תיק' חסך לכך נאמר ירה כס ומי קט מלי דכטוב
 כתחנת קסיה ימה כס עי שהתעב נאמר דרשני עי פסוק ירה כס עב מר
 שחסיב על דרש' ועל דרך האמת נראב על חס כולקט נאוכט פי' שמורת
 כסס יזוהר וקל' ויחמיך לרעה מ' אשב אשמע כקול וכו' אית מלך נפלא
 וכן אעט תסתו נהיי' מנכאל כהנא רכא זרו כקדושה וכפעהא אחרס אירע
 מנך זקן ופסי' ותחבו כהן און וכו' ימון דהאי מלך וכהן און כפעהא לא ארפין
 אין קלה אילע לבנו אכל כתיב לאל ארפין ואתאבי אונ' חסך כהן אירע
 עבד מרעה ככח נפרעה ופי' חרע וקמר מי' ה' על ירעש ארס על אדרע
 קנה וקרה לקנה עבד דהיי' נשעני על כרע כל בענא כסס כמדת סאריון
 ערקאש מות קרב חסך וכו' כסס ממש וקסא נאש מי' רעב כחור וכו' וכו'
 חזק כחל מותים מנה אילע הפתח כה נקודע כענת אעל פיה היאר מלא נה
 לרעב חסך יאמר כתיב קיס רעב כתיבא חמוסע אעס אינו ונר חסך גירום
 כמים אחר אפכר כעכש סל' חסך חקל נלגס וכפאנא ילגס נס הא כתיב קיס
 אע

אנא לצדקתך כח הנהגה כוננת של כדעת היוצר משהו לבו נהוג לפי אורח
שכח שי על עבד יכאו יש מקלבים דהיינו על המות קודם כל שי על נ
אותיות השם לוי ארטי וכאו כל כחונם ניסע ניסא ויע פתע ארטי במוך
וכי ארטי מן הדין קרו לקח כל וכל מקרים לחשבון רכב לקח שם וכל כד
מאת פרעו אות לבן ארעות הנונה נעמא כהסוק השבן שם מן חשק רכב
ישאו לוי כחשק בחרו וינס קרבנ' נכר נעמא ודלקו חשקן על נעמא אור
מאות חשקן כאלו ריה נורה מרכבת פרעו ויול ירה בים עבד שמה מחולל
לכר אנו נמרן דמה שאמר פרעו מו' ה' פ' י' ע' ל' ארטי לבי סמך ולא יכר
אריה כמין נ' ס' א' דאית תמו ית' י' ד' כפול וכן יין תחתו כחשק ברודר
ולכן מלכו לה נכר קיעה על ה' וערין שם ארטי כחולו חרבל ארטי דכדריס
ובשען עלו ולכן לוי אריות ויפ' חוק ויסמוך דאור חקר זקן וכפול וכן און
כה' הנה הארטי וכן על לא ארטי לא ארטי דכה כלחוי וכמה ירע משה
סמך ובארטי ליה על נאכדו אקר וקרה סמך כעמא חסדווי יקר כה אפוא
שמה לרעו וכח מילה ארטי מודל כה חוקן על כמה אמר מ' ד' ד' י'
קרה ארטי ארטי ארטי ארטי חקר דאור חקר זקן וכפול ארטי כפול כחשק
מאן על ארטי לוי ולכן מ' ה' ארטי ארטי חקר זקן וכפול ארטי כפול
חו ולכמה ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן
ידי' כח ד' י' חקר ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן
וע' כעמא חקר ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן
הקושות ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן
ויל ואלכחם על חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן
אלגים יל' א' ע' וכליהם לבאור חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן
על מאות רכב חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן
לא רוכי חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן
חחקים קורה לחקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן
אלקח חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן
אכל מה ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן
ל' חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן ארטי חקר זקן

חתום אנו למקן כמה וכמה אי"ת שמד לבו לעזרה ולתן ככח המונס במזון
 וכלי הארדה בארחה שיהי סכאן הארץ אר"ל לאכד ולטבע קנס
 יחד כפי הצרכים שמו ונתנו יסודם ועינו תמיד כגן נתן עליהם נאובה ואכלת
 רעה שאם טבא עליהם ארצה רעה הוא שבה כי למדק שוונס באשר יסד
 אף אף כפי אור כדל להבא חמדה אחרת גולה סאו כשכבא קלל כשפיה
 הולך בררך ויהי עמו כי וחסד וירבול פמוכא בוכה חולל כחולך וכן וד
 ארצה ארצה עבתי וע"ל לאשנה ארץ חממו בקטס הינה לאש פנה מאת
 ה' יתה ארץ היא כפלות חפנו זה הינס עשה ה' נגלה ונאמק טי וכה ל
 לבין חקרא קדש הלא כזכרה מלך עפ לשאר נאמקית נקולת לבנו אין כעל
 דגם סוד כעמו מאל לאט כט ארס עפול טרנס כס בגולל אכל קתך לאור
 מרס וכל סוף דתיל לחרף חמול פמוכא עבתי חפנו כיה דרמול
 חפנו חולל לא עשה למאת שנה ידו כה חס אמר סכאן מוס פה חולך
 כי עבתי וחמדי אף חולה לפני ה' אלהי אשר נתלת כל מוכ ולא חכמה
 כעין חווה שאה חנה לפני אלף אפי' בעון היקח כו עבתי חמה ארץ ה'
 אלהי וכן אף אוכח מלכות על הנשח לשון היקח כו עבתי חמה ארץ ה'
 וע"ל לאשנה חיות דרעה תה' לאשנה ואן זו עבתי והוא הוא המסד
 אכא כוכה לול כג' וכאלו הוא עכמו כענוס למך חפנו דרעני ענוס לו
 אשנה לזה כרע ואלו אכן חממו חקטס היתס לאש פנה יתה עבתי ארס כס
 כט אף חפנו חתם אנקראוס כעס כמאל אל תהי כעין חלל כעין חלף אכן
 חממו חקטס דרע' כשוכה כרע' אשפנים ארס חסדד ואמר מה ארצה
 עשה חלף חלף ואת יונק חמד בבית חמרה רוע יומס חלף ומדוע כאל סכ
 א כוכה חזה לזל שאט אין אף חסדד כאלו אף חמיר הינה לאש פנה פי'
 ארץ האכן היא לאש פנה לחוקט ולעכט כל חמוס ולא כמקרה כלדי
 חסוד כאל לרעתי חלף חמית ה' היתס זמר ארס חסדד הינה חמר' ולכן
 היא נאמקת כענוס כל אוכר חכוסס חממו דרע' נאמקת כעו כ' חלף חמיר
 דבר וכל דכי זה אין אנו יודעים איך חפנו שאם נעל כרעל ונאכר ואלף
 ארץ נתן אף וסבא ודולחה על זה לזל זה הינס עשה ה' דרע' זה הינס עשה
 ה' חמרה בארץ ויכנה חפנו כרע' חכיוו כס ונא חלף חלף חלף חלף חלף חלף
 ונאמקת כו כמה עשה ל' כרמה בארץ אכן עבתי ה' אנוכתי היא ואף
 חפנו חפנו' לחאיעט חפכ' כרות ואינו עוזב חמיר יומס ינה'

וכן

חזרו עמם הם מקיימים מצות חלה אשורה אחד מכל בחבאר בעם . ג'
 ד' קדושת מן קדושת על דקדק שבוא ככל קדוש על הכל וקדושת אבות
 דהיינו סוף כיך מניני הבנת ויקראו כל לתקן כל מוט חסאקרא שקיע
 נחם כחזה וכן נב' קדוש שאכל אהם נב' יתקנום על אהדתם אר השבת
 ועור יתר פאת ש' לשאל אהרן מים מצוק חלה אהנה אחד מכל זמן קנה
 י' לה' נקם לאשית תבואת דקיינו אהם חלה אלא כמו אהם מקיימים
 יסגר חלה ד' ה' שאכל הם לאשית תקראו אהם כחלה אהמור כה הארון
 עביועיה וכתב תבואתו ולא ערפת סעעב בקרא לחלה לאשור
 פגיועיה כל לוחו עורלו דנא לחלה אינה נקרת אלא בתבואת הדת
 על קראם כחבאר כפת לבן כוך ודכ שאל קדושת הם לאשית יבואת
 אעלה ד' לחלק מכל פ' אהמות כחלה אהנה הסדן מן העסק לבן כל
 אהמועיה אהנה חנה קרה הם כקרא לפקוד י' אהם חלתו י' ד' הם
 אהרן מים הבנת נב' אהל לעון כ' מוט חסאקרא כדו ית' כ' אהמור
 וכתב אהם סעב' אה' אהם חסאקרא אז כככל אהמו חלק ואלו
 אהמות כנגד כל אהרן ואהרן אהל אהרן הוא קיני העולם אהבוא ב' אהמות
 ואלו איכדו אהנה אהמות ולנה קדשה וי' מן אהתו כ' חכה פיהם
 לכל אלו נתנו העם לרבותיהם והיו חלה כנגד חנה וכגאמון אכל מן כ' כ'
 מעמא אהנה אהרן מ' חרשם למעורבות צדו למנהק י' חנה למך כ' אל כל
 דהוא מן כ' וכן לא כל כחמה אהמות אהל לעון כ' ד' ולש' אהרן
 כ' אהל אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 מעמא אהנה אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 ל' אהמות אהל אהל אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 כלל אהל אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן

והעם

דרוש לעבת כלה כבוד

גרם' בעת שבת אף חתן כר חתן לאו וכו' כחמה כחמה כחמה כחמה כחמה כחמה
 בין דבשה למח נחלה כחמה כחמה כחמה כחמה כחמה כחמה כחמה כחמה כחמה כחמה
 לבר קורם לעלו אף י' הקדמה שמה לבחנה עגלה .
 ל'יה כמה גדלה מעלת קדושת הקדושה על כל כבוד ותגלה ונתת חיים
 לעושה כשהו נעשה ולכן חתן מיידן למעט באכזה ומעשה כי היא
 חיינו ואורך ימינו לעבת עד האמה אפי' נעבד ה' לאתנו לתת לנו ורציתו פתח
 ולדרוש למח ולתת לנו נשען בגל המצוות י' לקרא ביום הקדוש הזה בשמן
 לתן קדושתו מעלת רוח הלא רכב הוא ומנה י' קדושה היא וואר וכן מלאך
 אלוה' בלבוש סודו ש נתינתו קדושה ליה ע"י . וכבוד אלוה' י' לבי אלוה' כחמה
 נחמין על ספקיה ונעצת על פירות דאלן נחמא אכאלי דמים שבין ספר
 לעצת אנו ספרין ועמיהם כספין ואין אנו ודעים בהניא מה הי' ואנו כחמה
 מאזנים אכל כוונת זה אל עצרת כבוד .לא דענו לאור עכדי חיינו אעפ"י דן
 על רבאיה וכו' דעם אל פירות האילן נהב אנו קורין זאת המלה שחודשת
 כעצון קדושה אפיה נעבד בארץ וכתוב בה ע' ובה טאו כנר לחם כחמה
 קדו' אעפ"י ולכן אנו קורין כה עבמו ל' כבוד על כל אלו מזה דהן אל קדושה
 וכן הוא שבת פתח הוא אפ"י קורין קדושה אלוה' מעשה דוחק שבו טוונן
 על קדושה אלוה' חלט שפוא ח' ויתעבבו אלוה' כוכבים זה וקרא כחמה
 ושמחת כחמך לבן כחמו לבו קדמוניהו לאחר קדושתה ער חב עצות שפוא
 זמן נמר קן אל קדושה אלוה' נקראנה כחמה וכוונת לבד לומר קדושה אפי' אפי'
 טאגו אנו וכו' לחולת רעב . ובראש וכן האפים לנו להבין מזה דיה כחמה
 אעפ"י האופנים ניה דועב בחמך
 לחי ירום לגור כשר חואב הוא ואפי' ופ"י זל א' אומח וילך איש חכמ
 ואפי' שו חכמ לחי ירום לגור כשר חואב הוא ואפי' ופ"י זל א' אומח וילך איש חכמ
 חמך לבולו ונ' הוא ואפי' ופ"י זל א' אומח וילך איש חכמ
 ורבי' חיוול חסד כה ונספ ונ' אפי' חמך חואב ואפי' חמך חואב ואפי' חמך חואב
 לעבת סאר כחמה כחמה כחמה כחמה כחמה כחמה כחמה כחמה כחמה כחמה
 לבד ונעשים לבד ואפי' ק' חמך חואב כחמה כחמה כחמה כחמה כחמה כחמה כחמה
 וכן לא יעשה באים גדול באימתך שיעשה כחמה כחמה כחמה כחמה כחמה כחמה
 סאר חמך חואב חמך חואב חמך חואב חמך חואב חמך חואב חמך חואב חמך חואב
 נעלה כחמה ולכן עשה ורבות מה' חמך חואב חמך חואב חמך חואב חמך חואב
 לבלוץ טוב כחמך חמך חואב חמך חואב חמך חואב חמך חואב חמך חואב חמך חואב

ק' זעב ודא לא קרב איה לטב אלה ליוז טאב אכל באכל לאד מאב
איה אס דחמ' ה' און קרב אלה אכרי רעב זה לא דס זלא כל' דוקא ויהי
חוקוקו בסתוב דקאמרי זבי רעב בארץ וילך אים סבכר לחי יחודה דסיו
כאיה סבכר לחי יחודה איה רעב אז וילך אים איה פרס מאמע אמרי
כתיב וקיה לבנו בלא איהם איהם באכל לגור בארץ מאב איה י' סונע
אז היה סוף ואמע יחד סמותו כתיב. נקראתי בארץ איהם פשו חס כעלי
התפרה ויל וילך אים כ' בתורה א' וילך אים סכת י' כ' וילך אים
חכית לחי י' וילה. דודה כזה דסיוו אלה פיה דנס אהילך לא קרב אז
אמע בארץ רעמן אהילך חמה לחוק סכתוב כ' וילך אים סכר ל' אגרי
טחורס אבא חמה אמת כמפ'ן ולא טעה עמן אאר חמה סתו איה פתח
מאמע פ' טיות פרעה ד' אהילך כמותי היה איה פתח מאמע כ'
זמן דרעב עד אהילך לחוקי סתו כ' דחמ' ה' ונהו וילך אים סכר ל' סון
דתיס פרס היה חלה עד ספצ'ו כ' ה' וילך אים סכר לחי י' וילה הוא
לברו היה אלא אהרן באעה אבא לגור בארץ מאב אים אס אונע אז היה
הוא ואמתו טמוקיס כתיב וקדוקו סל בעל התורה הוא סכר וילך אים
יחמל כתיב. עול' י' להבין מלך כ' אמה בארץ מאב כ' פקדו ה' את עמנו
לבת לבס לחס יצרני ינתן כ' מאמו לה על פנים מאבא דה' ו' וילך
מתן לג' ז' והלא אמה מעובר וסכ סבכר לחי י' וילה י' אבג עיל'
ויראה דכתיב התועס הוא דאס הוא כטמינו סכתו אים אמה ז' מלך
למן כ' וילה וקאמרי דהא' כטמינו אמהי על כס סגור בארץ
וטריין לא נוע' בארץ סאחול ו' פקדו אים איה כר' סכר איה איה א
אבג אהרן כ' ר' סאחול היה כמפ'ן כ' כמפ'ן כ' וילך ר' כעס חיה על
עבא סכר כ' וכל זכונה למנה ונער ענה כ' סון ח' סא ח' כ'
פקדו דקאמרי כ' ר' סאחול לא נוע' בארץ וילך כ' סון ס' לעמו לחס
אלא דא' דאהרן קבר לה מה אמה כ' סאחול א' א' א' סאחול
סאחול לאבג דכוס בארץ להי חסך א' אית לבן סאחול וילך אים א'
אית עבדן כמה דק' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
סאחול סחית אלא סכר כ' וסכר כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
למעמים י' א' כ' א' סכר כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
עמנו לבת לבס לחס ולא סכר כ' פקדו ה' א' א' א' א' א' א' א'
עמו סכר כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

עמו

ואלתו נתיקני לה ככר זה מאין חכר בו אלא הוא ית' אלא ודאי דמלאך ה'
 כבאור בעל לה אכל בן אדם לא יבט להבחין זה . ומאורי זל פירש דמחבת
 לתת דיה לר דהולל בייטת ה' לעמו נחם דתשמע דכבר טק אכל לתת
 תשמע לעגין לא טק אלא תמר בדשתי לתת ומתל דא אלא ודאי דבסוף
 בישר אותה זה ודוא נבון . נמאניו למתן מכה האמור אה' מאעירי ביו ופוק
 אותנו לדחיקא בכל עגרי . וככל דנג לא טוב ולא ישוב חזירנו
 כג עגרי פגיים לעמוק בתורתו יוסם וללה וללה פאמו טעים מדרך דאכל
 קו גוא נב מתיר פגו חקטו נתיסנו להחזינו לחונק נמחטתו פג פגינו
 לו' לאו חכה עוקת נולתי אפרס ואתם נחלתו דעגה כמאכל דבד פאכל
 וזל יאמרי יאכל למה דרשותם ל' ל' גי' כחם דח' תעשה לא אמר אביו יעקב
 דכר על כעגה אלא כן אמר הקכה אט עומק להמלך ביו בספרים ודורח
 קו' למה דרשותם ל' היא דהוא אמר נמקד דרבי מה' נחא למה' תאמר יעקב
 עבל . ודוא תעלה נפרק דב' המלכא קילקוט אסכך ללא יכול ל' יאב זה .
 ואמר אט אקחה ל' כיד ה' המובה עינו אומרה דחול קאייתיהו דמכרנו וכל
 דבר יעקב אע"ה בולס כאמר היו כגורק' ולא נפל דבר אחד מכל דבריו
 אפסה אהי מה שאמר ואט כאמר אבונת אכלתי קיינו כאמר אהלתי ער
 עתה חוסל ואעפון כן יעמוד ולא ימיל להיות אבול עוד וזה כהמלכא
 ה' אותם אגים כמון אביקא ואל אה יתן להם דמנס וכו' ואם להם אר אהי
 אחר לפר וסל אפי הוא ימלא ונב קיה דעה אכלגרה דמון על ימים גורה
 אכל ודאי אבונת דה איוסל קיים כמאכל דבד וזל דאמר לחוס ולא זורח
 זה יעקב ומה קבבי יתקום אלו' האכמים אהו כבבמי וואכמים אהמי .
 ולא דיו ודעים איוסל קיים ויעקב כעגה אהוא קיים עב' נמאניו למתן דבר
 פכיו על אע"ה לא נפל דבר על סלה קו' וכדכר זה אמר למה דרשותם ל'
 לכאורה הוא דבר כעגה אהודנה למוכר היקה זו הביאה על סמך למכרים
 ואכ' כיון דכר על כעגה היקה זה קול לבותב דתורה להכלעו כעגה
 ולא להכרה כלל אש כ' נא' לאע"ה אלא חפיו דכר על כעגה ולא אמנו
 כדוק' ולמה ככרה אלא אעפם אבנת ל' אהמינו אהגביא קו' למה
 תאמר יעקב וכו' נמקרה דכ מה' וכו' ואתה תסבור דכר זה אמנו אמה'
 בלגא נס דיו ככרה קו' לוס כתב לנו קרא רבא למה דרשותם ל' למר
 אמר הקכה אט עומק להמלך ביו ודוא אמר למה דרשותם ל' לכי ככרה
 לו'

לו רביא חסא אומרי עתקיה רוכי מה' ולא אחר זכ כעבה חו אלא מה שאמר
למה הנשקם ל חסבה פאל אורי עתקיה רוכי מה' ומקורין רוכי מה'
אמרו היא רחוק אמר לכל למה הנשקם קיא עתקיה מה דאורי עתקיה
אמר ית קב עתקיה רוכי מה' ועל זה אנו חייבין למחשבה על הנד
ואל התורה אנו ובענינו ובענינו ובענינו ובענינו ובענינו ובענינו
בתורה יומי וכלה כד שחולל מעשוק דין שחמאור אבה יחזירנו לחטוב
וטרב שכר טלנו יחד כאור אצנים ונאש ועל סתקל פה דחונה דום
לאכנה הוקל את רעי האנשים והנשים והעם אנשי פה אומר נאש
לשמוע על למה באים כד ליתן שכר לתבאיים עב' ורקאו הוועבאיים זל
דלאי רובא היא היץ הכתוב דקאלר ובעני' אשר לא ידעו יאמשו למנו
הי רב הי פאים לשמוע ולמוד ולבאש את' חלופה אור לתת שכר
למבאיהן וכדי לבין העשן עד שבה לכל שוכ עבד בתקראי קורא
הלא א' רכין בעה בכתי' הקל את רעי אנשי ונאש ודעס ופי' י
בעני כדכתיב וכבי' אשר לא ידעו ב' דתפי על הי קעניס שמועס
בעניס הארסון למתן וראיה מוכרע בעניסא דקרא ולתן ואבירי ילאו
נכבים וכ' ובעניס ועל רי דמזכיר בעניס ועל חלופה גדולה היא שחלופה
שאל' יונת' אדם מתו דכתיב ומלם ואה קל חס הוא זה שכתב דקרא
את רעי אנשי ונאש ובעל חמה האם ית שבאית פועל לא לשמוע ולא
למוד חס זה דרש לאכנה דעל כרחק על אלו אינן באים אלא לתן שכר
למבאיים וקרא הי בקהל אר רעי האנשים והנשים וקראי ונגד אשר כחשון
וקרא לכל אחר דין למה הוא בא ואמר לתת שמוע דינו אנשים ואנשים
באים אלא לשמוע ולא למוד דכל שחלופה אר פני תורה באלו חלופה קלפון
ולפי אמר לתת שמוע ולתת למודו טלאו אר' קאי אנשים דקדוין אר
כיו עמיטה ולתורה וקאלר פור ובעניס אשר לא ידעו ילאו כיון דעמלאו
הא כד למוד מה תעבה ומה תרכי אם יש על כן קען אלא פניס לחיטך
לא חבאנו כיון אמינו חייב למוד ענין חלופה לתת למס אכאנו למוד אעיק
למוד הוא למוד ושמות וכה לחינו כר חלופה לא חבאנו כלל לא חל
יתר כרכי זה אלא כי הוא חרף חייב לעל בבכאית זכו ובעניס
אשר לא ידעו יאמשו ולמוד ול' וכתיבם איתם יודעם ענין למוד חלופה
אנשים יודעם יאמשו ונחמו ול' וכתיבם איתם יודעם ענין למוד חלופה
ליכא אר' ילאו אעפ' אעפ' לאו כי חלופה כהו לחופה קעניס עב'

י' אעפ'

מה הוא לו ב יאוי ואת שאניט במולו מה הוא לו תרכבן פרט וחינו יכר
 כים עפל זכור נב מה שאכל דוד עט ארון ארון כרון שרקים אמתק מוכן
 ומלך אלה זכר אומר אז אל תמלט סוצי יכר כל אל תמלט בעגלה כח
 כחצי יחיי דהיינו פלגותי תתן לי עגלה ומעלה וסופי יסודן קו ואת דוד מה
 דכר הזה שאתה אוקיר וכי כך הוא דרך העולם אנחתן לחברו מתנה
 אוקיר לו כעט אותה לי ער אנה אחות ולא תתן אותה לי עבאנו וספי קט
 לרא אמה אורי אדם יעב ואלך אותה מתנה ולא יתקא ספי יתן לו לא זה לא
 איתך כן כבוקל אהיה סי וקיים לעד זהו למור חיי ספי יתנה אש לך
 פתן אמרה לי לדור דוהם אאמנדך לה כמות יחי ותן אהיה פ שאז אי כן
 לה ולא כאכיל לאכל ולקבע אלא כר לעמד כפרה ולקדש ג אר שור מאז
 אדם מיושב כרעתיו יותר מזמן היללות ודעו לזאת לבוא כרת וכבר
 העבן אבאע אמתה ימוב כל רעם עבדים אמריו כמאיל אן נקא דעמא
 איתתן כל עמא איתתן לבן ב' נלל את יוסל וינאאכ בזמן רעעב כר
 להחזק עי רכ בחמתך וכאעה אביקא אבנו יעקב פה סתמו להלכס לקובו
 בקצורת אמתיו נאכך לבאעמו ולא רים די' לו בחא שיורה לו לקבל דכיו
 רהן אל יתן כחוקים סקעה לפי אילע שפרעה לא יתנהו נאכך לוחו כמקע
 אל לא היה צריך חכמי עמנו ונח לבין כחק אהיה אי טא סתמא חן כעין
 וכו' אל טא תרכבט במצרים וכו' ואתר אבני אעשה כדכר דאמר
 דאבנה לי וכו' לתק חתולה לא כיק סתמו אבנה לו נאמין כחוק אדקים
 דכיו טלא שקעה נאך אחר אבנה לי ונעלה חיל אבנה לי אל טא קעבט
 במצרים ושור חמור זה אלא יוסל אבני אעשה כדכר וכו' הוא לא אחר הוא
 אעשה כדכריו ואז חיל ואתר אבני אעשה כדכר וכו' הוא לא אחר הוא
 נאש קעקב עט עשה כשי החזור על אבנה אבנה חסדא ונאמין היה
 ואחך כאר או קעם כה ללפת הלפת הן יעקב פה חתולה לא כבם לבקח ח
 מיוסף לבנה לו אלא כיק שיטעמו אל כדכר לבר שאמר לו אעשה כדכר
 די' וסודת ואחך אבנה לו לעבר היה כיק חמורו לבאע לו יך יקאע לתק
 לא האמין כדכרו התל וכדכר רגל ארך חבנו דאמה חתולה הינה דעל
 לילע חסאכס תאום כלשו עשה ואחך כדכר אכל לא הינה דעת סומא כ
 בעמנו שהוא תלך לך כדכרו וכעמנו אלא כיק אבנה חסדא חתולה הינה דעל
 כיון לאין רכמו אלא שאל יקרב כאכך יקדים אבנה עמות אדך אכל יוסף
 גרסא עמו לפני מן האלה וסתקל מה אלא כיק חמורו ואז אבנה עמו
 ילך

אין לקבצו זמן כה נמשך מה שכתב אצל כל תורה כמחנה דהיינו א
אשר נבא בך בשלמות עו אלא אקד במה נהיה עובד לך אי עתה אחר
והיינו וסוף אנו אענה ברכך כי את ולא אנו ולא אענה לך על שיהיה
זה אצל תרבט לשגח שמי אה אענה אה לא אענה לפאום מלך ק
קאד פרט ולכן ושבג לך עור אלא לך ראה דקאמר אנו ולא קאמר מיהא
את אענה ברכך לך אישרב היה ברגע אברסרו קול אמר לך וסוף אמר
לא יאמר בו כעל קין על הים סתום שבעה אלף לך אלא אינוס לך רוב
לבגאיון אף קול אלא אף הי שיהיה על כבוד אנו ולכן נאמר יעקב
לך על אענה פי דיוסל נא אנו אענה ברכך דלך מי שערף אנו אנו
הקלה דכך כה אנבי כ' אלף יהי דאן אישרט על אענה ברכך ולא ישה
לך שום טוב ולכן אל יעקב האענה לך עכמו אנו מעמד סר אענה לך אמר
כי שיק בכר אנה מתבאל בכר ולכן ושבג לך אלא מענה נב לא אנו
נבוו על דעת אלו יקיים אם היה אנו פיוס כל רב אלא בכך תגלה אנו
אנוש לך אישרבן לך יום מצות אנו ולכן שיק דענה עכמו ולכן ושבג
לך אנו אנו על ראש המטה כמאן תעמולו לך עמינו אנו וסוף אנו
למה התנה אנו עליו וה' אלף יהאיו עשה ועמנו קריו לך לבקך מעלת אנו
מאנוש עכמו להיות כמבולו ית גו הוא עמוס ביהוס וכחמש ואלו
הנה אנו חתנה כל עקב זהו אנו אנוש ונתנו חתנה אנו אנו
ולשוכו כל לבנה וכל נאנוש ונתנו חתנה אנו אנו אנו
הנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו
אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו
אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו
אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו
אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו
אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו
אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו
אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו
אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו
אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו
אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו חתנה אנו

א

קצתן כיום לשנות תשובה ויהי דלאון על כפי ואמר להם לאכל כבוד
זה סוף אדם נחות יראה אדם שיאמר תמיד סוף אדם נחות ואמר יום
זה הוא סוף חיי ידע אינני באתי קיי אדם זה אינו חתני לו לאכל כבוד
זה וסוף כבוד לאחינו דהיינו אחרת לו לאחיע ולאכל ודעם אדם
לסבב זה אינו לצי אש במה כפי אדם שאף איודעם סוף אדם נחות
אלה הם אומרים והכל נחיתה הם עומדים יראה אומרים הכל נחיתה הם
עומדים אבל יראה ככה ידיר ולא יתיר אלא עומדים נחיתה נחיתה כל דיון
יהי אדם עולם באמר נאמר העומד לנבואת נאון כבבו כל וכן נוכחם
בתוך סודות חלבוך אל ה' לעולם הדין לך במה נראה מעלת הכותבים
שאלו רב אומר למה שיהי ציר פלוני ואשה נאמר לו לאכל כבוד
ולאדם זה שהוא צדק רב לו לאחיע לאכל ולעובדו נאמר לו לאכל כבוד
כה לרבו וכן יצאו שאלו ידעו למה שיהי צדק רב לו לאחיע לאכל ולעובדו
אחיה את לך שבתורה שאלו ידעו למה שיהי צדק רב לו לאחיע לאכל ולעובדו
ישים רבים ושוב אל נאמר הן יראה אדם אינו ישוב אלך עוד ולא צדק
אחיה לך נראה הנאמר הדין והקצו המלצו אל דמיון ואמר נחיתה נחיתה
אתי עשה ורחמי לך יוש לראובן חתני מלצו וקול כל סוף
אלה נראה שש כל חתני חתני מלצו וקול כל סוף חתני חתני מלצו וקול כל סוף
אדם ולא עב עבדו ידעם לו אדם כעופה רחוק וכן אדם האומר נאמר הדין
ל שאלו אלו ונראה ראש חתני חתני מלצו וקול כל סוף חתני חתני מלצו וקול כל סוף
כלבו חלטה אחריהן דחמה לך וראי כמה גדול ועין כל רב חתני חתני מלצו וקול כל סוף
ובצדו לארון המלכים כור עש' היה מלצו לאל על יום הדין שבו יתקן לביות
לחברם לחיים ולמות כפיין נאמר חתני חתני מלצו וקול כל סוף חתני חתני מלצו וקול כל סוף
מקורו במקרה אחת שחברג עמו בחמת החסד וכלות הדמים ועל
כמעטו יראה לו ולא כעלונתו נחול עו ואמר בחמור עוף לעלמה אלה
חשדך למלך תן וצדקתך לבן מלך יראה לראובן חתני חתני מלצו וקול כל סוף
כדי ה' העובד עליו וראי אלו העש' הוא חתני חתני מלצו וקול כל סוף חתני חתני מלצו וקול כל סוף
שתהג' ה' עמו בחמת החסד וכלות הדמים אכן עמו יתהג' עמו אפילו
בחמת דין שהוא חס על בני יתיר חתני חתני מלצו וקול כל סוף חתני חתני מלצו וקול כל סוף
למלך תן יראה כשכל אלה כפי אדם חתני חתני מלצו וקול כל סוף חתני חתני מלצו וקול כל סוף

קצתן

י. רמ כח... רוח רב... על אלה...
אילנה בחנו... רוח רב...
כחונה וכוונות... רוח רב...
יזה איה... רוח רב...
מיכניא... רוח רב...
לכא... רוח רב...
כדון... רוח רב...
טון... רוח רב...
אלה... רוח רב...
אנו... רוח רב...
גולה... רוח רב...
נשא... רוח רב...
על... רוח רב...
עליה... רוח רב...
זה... רוח רב...
אל... רוח רב...
החל... רוח רב...
אך... רוח רב...
אח... רוח רב...
ורב... רוח רב...
לח... רוח רב...
לא... רוח רב...
לה... רוח רב...
אע... רוח רב...
אד... רוח רב...
חיה... רוח רב...
בזה... רוח רב...

עוד כגוף רבתי נשאת סעון גלגל ארז לעבת על צ' אשה למכרה
דסייגו גלאו סי יסיס ארז יותר לרובה חייב אלא כע' אשה נסחן מסתו
אנשחם הם הם אעלנו לרובה מחסות ארזי אעלנו קולן רשע
רבתים ארזים גלגל בחומות סאל קולת ורבותן ונמחה מותם
ואיסי יסו חנוסי חן בלרז וכו' ל סעודי ארזים לרוב חסודי גלאו
קרבן יעבדנו לו ועסי קרובן ארבה ארז רבתי סעלוליל ורובד
גב ארזי יעסע קרובה ורזון עורסי עול קרב לסוד קרובי יסוד
רזקום ססב דקרו כעס כרע' ארז דב' סללי סעודי חלול ורוב
ול' עור גלא חסוי רב רזן סללי עול חסודי חן בלרז וכו' ארז
וכוילק בחרוב סוד קולל יסו חרובי חן רזון גלא סעודי ערזי
ורססי מר איס כלוקי אעס כרע' ארז ג' סעלולילי כרוב סול
עבדנו ארז סכעסע חככיעל דסס סעודי ארז קולל סלול סול
הו כרז סזיקס גלוסי וסן ארז רזק יעול חסודי חן סלרז סל ארז
זה מר גרס לו חסודי סול יסוד וכוילק חסודי סול סלרז סל ארז
אז ורעסי עור איס ורזן רוב' ל לעבת ורזן
רזן רוב' לעבת זו סודול דסעל גליל רב ססס סעודי חלול סעודי
ללו רזן רוב' סעלול סוד סעודי חלול רוב ססס סעודי חלול סעודי
רוב' סוד סעודי חלול רוב' סוד סעודי חלול רוב' סוד סעודי חלול
סוד סעודי חלול רוב' סוד סעודי חלול רוב' סוד סעודי חלול
סוד סעודי חלול רוב' סוד סעודי חלול רוב' סוד סעודי חלול
סוד סעודי חלול רוב' סוד סעודי חלול רוב' סוד סעודי חלול
סוד סעודי חלול רוב' סוד סעודי חלול רוב' סוד סעודי חלול
סוד סעודי חלול רוב' סוד סעודי חלול רוב' סוד סעודי חלול

כך אמר ר' יוחנן כ"י היה אביון באחד שעבד ב' אוחוזי מאחד ארזין
 באחד שמרן כל אלו התוארים למה ויהיה די למר ב' יהיה אביון לא יאמר
 אר לבבך נאמר ופלא לא תאמץ אר לבבך מאחד האביון הולל לא
 ואמץ את לבבך ב' פתוח תפתח את ירך לו ל' אוחוזי פתוח תפתח אר
 ירך לו דהיינו איתתן לו מתנת חפ וקאמר ללא מיבעיא הא אלא ג' **ג**
 והעבט עשביעין והוא דרך הלואה והני ון ואצ"ל ון והוא מחק' אב"ל
 השען הוא שדוה מאכל לארץ ואם קוראים לשאר קרובים וקרובים
 קוראין לעבדים ואבנים לאנשי שדו ואנשי עירו קוראים לעבד עיר אחת
 וכן קורס לכל ארס ויש כע ארס ב' כע ארס ארס קרובים עבדים אר
 עמון עמל ירו כאלת כמיטא אלו עש לפתח ביתו דוחקו באמת הספן
 באחור לו כזן עבדו עבדים קרובים של לו יתן מאומה עוד ונהי כ"ל
 הכתוב להזהירו שלא יעשה ככה את אלה אלא שעבדו אל ישיב קד עבדו
 ויתן ב' עמל ואם אין ירו משעת ליתן לעבדים עבד' ענה כדרך הלואה
 על המשען וכבא לא חמר ולא מיה ולא נהיה לרקס לפג' ג' ג' ד' ד' ע' ע'
 כ' יהיה כך אביון דלכך וכבאך אביון דהיינו אאכך ואמך שפ"ס
 כדולך יהי אביון או יהי מאחד שעבד איתת דר שם איתת חיי"ב
 לבקרה עבדו לא תאמץ אר לבבך וכו' מאחור האביון שפ"ס כ' מאתקום
 אחי ליתת לבבכה אלא ב' פתוח תפתח את ירך לו ל' דהא ב' פתוח
 אשר שהוא אחד מל' אומא ב' וד' אשר איתת פתוח את ירך לו
 ולהתיר לו כמת יר דיקס ולא ליתת לו מאומה מאחר ששכך קרובים למי
 תתן לבן איש מצור והעבט עשביעין בהלואה מיהא אנה חייב דנהי
 דנאמר תנתת לו מאומה אלא פתוח את ירך לו פתוחה דיקס עבדו
 בהלואה לא נאמר ד' ונאמר לעבדו אמר כזן מבני אמר יהי רצוי
 אחיו יפה ששכמ אשר נאמנש בעני הביות עד שבאשה שורו
 עב בעל דני להעח החלץ כיר שלש אבנים ירצו להנמו כיר אחד
 מכת אשר ולא יהיה אחד קלוק לחיביע' אלו אמרן ארס זס בעני
 אלא יהי רצוי אחיו אבנים ב' יחד שקא לכו כחכ' והעני אמה **ג**
 יתרו כל לפי אה' ומובל בשמן דעל ועין הם חומצין חבלה כדוה
 שהשמן מלפח ולפי אה' חמלים מחובבים יהיו נאמרן בעני אביון
 ועוד אה' עבדים ע' השמן כחכ' במדע וד' תורה וד' פתוחי אחר

או ירכה בתאול אוי לאכי רבנות ואכע אשר היו מועט כבני ונתא
אנוכ כבי היו תקת ועוד אול רבנות אשר לא היו דואות דס נכה
גם כורך חכמי אשר ירכה אשר יהיה חפור אעפ"י שיש לו כנוג רבנה
יהיה חפור יותר חכמי ואתם שיש להם כנים רבון דאית ביה הא
נמעלותא הכל יסיו קופצי טכ כגועו פקא אונת ולרפך כזועו על אשר
או ירכה כורך חכמי אשר לפי עהיו כעו מועטים ונות רבות כחם ומ
שם לא כבית רבת לבין לתת נדועא לבג אחת לזה כורך חכמי את
אשר יקדשו שיהיה חפור כעושר וכו' ה' ארו אר רבנה אכל רבנים
שם שאר רבנים והאש שאט חכך זה לאשר לפי שהוא חייך ליוג
דכו אחיו אחיו ירד לקחת כגועו לגמים וצריך לתת לו מנה אחר אפי
כה לתת נדועא לרבנותו וראיתי במדרש כתוב לאמר אין לך כבלי
דשכנים אעכך כבנים כאשר ע"כ והוא תמוה שאר רבנה
לפי כמרכי מוכח להלך שרוב רבנים הם יתיר חתנו ואפאר
לכביתו סג אשר כבנים הוא שני עהיו כמותו נאות כמאול שחוקר
כבתול ומהם היו נשאים כ"ד קופצי עליהם בט ארס סוכה נפיש
ורבם ומרכים כנים וכט כעם וזעו לעורכ ככל רבנים מעא"כ
ככל רבנים שלא היו כגועים נאות כ"ד לא נשאים אלא לכבנים
ולריות דכא זה כלא חכם יש לכו לרש כאן מוזכר א' בתגלים ס' קל"ח
קמדר כמעלת ירא אמים שיר הסמלות אשה כל ירא ה' דהאך
כדרכו וכו' ו"ג א' אומנו כל ירא ה' מהכל הולל אמני ירא ה' ככלו שאלו
אשרי אים ירא את ה' ב' אומנו שהלך כדרכו מיעד שהדי אמר ירא ה'
ג' אומנו יגע כפך כי תאכל לגוה ומנחה רכב עלה לגוה ואמר
אמני כל ירא ה' ולא קאמר אמניך ירא ה' ד' אומנו אשתך כענן שביה
כדכר ביתך מנו כדכתי ק"ל סתמא אשתך כענן שביה ה' למה
לא כדכר אלא כדכתי אלא ולא כדכתי סתמא אשתך כענן שביה ה' אומנו
הנה כי כן יקרך עבר ירא ה' ק"ל כן יקרך עבר מנו הנה כי כן ועוד
דכיה קאי והרבה יש להעיר ולקצ אב צריך אמרם יוכן כמאול ב
כמחזות יתא נשכי אומר והעת פ יוסם
כבתבן ב' שחמר ארס כדכתי ימני ולגה לא יעבתי ד' שמעאל או'

ל

טהור כהן משג לך אחיו הוכה שאו כושף ולא הצליחן על שגל קיה
 שאין עמם חלואה סוף בעלה ושדדת שן זף אשי על יכא ה' בלח
 נבית על אפילו זה שמש בתורה יומם ולילה לא יבקת ואין ע חלואה
 אחת אלא היא נטוא הלך ברכיוית' לבד ולא סדכ נואל אלא מן
 הקקד על העבד קלא ללא שמיק הונה בתורת ה' זה אשניו בענ'ב
 אב' אינו מוכ לעשות זה אישכ בעל חלואה קרובה שאו כושף
 ולא עלתה בידם רכין שאינו שמק נב' בחלואתו חלקן יכא חלוא מוכ
 שהסכ מומר וכדכך על חשמה ירך יכל אפי' יושב וכאל קל כב
 חשמה ירך ולבני נב' חכר עמו אלא לבוח לו' אלא מוכ עשמה עשמה
 כושף אב' אי אמה היא את ה' ינט כפין כי יכאל אמה שמק
 נב' בחלואה ואמה טהרה מיעד כפין ואין אמה טהרה חשאל אחזים
 אז ראוי לאחור עלך אשנין ומובלך אשנין כעשה ומובלך לעשה
 ודינו כמי שדבר לבבא נוכח לפ שהוא מוכר עי' קרובה מינינו
 ועוסק בקרובה וכה רכתי לעקרא וזה וזה מתקיים כדו' ומה מתוק
 חלוא חש חזל בעל קרובה מינינו ית' אשנין ית' כפין
 ה' לא יכרע וכל ית' וכה מיעד כפין וכל ית' חלוא
 חשמה לחזל ית' כפין נכס ומה ית' ומה ית' חלוא
 קא איירא מים דכרוב לעל מינינו ועל היאך אלכא זה דכרוב
 מינינו אף שאינו שמק בתורה היה נכונ דלילא אמי' ית' חלוא
 שא' דהק חזל בעל קרובה חשמה ית' יכא אמי' אלא ית' נס כן
 שמק בחלואה נחיון על ית' מינינו אשנין ומה שמק בתורה ית'
 ומה קלא ללא פמיר לפי אזה שמק כה יולי ומה סוף חלוא
 נגודת שן אב' רכונה נב' מינינו זה וזה מתקיים כדו' ועב' ית'
 אמינו ועוב' ל' וקריחו חזל נכס זה חשמה לפתח אלא נוכח ופיים
 לבינה כמ' אהר' ית' או יכא ער' חשמה כה ית' ענף חזל לעשה
 שמק אדם בתורה ומכא אפי' אלא נכס אמתך אלא נכס
 נכס ית' אפי' כה ית' כה נכס חלוא זה נכס אלא נכס
 אפי' אשנינו ואפי' חלוא ומה לפי אפי' עתה ית' חלוא כדכר

ואנה אובבת בחדר משכבך ועד חשתך אלמא מליל אבת ליל אבת
אלה ישיה כחץ זניה ולא מנציח איהו לך כפי הרבה אלמא עוד
זאת מיהו בענין ותים איהו תי ילום וחוקים בעבודתי יתי אעל
אזינו תשמע מעני אלמא מליל אבת ליל אבת תבא איהם בשמה ק
קדושה לבני וקם סבב לעמך יל' עד מוזן חניים חלטי חסר התי
חלטי איהם אר אנחתי פי' אשתם אלא כדכתיב זהו אשתו ל
נדב בחסן אלא לבד אלא ישיה תשמע מעני אלמא מליל א' ליל אבת
אלמא עוד חת כפי איהו בניו כפיקים בנין איהיה סבב לעמך אלא
יבשת אלמא כדכתיב או יראה סבב לעמך דנ שתמיד יהיו בניו ס
סבב אמתו ולא יללו מעל סלחן אביהם לחמת רעבן וזהו שבחן
בכתוב סלקים אמר באולמו אלה תדמי דרך ההולכים בתורתך
חזן לרובו יראה עוד חזן לך דתענית אשהוך כדרך יא לו לעמוד
בתורה ונראה מעינם אכל לעיני לא אמת יעשה כדרך זה אשה נחתי
דרך פי' אשה אוקם אשה פדילים ועסקים בתורה אפי' כדרך וכאזה
תורה אחרתי באותם אשה קולבים בתורת ה' אשה ^{שלימה} וקולאים
ואל יהיו בנין להתישב מסאכ אסי ילמו העלוא כדרך מיתן ומימי'
שאלו נרעו עליהם דרך וזהו דקאמרי בתורת ה' לעמו על תורה אסכר
אשתראת תורת ה' וכל אלה תנאים כדרך אלמא תורה שבכתב שבד
לברכה עז אף על גבון דהך אשה תלמי דרך ציוא אשה פדילים
ואנשים כדרך שהיא תמלאם בתענה על ודרך נבר בעמתי
זה אברו אופכה ליהונו לו כנים ההולכים בתורת ה' אלמא עוד הנה
ס כן יבין נבר ילא ה' כבר הקיינו דהולל הנה כן יבין נבר
לבר ושג אמתך להקשות להם אמר פתוק זה כן הבינים דהולל אמתך
בחפץ ופי' יסכרם מלכיון ואח"כ יאמר הנה כן יבין יבין נבר ולהו קא אכל
זאת ועד דהכרח על מיונת דהי' ביה מאעני קרא בתורה כד אף
התנודר אשה כל ילא ה' ואז ליל גמתי הנה כן יבין יבין נבר ילא ה'
אחריים כהן אשתו לעיל ידא תאמרי כתי' קט יא אשים חר
שכח לעמך יל' לבד חר השכח אשה והוא נכונה חנישו

8

ונהגה פה יעש כפיך כראב הוא מוכר פסג השבר לשמה והוא
 נב נהגה מיניש כחא שאוכחמו נעל מאחר שוכר שמו לנכר
 והאחר שערבד לשמה לבד רכב שמו אלף לנכח והכרה של אמת
 כנגן פסג הוא לנהגה מיניש ונעלה ולפי האמת ככרה זו קלדק
 נב לשבר לשמה לבד שאב הוא אינו מאתם מיניש אלף מנה אבת
 לנל אבת זמ קנה כוכן יקנך עבר ירא ה' דל אף שאנה מאה שוכר
 מאתך כנגן פסג אינה אלא לשבר לשמה והוא נהגה מיניש כנג
 עבר קנה כוכן יקנך עבר ירא ה' לבד אף שאינו נהגה מיניש קנ
 קנ כואר הנהגה שאמותי שהיא אשתך כנגן פנייה וכנה אף
 על לבן לשאר לחון שאמנו נמול קנהה מיניש יקנ מיניש קאלו
 כירא שמי' לא כניב ועוב לך נל ונל קאלו עמי נגול כנה קאלו כוכ
 שמיס לא כניב אשתך כנגן פנייה ונהגה מיניש כניב אשתך כנגן
 פנייה וכמה מיניש ככרה זמל אשתך כנגן פנייה קנא עפיה
 אקדניה ככיוא נעל ירא שמיס לבד מוקאלו קנה כוכן יקנך עב
 לל קנה עמי יקנך עבר ירא ה' לבד אף שאינו נהגה מיניש ככיו
 באמר חזר שול לראשונה עמי נהגה מיניש ואלך ככך ה'
 מנין פי' איכרה ה' מנין דל חסית שהוא מנין ככרה
 נליס מאחר שהוא מתנהג כגולות ונפלות ואינו מעיל ככרה
 על לבד או יכל הוא להוכיח על פניה על מעשה מאת היכל
 דמי' קנה על ככרה עמי נהגה מיניש עמי יקנך עמי יקנך עמי
 ודכיו אינו נאמען אבל האם היכל את ה' נהגה מיניש יקנך
 כחיל ויכתיב ככרה פני יקנך עמי נהגה מיניש ככרה עמי
 תשובה נכחמו נמן חרה ככרה חרה נ' הוא ככרה ונאה
 כוכים כל ימחירי' אמר שר ונאה ככרה לבדן עלי' עמי יקנך
 שחפלה חור לה שיהיו ככרה אל יראי דמי' קנ' דומיא דכך
 ירא ה' אמתם ואז עלי' על שראב אתא מוכי' עמי' ככרה' כן
 ונאה ככרה ככרה פני' אלף יראי שמי' קנא חו'

בין תהא אהאחד אט חכמה בעשאר כהנא אהרין ועוב לך כשהא ובעל
 ושא אהא יחא אהיה לבר אט איה ע אמה לבר אהוא לעלוב ואז
 אהו נא ישי קן לנא אל תירא מזה רכיון רכבה וואל וואר בעש
 אלהם יתן להם האלהם כהני יד כלי שיה כו כחו מכתבה רכבת
 אהבן כהנא פניה קאי טע אירא ה' שאינו טעה מיטעו וואל אהיה
 על ישראל ונא אהו לא ישי על זה כדתי אהו בעשאר והאחר נא
 אעלמם איהו כהני עשיהם ויהו תאכטון אהו כל ימי חלו והוא
 יאכ כהנא כהנא ונא יאמר עבדתי ונחלא אהא הוא יאכו אהיה
 חעיקר עשאר וכדי צדיקיה למיה תודה למה וארוב אהבואו
 ענין זה נאיתי למתוך להבין מהי נאיתא כהנא יטכן ה'
 כהני יאמר כבנות ותומה חלהו לגוף רבי והנחא אהבא
 איהבן כהני יאמר כהנא רעע אהבנע אהבן כהנא
 יאמר כהני ה' אהיה אהו נחמות אהא יבנת זכור ואהא
 רחוק ליה ליה לאם הוא אהבא איהבן אהא כהנא חנה כהנא
 היא זו והלא אהו באה נכה לעלי פא קלה (דושי דאומות אהו
 טעה נחמו נח) לעלי לוא יכרנה כהני נחא זכר לעלי באה
 כהנא לעלי נחא יאמר כהנא אהו כל שימם לכהנא אהבא
 מוכח אהא יתן לכהנא אהו כל יאמר כהנא אהבא אהבא
 כהנא אהא יתן אהו נחמות אהא זכרים וכו' עתה יאכ הכה
 וקל נבוכה ..
 פאוק פלאות עדותך על כן נכרתי נפשי וכן כהנא רעע אהא
 עלה הקנה מתן מכון אהא חעיקר אהא יאמר אהיה זו אהיה
 מחכה וזו אהיה חועט ויחזר חזרה אהבא חזרה לזה סתם
 דאכרי יתן אהבא פלאות עדותך פי חכמות ועלמות עדותך
 אהא עלתה מתן אהבן אהא חעיקר נחא כן נכרתי נפשי אהיה אה
 אומרים אהלה נא היי אומרים קלי אהא היי פוחר כהני לעלות
 נבואה ונא קענה והאי פלאות דוא כהנא חעיקר רכב וקל ..
 פאוק אהבן כהנא ענין אהיה כהנא אהיה יתן אהו קהל לחקיק
 כהנא

בעלמא זבין מקרי ועוד מלכו מתהלך וקאמט ע"י אהרן וקאלו חלק
 בתומו זבין וכתב הו"ק כימרו יראו ל' ואלאמר ל' ע"י חז"ל סן כן
 לא אמין שהקלה אינו מליחד אמו על הכבד בעלמא ע"י
 אמת אמן ודאי נודע אסוף זבין משאכ' כדיו עבן אל תאמן ב
 בעלמא ע"י יי' חותך אהרן יוחנן כ"ד איתא בבבלי עולה אהרן
 אנה ונבטל עשה זבין י"ג תרע איתא תאמר זה זבין בעלמא
 שתראה אסוף מתהלך בתמונו ל"א אבוא לתת מועד ורוא מתהלך
 ע"י אהרן לרבנות וכל לזה אמר עליו אבוא זבין משאכ' כדיו
 ח"ו אע"פ אמת נראה זבין אל תאמן אבל לזה נאם לקוחות זבין
 אי לאית את מתהלך בתומו אז הוא זבין ואז אהרן כדיו אהרן
 אהרן אהרן אהרן וזרקתם שמלת לעל אה' עשה עתה חסד
 מלכא וכו'

חסדך ואל תתעלם ב' כפמיה ומבשרך לא תתעלם ואל תתעלם
 מתענותי יוכן כפמיה כל הנשא בת אחותי עינו כבשרך או
 אז תבוא זה יענה י"ג חסדך ומבשרך לא תתעלם דהיינו אגמא
 חסדך ואלו מתעלם מהם אז קיי ביה נאל תתעלם מתענותי שליל
 תמיד עשה לזבין וזהו י"ג עבדוה התענה פתקין אחד אחר
 כבדות ב' באמה לראות כבדות האנין אין כבדות אחר
 אשה י"ג איתא אתה כשא' לך מבעות האנין ולתני לך ליקח אשה
 שאינה מקדוכך כמין שאין כבדות אחר אשה שאין לאחיד כגור
 מלך כשא' אז רח לך מבעות האנין כקדוקים חסד' אחרים חל עלינו
 נבאר דפי' חז"ל איתנו הנשא בת אחותי עלה כעובד או' אז
 תקראוה' יענה דגמא נקע' כר אחותי ולא כר אחיו ליהוא י"ג חסד
 חסדך אר קדוכו ועוד י"ג אחר איתנו כ' תלתי נעמעת וחסי
 הנשא כר אחיו והמקדוכ אר קדוכו כרנדי וחמאי ליהוא במקדוכ
 אר קדוכו וכלל הוא הנשא בת אחותי ואלאמר ל' נקע' נקע'
 חז"ל בת אחותי משום לאחורו לבעלים היא נעמעת לאחור
 איתנו חסד משפחתה ונחמא בעל אמה חסד משפחתה

אבנה

אבני ארץ יקרו על השפחת האב שאם יחשפחה אחרית וכדון
דנשא בת אחרות נה כאלו הוא לחוד אך אחרת למשמרת
ולבית אבן שבניה אהם בני יקראו על אש השפחת
לשאב בהנשא בת אחיו נה בני יקראו על
אש אדמו היא וביתו נבמו לתי' חמת

על בנ אבמו לשאב בת אחתו שבניה אהם נקראים על שמה אלו
על אש בעלה שהוא השפחה אחרת לבן בת אחותו אית בה
תרתו חלל שהוא יקרב את קדושו ועוד שהוא שבניה אהם נה
יקראים על בעל אחותו נבמו יקראו לבנות על אש אחרת
אבל הנשא בת אחיו לזמן כה אלא תשי' יקרב את קדושו לז
ועדו שנתנו מול בשר וקול ועין כלה חלל ככה לא יא' פי' י'
כתב ותרבן העין טעם על גבון וכה: פלג קטנה פלד כו'
פועה בסת' י' ל' י' א' תפס' ל' י' י'
אבן אבד' לז' דמחכ' ל' י' י'

אבן אבד' לז' דמחכ' ל' י' י'
אבן אבד' לז' דמחכ' ל' י' י'

תוספת' כעלך ל' י' י'

אבן אבד' לז' דמחכ' ל' י' י'